

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

ročník XXXVIII ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 25. 9. 2008 ♦ cena 14 Kč

9

1. ZÁŘÍ - OPĚT DO ŠKOLY

fotografie k článku na straně 36 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři!

V zářijovém Slově starosty se vás pokusím seznámit s průběhem prací, které souvisejí se schváleným městským rozpočtem na letošní i příští rok a také se dotknou několika sportovních a kulturních akcí, které se uskutečnily během prázdnin.

Začal bych asi otázkou: „Jak se vám líbí rekonstruovaná radnice?“ Dosaďadlní reakce lidí, které potkávám, jsou veskrze kladné. Velmi dobré je i to, že již funguje výťah do 1. patra pro staré a invalidní občany, kteří často dochází na správní odbor. V souvislosti s rekonstrukcí fasády i části interiéru jsme přikročili k opravě střechy, která je z hliníkových šablon. Okřídli a okapové svody byly opraveny tak, aby nedošlo k poškození krásné fasády. Životnost opravené střechy je minimálně 20-30 let. Vyskytly se i názory, abychom střechu rekonstruovali zcela, ale tato oprava by si vyžádala navíc minimálně 3 miliony korun. Tuto částku můžeme v současné době spíše směřovat do opravy dalších komunikací ve městě. V příštím roce bychom chtěli zrekonstruovat obřadní síň a zasedací místnost. Pokusíme se tyto akce prosadit do rozpočtu roku 2009.

Začátkem října dojde k zahájení velké stavby, kterou je vybudování příjezdové komunikace do průmyslové zóny. Na tuto náročnou stavbu jsme obdrželi od Královéhradeckého kraje 11 mil. Kč, ale do celkové částky 30 mil. Kč musí Město investovat 19 mil. Kč ze svého. Tyto velké peníze budou hrazeny z prodeje části průmyslové zóny. Kolaudace tolik očekávané stavby by měla být nejpozději v září příštího roku. Je možné termín eventuelně i zkrátit, kdyby zimní období bylo příznivé pro pokračování ve stavbě. Tato stavba pochopitelně přinese obrovské ulehčení obyvatelům v ulici Vrchlického, Nádražní a částečně i v ulici Kozelkova. Její realizace zvýší prestiž průmyslové zóny pro další obsazování investory.

Již v polovině září zahajujeme další, tolik očekávanou a několik let odkládanou, stavbu Občanského centra Chlumec nad Cidlinou. Je velmi radostné, že se nám podařilo získat evropskou dotaci ve výši 92 % celkové ceny

32 mil. Kč. Nejprve budou srovnány se zemí staré chatičky DDM a Junáka. DDM nalezne roční azyl v útrobách základní školy po dohodě obou ředitelek a junákům se pokusíme pomoci v průběhu zimy získat lehký objekt, který by mohl být usazen do lesní lokality u obce Břehe, kde mají od našeho Města pronajatý pozemek. Občanské centrum zabezpečí od října příštího roku přepychový chod stávajícího domu dětí a mládeže, je počítáno i s klubovnou pro Junáka a PS Táborník. V budově budou zřízeny i učebny, kde je možno realizovat rekvalifikační kurzy pro dospělé. Mohu směle tvrdit, že takové zázemí pro mládež z našeho regionu, které budeme mít, nebudou mít nikde ve východních Čechách.

Město získalo grant od Královéhradeckého kraje ve výši 200.000,- Kč na realizaci oplocení velkého hřiště ve dvoře základní školy. Toto oplocení, které vyhovuje všem bezpečnostním normám a je vysoké 3 m, bude stát 550.000,- Kč. Mělo by být hotové do poloviny října letošního roku.

Město prostřednictvím FK Chlumec nad Cidlinou získalo od Českomoravského fotbalového svazu dotaci 800.000,- Kč na výstavbu minihřiště s umělou trávou tzv. třetí generace, které bude umístěno naproti vchodu do areálu koupaliště a bude začleněno do celého areálu, který užívá Fotbalový klub Chlumec nad Cidlinou. Bude mít vnitřní rozměry 42 x 24 m, bude oploceno a okolo něj bude instalováno umělé osvětlení. Celkové náklady na toto hřiště se šplhají ke 3.200.000,- Kč. Domnívám se, že fotbalový klub si tuto investici od Města plně zaslouží, protože v současnosti disponuje několika dětskými oddíly, které jsou budoucností pokračování chlumeckého fotbalu. Toto hřiště však bude volně přístupné veřejnosti a jistě přiláká i návštěvníky koupaliště.

Když jsem zmínil koupaliště, musím zde před všemi čtenáři opět udělit fiktivní cenu vassermannu od Cidliny a Bystřice panu správci Honzovi Vopátkovi za neuvěřitelnou kvalitu vody. Kdo koupaliště navštívil, jistě mi dá za pravdu, že tak čistou vodu jsme již několik let neměli. Je to způsobeno

chemickým a kouzelnickým uměním pana správce Honzy a částečně také tím, že jsme dopouštěli do koupaliště vodu ze dvou vrtů, které byly spuštěny s předstihem a budou zásobovat vodou koupaliště po jeho rekonstrukci. Odběrem vody z vrtů budeme mít do budoucnosti také nesmírně levnou vodu, která je přírodně předčištěna vrstvou písku mezi vrtů a bermou (břehovou hranou) řeky Bystřice. V současné době Město podává žádost o získání dotace z EU na rekonstrukci koupaliště, jejíž hodnota bude cca 32 mil. Kč. Bazén, v případě získání dotace, by měl být rekonstruován v příštím roce a bude v něm, jak jsem již jednou avizoval, instalovaný ostrov ve tvaru rejnoka, na který bude možno přejít po dřevěném mostě. Bazén by měl být mimo jiné vybaven i velkým tobogánem. Hodnocení dotační soutěže proběhne až počátkem příštího roku, takže se modleme, abychom byli úspěšní.

Město pokračuje v rekonstrukci místních komunikací. V současné době jsme zrealizovali za 1 mil. Kč rekonstrukci silnice Boženy Němcové za viaduktem směrem k rybářům a chtěli bychom ještě v letošním roce zahájit stavbu tzv. 2. etapy v ulici Žižkova. V letošním roce proběhne i výstavba depozitáře u Městského muzea Loreta v hodnotě 1.800.000,- Kč, když i na tuto akci se podařilo získat státní dotaci, a to ve výši 1.500.000,- Kč. Naše muzeum, které je slušně navštěvováno, toto obohacení jistě ocení.

Každé vedení města musí mít především na mysli stálý růst jeho obyvatel. Základním předpokladem je vybudování potřebné kapacity bytů a získání ploch k zástavbě rodinnými domy, kam je ovšem nejprve nutné přivést infrastrukturu a sítě. V současné době Město Chlumec nad Cidlinou opět přikročilo k masivnější výstavbě bytových domů. V ulici Nádražní byl prodán potřebný pozemek a zde investor postaví do roka 23 bytových jednotek různé velikosti. Bližší informace můžete získat na stavebním úřadě. Současně je vybírán investor z těch, kteří projeví zájem o výstavbu bytového domu v zadní části zapečského dvora. Zde bude kladen důraz na klidové bydlení, které by mohlo být vhodné především pro seniory. I tady vyroste minimálně 12 bytových jednotek.

Vzhledem k tomu, že jsou novými rodinnými domy již zcela zastavěny jak lokalita Krašov tak ulice Achátova a Lauterbachova, jedná Město se soukromými vlastníky o potřebných směnách pozemků v lokalitě za ČSAD vlevo od dálničního přivaděče. Zde je nejprve nutné domluvit s mnohými vlastníky pravidla směny tak, aby bylo možné vybudovat přístupovou komunikaci, v níž povedou inženýrské sítě, a teprve po splnění této podmínky je možno zástavbovou studií rozdělit získanou plochu na parcely o velikosti cca 800 m². Za předpokladu, že budou jednání se soukromými vlastníky v této lokalitě pozitivní, mohlo by zde vyrůst až 23 rodinných domů. Jedním z předpokladů úspěšnosti je získat i pozemky, po kterých by bylo možné zaokružovat nově vzniklou ulici ústící do ulice Rooseveltova, protože jenom tak lze vybudovat nutný kanalizační řad.

Jako již tradičně místní TJ SOKOL uspořádala další ročník akce „Volejbalové léto“ za účasti nejlepších volejbalových oddílů v republice. Jedná se o prestižní soutěž, takže jen tak dál! V ten samý den se konal také již tradiční motorkářský sraz u Chlumce nad Cidlinou a jsem rád, že vše proběhlo bez jakýchkoliv komplikací a dle sdělení PČR se účastníci srazu chovali velmi odpovědně.

Konec prázdnin vyvrcholil již 3. ročníkem čím dál oblíbenějšího triatlonu. Chtěl bych vyslovit uznání a pochvalu organizátorům akce a obdiv

k výkonům závodníků. Podle mých informací se letos zúčastnilo 81 mužů a 15 žen. Slibuji, že 4. ročník se znovu, po roční odmlce, zúčastním. Musím však poněkud více trénovat všechny čtyři disciplíny (plavání, jízdu na kole, běh a hlavně pití piva).

Jsem rád, že Správa majetku Kinských ve svých objektech pořádá i v průběhu léta pěkné kulturní akce, naposledy např. vystoupení skupiny ČECHOMOR. Domnívám se, že kulturní vyžití v našem městě je v současné době již na velmi vysoké úrovni, protože se podařilo docílit spolupráce městských zařízení Klicperův dům, Loreta spolu se Správou majetku Kinských, nájemci Říhova domu a majiteli Country saloonu.

Čekají nás podzimní krajské volby pro další čtyřleté období. Nepodceňuj-

te prosím jejich význam, protože jsou ekonomicky důležité pro rozvoj celého našeho regionu. V následujících čtyřech letech se budou rozdělovat dotace z EU prostřednictvím krajů, a proto vás vyzývám: K volbám přijďte v co nejhojnějším počtu!

V závěru přeji všem žákům i studentům dobrý start do dalších studií, zahrádkářům bohatou úrodu tak, aby moštařská četa v Říhově domě dlouhodobě nestíhala, a také bych si moc přál, aby nastávající 61. ročník Klicperova Chlumce byl z vaší strany hojně navštěven. Herci, kteří přijdou defilovat se svým uměním do Chlumce, si to jistě zaslouží, proto neseďte doma u televize a ukažte se v našem kulturním stánku.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města

Vážený pan
Ing. Miroslav Uchytíl
starosta
Město Chlumec nad Cidlinou

Vážený pane starosto,

v uplynulém měsíci dokončila firma Silnice Hradec Králové, a.s. opravu komunikace v ulici Boženy Němcové před firmami Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a.s. a PERENA spol. s r.o.

Dovolte, abych Vám poděkoval za realizaci této opravy. Znamená to výrazné zlepšení prostředí pro obě společnosti, což hodnotí naši zaměstnanci, ale především obchodní partneři.

Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a.s.
Ing. Václav Pojar, předseda představenstva

NOVÉ INTERNETOVÉ STRÁNKY MĚSTA

Vážení občané, v polovině měsíce září jsme spustili nové internetové stránky města na adrese www.chlumecnc.cz.

Nové stránky obsahují zajímavé novinky - Kalendář akcí, Odběr novinek a Anketa.

➤ „**Kalendář akcí**“ informuje o kulturních, sportovních či společenských akcích, které budou na území našeho města probíhat. Kalendář bude průběžně doplňován pořadateli jednotlivých akcí.

➤ „**Odběr novinek**“ je bezplatná služba, která zaslá zaregistrovanému zájemci do jeho e-mailové schránky informace z městského úřadu.

Každý registrovaný uživatel může vstoupit do modulu Odběr novinek a nastavit, jaké dokumenty či informace,

s jakou periodicitou a v jaké formě chce, aby mu byly prostřednictvím elektronické pošty zaslány.

K dispozici jsou již předdefinované odběry, např. hlášení rozhlasu, úřední deska, vyhlášky, usnesení rady a zastupitelstva, apod. Pokud Vám nebude žádná z předpřipravených nabídek vyhovovat, můžete si dle jednoduchého návodu sestavit vlastní odběr.

➤ „**Anketa**“ slouží ke zjišťování reakcí občanů na nejrůznější témata - nyní chceme znát názor na téma „Líbí se Vám zrekonstruovaná budova radnice?“

Budeme rádi, navštívíte-li naše nové stránky a sdělíte nám své názory či připomínky.

Lenka Staffenová
informatik MěÚ

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ
45. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA
konaného dne 18. 8. 2008

Rada města:

■ **Schvaluje** jednostranné zvyšování nájemného v bytových domech v majetku Města od 1. 1. 2009 tak, jak je uvedeno v návrhu předloženém finančním odborem.

■ **Schvaluje** uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a firmou Point-reality s.r.o. (pozemky p.p.č. 909/28, 909/29 a 909/30 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou) s připomínkami uvedenými v zápise.

■ **Schvaluje** návrh dopisu „Uplatnění smluvní pokuty (pro firmu AGS BOHEMIASAV a.s.) s tím, že požadované údaje budou doplněny v momentě odesílání dopisu.“

■ **Schvaluje** jako dodavatele zakázky „Demolice rodinného domu č.p. 147/IV v Komenského ulici firmu Pavel Horák – autorizovaný stavitel s tím, že akce bude dokončena do 30. 9. 2008.“

■ **Schvaluje** prodloužení termínu výběrového řízení na „Výměnu oken na domě č.p. 120/I v ul. 9. května“ do 8. září 2008 a **ukládá** vedoucímu bytového hospodářství ihned v této věci obeslat dalších pět firem.

■ **Bere na vědomí** informace firmy BIKERS CROWN, s.r.o. ve věci záměru výstavby nového objektu v Zapči (lokalita bývalého mlýna).

■ **Schvaluje** jako dodavatele zakázky malého rozsahu „Minihřiště s umělou trávou na pozemku p.č. 357/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou“ firmu Sport-Technik Bohemia s.r.o., Sokolovská 40, 186 00 Praha 8.

■ **Schvaluje** jako dodavatele zakázky malého rozsahu „Oplocení hřiště – ZŠ Chlumec nad Cidlinou“ firmu Sport-Technik Bohemia s.r.o., Sokolovská 40, 186 00 Praha 8.

■ **Schvaluje** průběh veřejné zakázky „Místní příjezdová komunikace k průmyslové zóně v Chlumci nad Cidlinou“.

■ **Schvaluje** pořadí jednotlivých ucha-zečů z výběrového řízení „Místní příjezdová komunikace k průmyslové zóně v Chlumci nad Cidlinou“ viz Zpráva o hodnocení.

■ **Schvaluje** uzavření smlouvy na veřejnou zakázku „Místní příjezdová komunikace k průmyslové zóně v Chlumci nad Cidlinou“ s firmou Sdružení průmyslová zóna Chlumec (STRABAG a.s.).

■ **Schvaluje** jako dodavatele zakázky Výkon stavebního dozoru na stavbě „Místní příjezdová komunikace k průmyslové zóně“ firmu SÚS Královéhradeckého kraje a.s. Hradec Králové.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu zařadit do rozpočtu příštího roku částky 309.400,- Kč včetně DPH (cena regulačního plánu pro RD v Chlumci nad Cidl.) a 1.297.000,- Kč včetně DPH (cena územního plánu Chlumce nad Cidlinou) předložené firmou URBAPLAN spol. s r.o.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o podmínkách zřízení stavby a provozu silničního sjezdu a o omezení užívání nemovitosti (sjezd z ulice Říhova – napojení na komunikaci II/327) s Královéhradeckým krajem Hradec Králové zastoupeným Správou a údržbou silnic KHK p.o.

■ **Bere na vědomí** žádost Agro NEY-RINCK s.r.o. a **nedoporučuje** zastupitelstvu schválit záměr prodeje p.p.č. 1006, 1021, 1022, 1025, 1027, 1032, 1084, 1086, 1141, 1142, 1164, 1168, 1191, 1192, 1193, 1199, 1203, 1204, 1214, 1219, 1220, 1290, 1298, 1304, 1320, 1325, 1326, 1332, 1333, 1335, 1344, 1345, 1354, 1374, 1383, 1401 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** pronájem parcel p.p.č. 1006, 1021, 1022, 1025, 1027, 1032, 1084, 1086, 1141, 1142, 1164, 1168, 1191, 1192, 1193, 1199, 1203, 1204, 1214, 1219, 1304, 1320, 1325, 1326, 1332, 1335, 1344, 1345, 1354, 1374, 1401 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou o celkové výměře 75.373 m² Rolnické a.s. Králíky na dobu neur-

čitou s pětiletou výpovědní lhůtou k 30. 9. kalendářního roku za roční nájemné 17.688,- Kč.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení prodej stavebních parcel st. 2220 a st. 2222 o celkové výměře 302 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou pod čerpacími stanicemi ve vlastnictví Vodovodů a kanalizací Hradec Králové, a.s. za cenu 59.000,- Kč a **ukládá** odboru správy majetku a investic zveřejnit záměr prodeje.

■ **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení prodej kanalizační stoky DN 200 v délce 150 m v ulici Palackého za cenu 319.000,- Kč firmě Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene na plynárenské zařízení v lokalitě Vrchlického s tím, že náhrada za zřízení věcného břemene bude ve výši 15.000,- Kč + DPH.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene na překládku komunikačního zařízení v souvislosti s výstavbou minihřiště u fotbalového hřiště (Telefónica O2 Czech Republic, a.s. x Město Chlumec nad Cidlinou).

■ **Schvaluje** přemístění stávajícího tržiště z Klicperova náměstí do prostoru bývalé Vinopalny a **ukládá** technickým službám zajistit okamžité rozhrnutí zbytku recyklinu uloženého na tomto místě a vhodné umístění informační cedule „Tržiště“.

■ **Bere na vědomí** dopis Broumovského stavebního sdružení s r. o. a **postupuje** zastupitelstvu rozhodnutí ve věci odstoupení od kupní smlouvy uzavřené s touto firmou.

■ **Schvaluje** v případě výkupu pozemků za cenu výrazně nižší, než je úřední cena, úhradu daně z převodu nemovitostí za prodávajícího v plné výši.

■ **Bere na vědomí** ekonomickou bilanci Klicperova domu za červen a červenec 2008.

■ **Ukládá** vedoucí Klicperova domu předložit do příští rady smlouvu

o pronájmu Klicperova domu (včetně vyčíslení příslušných částek) na dobu, kdy tam probíhalo nahrávání CD Melodybrass.

■ **Schvaluje** (na základě žádosti 127 ZKO „Kynolog“) výpůjčku areálu městského koupaliště v době 26. – 28. září 2008 za podmínek uvedených v žádosti kynologické organizace.

■ **Bere na vědomí** kontroly kontrolního výboru zaměřené příspěvky udělované zájmovým organizacím, občanským sdružením a občanům a na pokladní doklady.

■ **Ukládá** finančnímu odboru zpracovat směrnici, kterou se bude jednoznačně řídit poskytování finančních příspěvků uvedených v předchozím bodě usnesení.

■ **Bere na vědomí** zápis z jednání ve věci převodu Zubatovské kaple a dotčených pozemků.

■ **Ukládá** TSBH zařadit do rozpočtu příštího roku částku nutnou na zakoupení potřebného počtu matrací (+ rezerva) do chat na městském koupališti.

Jana Tučková
sekretariát starosty

„Příležitost“ - projekt pro 70 nezaměstnaných

V létě skončil další z řady projektů rozvoje lidských zdrojů s názvem Příležitost, realizovaný na Novobydžovsku a Chlumecku občanským sdružením Na podporu aktivit v Novém Bydžově. Projekt byl financován ve spolupráci s Úřadem práce Hradec Králové z dotace evropského sociálního fondu a rozpočtu České republiky. Akce trvala 19 měsíců a stála 3 563 000,- Kč. Náklady na jednoho nezaměstnaného tak činily 51 000,- Kč.

Pro nezaměstnané byly připraveny na základě požadavků místních firem kurzy obsluhy stavebních strojů, svářečské kurzy, počítačové kurzy, kurzy sociálně komunikačních dovedností a kurzy pro řídičská oprávnění na skupinu vozidel C a E. Ženám pomáhala při vyhledávání zaměstnání sociální pracovníce, praktický výcvik zabezpečovali místní

významné stavební firmy Stavoka Kosice a.s., Rekom a.s. a FILup - elektro, spol. s r.o. Projekt byl úspěšně ukončen a vyúčtován.

Několik čísel na závěr:

Kurzy nastoupilo: 70 nezaměstnaných (28 mužů a 42 žen), dokončilo 69, tj. 98,6% úspěšnost ve vzdělávání Účastníků v jednotlivých kurzech bylo: 202 Úspěšných absolventů v jednotlivých kurzech bylo: 201 Po absolvování kurzů získalo práci (stav k 30. 6.): 41 osob (23 mužů a 18 žen), tj. 58% úspěšnost v získání zaměstnání Sociální pracovníce provedla 150 motivačních pohovorů vedoucích k získání práce

Daniela Lusková, manažer projektu

Město potřebuje jen malý domov důchodců

Vzhledem k současným diskusím mezi zastupiteli a občany města uvádím několik faktů k reálné potřebě domova důchodců a počtu lůžek adekvátnímu k počtu občanů města.

V ČR je 84 měst, která zřizují domovy důchodců (mimo Prahu, Brno, Ostravu).

Z těchto měst je 16 v kategorii 4-7 tisíc obyvatel (červeně označená jsou velikostí nejbližší Chlumci n.C.).

Město	Počet obyv.	Počet lůžek	Koeficient počet lůžek na 100 obyv.
Český Brod	6 843	98	1,432120415
Mimoň	6 801	45	0,661667402
Kravaře	6 718	48	0,714498363
Blatná	6 707	87	1,297152229
Vodňany	6 650	80	1,203007519
Hronov	6 546	53	0,809654751
Telč	5 809	60	1,032880014
Třebouchovice	5 676	48	0,845665962
Česká Kamenice	5 473	68	1,242463
Skuteč	5 400	80	1,481481481
Chlumec u Ústí nad Labem	4 435	67	1,510710259
Pacov	5 133	59	1,149425287
Doksy	5 100	60	1,176470588
Velká Bíteš	4 852	27	0,556471558
Zlaté Hory	4 446	42	0,944669366
Mníšek pod Brdy	4 208	45	1,069391635
Průměr			1,043333
Chlumec nad Cidlinou	5 281	124	2,34804014

Výše v tabulce je uveden počet lůžek na 100 obyvatel daných měst. Průměrná hodnota je **1,043 lůžka na 100 obyvatel**, což odpovídá reálné potřebě měst nejen z dlouhodobé zkušenosti s provozem domovů, současné reálné situaci na trhu sociálních služeb a kvalifikovanému odhadu odborníků z oboru.

Potřeba následujících 15 let bude stagnující, navzdory stárnoucí populaci a zvyšujícímu se počtu starých lidí, neboť v ČR se změnil systém sociálních služeb a je podporována zejména terénní služba a setrvání obyvatel v domácím prostředí. Do domovů důchodců jsou již nyní přijímáni hlavně lidé s 3. a 4. stupněm závislosti na péči - toto souvisí s nastavením typu péče v rezidenční službě a s financováním.

Pokud uvažujeme o zřizování domova důchodců, je pro město potřebné zařízení o velikosti cca **50 lůžek**, čemuž odpovídá budova domova důchodců pod zámekem, nikoli budova bývalé porodnice. Tento domov má bezesporu krajskou a širší spádovost a není důvod, proč by město mělo řešit potřebu jiných regionů než svého, potřeby města Chlumce také jiná obec neřeší. V případě převzetí zařízení pod město bude Chlumec n.C. **jediným městem** v republice, které bude zřizovat zařízení s kapacitou daleko převyšující potřebu svých občanů a zbytečně zatěžovat rozpočet města a pracovníky úřadu. Vzhledem k tomu, že jsem dostatečně znala problematiku sociálních služeb, potřeb starých občanů města a potřeb rozvoje celého regionu, myslím, že by město mělo investovat peníze a úsilí zejména do rozvoje terénní pečovatelské služby tak, aby naši staří občané mohli zůstat ve svých domovech co nejdéle.

Daniela Lusková

Cizí slova v češtině

Baroko

Kdo z občanů našeho města by neznal jeho dominantu zámek Karlovu korunu - perlu barokní architektury? A víme, co znamená slovo **baroko**?

Slovem **baroko** se označuje sloh evropského umění od konce 18. století. Pro barokní výtvarné umění je příznačné stírání hranic mezi architekturou, plastikou a malbou - vytváří se jednotný umělecký účinek. V encyklopedii **Univerzum** se píše: „Baroko dává přednost asymetrickým jednotlivým formám, vyklenutým a vyduťtým zaoblením, nadsazeným proporcím, prostorově rozvinutým gestům, efektním perspektivám.“ Prostě řečeno: baroko poznáte, když svatá není žádná výtče, když andělíček někam letí a když na svatém jeho hábit vlaje.

Baroko je cizí převzaté slovo, existující v různých podobách ve všech evropských jazycích. Německy se tomuto slohu říká **Barock**, francouzsky **baroque** a stejně se píše i anglické **baroque**. Odborníci si myslí, že toto slovo pochází z portugalštiny, kde existuje slovo **barroco** označující ne-

pravidelnou, nehodnotnou mořskou perlu či perlu s kazem. Portugalské slovo je podle jedněch neznámého původu, podle jiných pochází z latinského **verruca**, bradavice, eventuálně **bisverruca**, dvojbradavice. Některé odborníky napadá arabština, také se uvažovalo o keltštině.

Perla s kazem, bradavice, to všechno není žádná krása... Pojmenování krásného uměleckého směru vzniklo jako nadávka. Tento umělecký styl dostal pojmenování až v době, kdy už byl minulostí. Baroko se ve své době nejmenovalo nijak, ostatně snad žádný sloh - kromě socialistického realismu - neměl tu pýchu sám sebe pojmenovat. To vždy udělaly až generace následující a ty bývají k nedávné minulosti kritické. Styl otců pokládají za nesnesitelný, módu babiček za směšnou a myšlenky pradědečků za dětinské. Takže mnohá dnes ctihodná pojmenování uměleckých směrů vznikla jako nadávka. V případě baroka ji vymysleli a zavedli francouzští klasicisté v 18. století.

Milada Permanová

Inzerce

BLÍŽÍ SE KONEC PLATNOSTI OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ BEZ STROJOVĚ ČITELNÝCH ÚDAJŮ,

vydaných do 31. 12. 2003

**OBČANSKÉ PRŮKAZY
BEZ STROJOVĚ ČITELNÝCH ÚDAJŮ
PLATÍ NEJPOZDĚJI DO 31. 12. 2008**

Pro občany narozené před 1. 1. 1936 platí výjimka - občanské průkazy, ve kterých mají vyznačenou dobu platnosti „bez omezení“ nebo „platnost prodloužena bez omezení“, zůstávají nadále platné.

Ministerstvo vnitra, odbor správních činností, červen 2008

**OBČANSKÉ PRŮKAZY
SE STROJOVĚ ČITELNÝMI ÚDAJI
PLATÍ PO DOBU V NICH UVEDENOU**

Inzerce

Inzerce

60. VÝROČÍ ÚMRTÍ našeho druhého prezidenta dr. EDVARDA BENEŠE

V zářijovém čísle Chlumeckých listů se zastavíme u významné osobnosti našich národních dějin, u osobnosti, která nám starším měla být utajena i v hodinách dějepisu a v našem základním vzdělání.

Narodil se 28. 5. 1884 v Kozlancech a zemřel 3. září 1948 v Sezimově Ústí.

E. Beneš, český buržoazní politik a státník, žák a spolupracovník i ideový pokračovatel T.G. Masaryka.

Studoval filozofii a práva na UK v Praze a pak ve Francii. Od r. 1912 působil jako docent sociologie na UK. Po vypuknutí 1. sv. války se nejprve podílel na organizaci domácího odboje (Maffie), v září 1915 odešel do Francie. Stal se spolu s T.G. Masarykem a M. R. Štefánkem vůdčí osobností zahraničního odboje. Od r. 1916 vykonával funkci tajemníka Národní rady čs. v Paříži. Diplomatickou cestou se snažil získat vlády dohodových mocností pro myšlenku samostatného Československa. Podílel se na budování čs. zahr. vojska (legií) v dohodových zemích a r. 1918 souhlasil s vystoupením legií v Rusku proti sov. moci. 14. 10. 1918 byl pověřen funkcí ministra zahraničí a vnitra v prozatímní čs. vládě v Paříži. V letech 1918-1933 byl ministrem zahr. věcí ČSR. R. 1921 až 1922 byl ministerským předsedou. Roku 1933, až do svého odstoupení po Mnichovské dohodě v roce 1938, byl zvolen prezidentem ČSR. Měl rozhodující vliv na utváření čs.

zahr. politiky v meziválečném období. Od roku 1940 byl zvolen prezidentem československé exilové vlády v Londýně, postupně uznávané všemi mocnostmi protihitlerovské koalice. 4. 4. 1945 jmenoval první vládu NF, 16. 5. 1945 se vrátil do Prahy jako prezident republiky. Do této funkce byl znovu zvolen Národním shromážděním 19. 6. 1946.

25. února 1948 přijal demisi některých ministrů a jmenoval vládu NF. V květnu 1948 odmítl podepsat lid. dem. Ústavu 9. května a 7. 6. 1948 rezignoval na úřad prezidenta republiky.

Hradecký deník otiskl jedinou zprávu k tomuto výročí, vlastně ji jen přetiskl z Lidových novin (5. 9.):

BENEŠ stále aktuální

„Tato země už devadesát let opakuje jednu zkušenost. Hledá hrozbu na špatném místě. Po první světové válce se bála návratu Habsburků, hrozba přišla z Německa, po druhé válce se bála německé revanše, hrozba přišla z Východu, po roce 1989 se bála Moskvy, hrozil Balkán, později se bála radikálních islamistů, dnes hrozí vliv Moskvy. Právě výměnu Západu za záštitu Moskvy zosobňuje Edvard Beneš. Jestli dnes reprezentuje něco aktuálního, pak hlavně špatný odhad rizika.“

(Zb. Petráček)

VA

DOBRÁ RADA NAD ZLATO

Dnes o čistění skvrn. V případě, že se rozhodnete vyzkoušet některou radu a odstranit nepříjemnou skvrnu ze svého oděvu sami, vyplatí se vám nejprve si postup a čisticí prostředky vyzkoušet na malém kousku látky, nejlépe na místě, které není vidět - např. na rubu oblečení nebo ve švu, či záložce. Teprve, když si ověříte, že jste (drahou) látku nepoškodili, dejte se do vlastní skvrny. Drahé oděvy a hlavně veliké skvrny raději nechte odborné čistírně.

Rada č. 33: Šťávu z teplé klobásky nebo kapku z prskajícího oleje - tedy mastnou skvrnu - vyčistíme: místo nejdříve několikrát vytřete benzínovým čisticím skvrn. Objeví-li se na látce „mapy“, přidejte do čističe trochu soli. (Pozor: pracujte venku, ne u ohně!) Po vyschnutí místo lehce vytřete čistou vodou. Některé skvrny tohoto druhu neodolají vodě s přísadou jaru.

Hořčicové skvrny na oděvu vyperte v teplé vodě s přidáním saponátu.

Rada č. 34: Skvrny od červené řepy a červeného zelí odstraníte prokapáním 5% roztokem čpavku ve vodě a proklepáváním kartáčkem do čisté nasákové bavlněné podložky. Nakonec místo potřete mýdlem, setřete pěnu a propláchněte čistou vodou.

Rada č. 35: Skvrny od borůvek (rybízu a dalšího podobného ovoce) vyčistíme takto: skvrny vybělíte pošukáváním klůčku namočeného v peroxidu vodíku a vyperte ve vodě.

Skvrny od trávy čistěte nejprve lihem a pak promněte ve vodě se saponátem a připravkem.

Rada č. 36: Ptačí trus na oděvu odstraníte takto: Skvrnu nechte zaschnout, pak ji důkladně vykartáčujte, podložte hadříkem, navlhčete 4% octem a proklepte kartáčkem do podložky. Nakonec propláchněte vodou.

Rada č. 37: Skvrny od krve odstraňte co nejdříve! Namočte postižený kus látky do studené vody s přísadou některého z namáčecích prostředků, nebo soli a vodu několikrát vyměňte. Nakonec přeperte v teplé vodě.

Rada č. 38: Chlupy od vašich čtyřnohých kamarádů odstraníte navlhčenou houbou nebo kartáčkem zvlhčeným lihem.

Rada č. 39: Sazí na oděvu se zbavíte nejspíše měkkou střídou chleba.

Rada č. 40: V pamých dnech se objeví a skvrny od dehtu a asfaltu. Tyto skvrny jsou často úporné a problematické, ale zkuste nejprve hmotu z látky seškrábnout zahřátým nožem. Látku podložte čistým zdvojeným hadříkem a čistěte čisticím skvrn. Podložku podle potřeby vyměňujte, aby se vám špína zpět nevsákla do látky.

Na závěr bych vás chtěla upozornit, že odstraňovat skvrny z textilu vystřížením přináší sice okamžitý úspěch, ale ke stylu oblečení se dříve hodit. Ale určitě sklídíte úsměv veřejnosti...

AV

Jak se má správně psát název chlumeckého zámku?

Tuto otázku mi v dopise položil pozorný čtenář knížky Sága rodu Kinských, neboť si v ní všiml rozporu, že ve výpravě textu se v názvu Karlova koruna uvádí druhé slovo s malým počátečním písmenem, kdežto v popisích na některých fotografiích obrazové přílohy je písmeno velké, tedy Karlova Koruna.

Uvedený rozpor se již po léta objevuje v regionálním tisku, pronikl i do Chlumeckých listů a různých publikací, vžil se i v administrativní agendě správy zámku. Do Ságy se vloudil na popisích snímků, které byly nezávisle na textu zařazeny do knížky při konečné redakci před vydáním. Nuže, který způsob psaní je podle platných Pravidel českého pravopisu správný? Odpověď není tak složitá.

Pravidla českého pravopisu v zásadě stanoví, že ve dvouslovných neosobních vlastních jménech nebo názvech se píše velké počáteční písmeno v prvním slově, např. Tichý oceán, Klicperův dům, Národní divadlo, Karlovo náměstí... Je-li součástí takového dvouslovného názvu vlastní jméno, píše se samozřejmě jako všechna vlastní jména velkým písmenem: Vysoké Tatry, Univerzita Karlova, Nový Bydžov...

Druhé slovo se v dvouslovném názvu píše velkým písmenem, i když není vlastním jménem, pouze v názvech obcí, městských čtvrtí, oblastí a sídlišť: Městec Králové, Karlova Studánka (lázeňské město v Jeseníkách na rozdíl od Karlovy studánky - pramene, kde se údajně král a císař Karel napil vody).

Název chlumeckého zámku podléhá témuž pravopisnému pravidlu jako každý dvouslovný název kteréhokoli jiného objektu, jehož druhým slovem není vlastní jméno. Slovo „koruna“ evidentně není žádným vlastním jménem, je pouze metaforickým pojmenováním zámecké stavby navozující svým vzhledem představu královské koruny a připomínající návštěvu císaře Karla VI. nedlouho po jeho ko-

runovací na českého krále. Karlova koruna se tudíž nemá správně psát s velkým, nýbrž malým počátečním písmenem u druhého slova, stejně jako Říhův dům, Karlův most, Jiráskovo divadlo...

K. Richter

Ústav pro jazyk český, v. v. i
Akademie věd České republiky
jazyková poradna

Odpověď na jazykový dotaz

Pravidla českého pravopisu podobný případ neuvádějí, je třeba postupovat podle obecných pravopisných zásad. Slovo **zámek** chápeme jako obecné pojmenování a píšeme jej s malým písmenem, pravopis vlastního názvu zámku se řídí tím, o jaký typ pojmenování jde. Obě písmena velká píšeme pouze v případě, že daná památka byla pojmenována podle stejnojmenné obce, města či městské části, např. **zámek Hrubý Rohozec, zámek Červené Poříčí, klášter Zlatá Koruna apod. Zámek Karlova koruna** nebyl pojmenován podle obce či města, kde leží. Jde tedy o více-slovné pojmenování, u nějž píšeme pouze první písmeno velké: **zámek Karlova koruna**.

S pozdravem

Mgr. Martin Prošek
oddělení jazykové kultury

DOPLŇOVAČKA

Tato ulice nese jméno českého hudebního skladatele, profesora a ředitele pražské konzervatoře, dr.h.c. UK a univerzity v Cambridgi Antonína ... 1841-1904.

1	K				
2	K				
3	K				
4	K				
5	K				
6	K				
7	K				
8	K				
9	K				

- 1 - Nůž
- 2 - Řemeslník
- 3 - Část saka
- 4 - Část stromu
- 5 - Trám
- 6 - Škraboška
- 7 - Elementy chůze
- 8 - Pták
- 9 - Plavecký styl

Rozluštění na str. 49

LV

Inzerce

LIDÉ KOLEM NÁS

Narodil se v Chlumci jako mladší ze dvou synů zámecského podkoního. Rodina bydlela na zámku v jednom ze záměstnaneckých bytů pod terasou, takže dětská léta prožíval v krásném, romantickém prostředí zámecského parku v každodenním styku s nádhernými koňmi chlumeckého chovu Kinských. Jízda v koňském sedle byla pro něj hned po chůzi a běhu nejpřirozenějším způsobem pohybu. Nestal se však kupodivu podkoním, nebo jak se říkalo v koňářském žargonu rajťákem, jak by se dalo čekat. Na chlumeckou školu, v době, kdy končil povinnou školní docházku, přišli náboráři a přesvědčovali žáky, že nejlepší budoucnost jim nabízí strojírenství, konkrétně závod ČKD v Hradci Králové. V té době se již nad zámecským rajťáctvím a vůbec nad zdejším chovem plaváků smrákalo a ani v Kolesách a kladrubském hřebčíně, kde otec našel na čas zaměstnání, se nezdálo příliš perspektivní hledat celoživotní budoucnost. V té době bydlel s rodiči i bratrem u babičky v Lučicích a každý den kromě neděle po škole, do níž chodil do Chlumce pěšky nebo jezdil na kole, musel ještě pomáhat na poli, takže ho nakonec zlákaly stroje. Nastoupil tedy tříletý učební obor strojního zámečnicka. Hned poté si odbyl vojenskou základní službu a stal se kvalifikovaným dělníkem hradecké škodovky. Šťastně se oženil a brzy se stal otcem tří pohledných dcer, které jsou dnes již provdané a obdařily své rodiče celkem pěti vnoučaty. Manželka Blanka, kterou velice miloval a s níž prožil krásná léta manželského a rodinného života, mu bohužel před pěti lety zemřela. Přes hluboký zármutek nepolevil ve své činorodosti, kterou s ním po celý jejich společný život sdílela. Bydlí stále ve svých zamilovaných Lučicích a pracuje tak říkajíc za humny v závodě Best, který vyrábí zámkovou dlažbu a dává lidem v okolí práci.

Ted' už zbývá jen, abychom uvedli jméno toho, o kom bude řeč, a oba důvody, které nás přivedly k rozhodnutí o něm napsat. Tím prvním důvodem je, že bydlí v Lučicích, svérázné obci, která je už drahnou dobu součástí Chlumce, s jehož historií i životem byla vždycky těsně spjata, a druhým je jeho zmíněná činorodost, která jej činí po celou dobu, co žije v této půvabné obci, podněcovatelem téměř všeho, co se v ní k radosti spoluobytel děje.

Jiří LOUDA

V tomto okamžiku už o něm víme skoro všechno. Zbývá však povědět to nejpodstatnější. V roce 1976 byl v Lučicích obnoven po letech útlumu činnosti místní hasičský sbor. Jiří Louda, tehdy pětadvacetiletý mladý muž, překypující životním elánem, který je pro něj dodnes příznačný, patřil k nadšencům, kteří se rozhodli probudit hasičskou organizaci ze spánku a vynasnažit se, aby hasiči přestali být vedle válečných veteránů partou strejdů, kteří se scházejí pravidelně v hospodě u piva a nepravidelně jim o pohřbech nebo

státních svátcích, kdy opráší vyrudlé a od molů tu a tam proděravělé stejnokroje a v nablýskaných přilbách ze starého Rakouska vyjedou z kůlny s památečnou stříkačkou a za zvuků kutálky vykračují v průvodu. Pojali hasičský sbor v moderním duchu jako vysoce aktivní sdružení, které je schopno účinně zasahovat při požárech a nehodách všeho druhu. K tomu se cílevědomě a soustavně cvičí a připravuje zvyšováním a udržováním své tělesné zdatnosti, a to tak, že pěstuje v rámci výcviku hasičský sport a účastní se soutěží v zásahové činnosti. Stejně jako chlumečtí hasiči, s nimiž navázali těsnou součinnost, snažili se zapojovat do činnosti sboru i rodinné příslušníky, mezi nimiž jeho manželka Blanka patřila k nehorlivějším a nejobětavějším. Neomezovali se jen na specializovanou hasičskou činnost. Stali se centrem veškerého sportovního, kulturního i společenského života v obci, která se stala městskou čtvrtí, ale zachovala si své osobité vesnické tradice a hrdou svébytnost. Nutno popravdě říci, že připojení k Chlumci obyvatelé Lučic nepocítili jako nějaký pozitivní posun ve svém životě. Chlumec převzal administrativní starosti, ale i leccos, co si dříve obec obstarávala a organizovala sama pro sebe. Zdá se, že ubylo i peněz přidělovaných na výstavbu obce. Polevila i součinnost s chlumeckými hasiči. Přesto se místní sbor drží při životě, i když nemůže s materiálním i finančním zabezpečením a v důsledku toho ani ve sportovním a kulturně společenském podnikání soupeřit s chlumeckou hasičskou organizací. Nepřestává však žít a pracovat jako samostatné sdružení neocenitelného významu pro obyvatele Lučic.

Sdružuje dnes celkem 16 členů. Jiří Louda, který si postupem doby vysloužil všeobecnou důvěru a uznání, stojí v čele jako starosta sboru. Jeho pravá ruka, velitel jednotky a nejbližší spolupracovník Vladimír Mrňák o něm říká: „Bratr Jirka - my si mezi sebou podle starého zvyku pořád udržujeme oslovování „bratře“ - byl dlouhá léta velitelem, než se stal starostou, kterým je až do dnešní doby. Co o něm můžu říct? Klidňas, dobrák, ve správný chvíli vtipnej, kamarádský, společenský, aktivní jako nikdo. Vždycky se zapojil do pořádání různých akcí, s manželkou Blankou, jako byly například dětské dny, ale i ve Sboru dobrovolných hasičů a v poslední době, když ta naše hasičská činnost trochu ustoupila do pozadí, vyvíjí neúnavně činnost s partou lidí v Občanském sdružení obyvatel a přátel Lučic. Je to člověk k nezaplacení, kterej moc dobře ví, že pokud by se přestaly v obci dělat všelijaký ty sportovní, kulturní a společenské akce, jaký on s námi hasiči neúnavně organizuje a podniká, život v obci by úplně ztratil ten správný smysl.“

Stalo se to v roce 1995, jak se dozvídáme, kdy chlumecký hasičský okrsek přestal fungovat a zanikla okrsková cvičení, která byla pravidelnou náplní lučických hasičů. Přesto zásluhou Jiřího Loudy, Vladimíra Mrňáka a dalších hasičů nepodlehli znechucení a nezanechali své činnosti. Není toho málo, co dělají. Neustále udržují tradici sboru pořádáním jubilejních oslav jeho založení. Připomněli tak doposud již devadesáté páté i sté výročí této události. Pořádají sportovní zábavní dny s ukázkami hasičské činnosti, ale i s různými atrakcemi pro povyražení diváků, jako je připravovaná soutěž v pojídání knedlíků. Všecko se musí dělat tak říkajíc na kole a bez finančních investic, protože sbor dostává od města příspěvek pouhých 4000 korun, za něž se nepořídí ani

potřebná výstroj, natož aby se z toho mohla zaplatit nějaká legrace pro lidi. Lučičtí musí vystačit hlavně s nadšením. A toho zatím chválabohu mají na rozdávání.

Založili soubor tak zvaných lučických mažoretek. Nemylte se, nejsou to apartné oblečené mladé krasavice, ale zralí chlapi trochu při těle, kteří jsou schopni napodobováním ladných dívek rozesmát dobrých čtyři sta diváků až k slzám. Pořádají pravidelné slavnostní rozsvěcování vánočního stromu za účasti celé obce a samozřejmě s vystoupením zmíněných lučických mažoretek, které předvádějí různé improvizované pohádkové výjevy. Slavnost mívá spolehlivý úspěch. Organizují další drobnější akce, například hromadné vypouštění draků, tak zvané drakiády, maskarní bály, dětské dny vyplněné organizovanými hrami a sportovním, hromadné výlety na kolách po okolí, sázení lip, pálení čarodějnic...

Každoročně se v Lučicích koná hasičský bál, dnes už vzácná společenská událost, oblíbená a hojně navštěvovaná i zájemci z okolních obcí, Olešnice i Převýšova. Hasiči se také snaží pečovat o vzhled obce, aby se udržovalo v náležitém stavu všechno, čím se obec může pochlubit, zejména památky, jako je vzácná starobylá zvonice, ale i veřejná prostranství, parková zákoutí, rybník i řeka. Velkou událostí, o jejíž náležité vyznění se hasiči ze všech sil vynasnaží, budou oslavy 900letého trvání obce, které sice proběhnou až za dva roky, ale už dnes se zásluhou Jiřího Loudy konají přípravy, aby se náležitě zvýraznila vzácně starobylá historie obce

v zájmu povzbuzení občanů k účasti na jejím trvalém zvelebování. Zaujetí a elán lučických hasičů v čele s Jiřím Loudou dokládají v předstihu vydané krásné pohlednice Lučic.

Tak pestrou a výraznou aktivitou se dnes hned tak nějaká obec obdobné velikosti nemůže pochlubit. Svéráz a úspěchy Lučic jsou i důvodem k tomu, aby se jimi pochlubil i Chlumec, který převzal zastřešující péči o jejich budoucnost. Jelikož všichni čelní Lučičané shodně tvrdí, že hybnou silou všeho, co se podniká v Lučicích, jsou místní hasiči vedení Jiřím Loudou, vyslovujeme jim upřímné vyznání obdivu a dík.

Karel Richter

Inzerce

MÉ GIRO A TOUR 2008

CHLUMECKÝ DOBYL ŘÍM A PAŘÍŽ

ÚVOD: Nechci si hrát na filozofa a kázat o tom, co může být smyslem života. Zda je to láska, narození syna, či dceř, neb uspokojení z poctivě odvedené práce. Stane se, že vám najednou přijdou roky jeden jako druhý všední a obyčejné. To je podhoubí pro to, aby se v hlavě chlapa ve středních letech zrodil bláznivý nápad.

V mém případě přímo zahřmělo v roce 2003, kdy jsem si nechal u Josefa Kadavy postavit bytelné trekingové jízdní kolo Fort. Z Pepy se stal postupně kamarád, něco jako otec mého čtvrtého dítěte. Poznal jsem s ním kapelu WCS a při sjíždění Cidliny i příjemné lidi z vodácko-rybářského spolku.

Rozhodl jsem se objet s „Fortkem“ italskou botku, co se tak krásně máčí do moře. Po sestavení itineráře podle atlasu ADAC tu byl už rok 2005. S velkým odhodláním jsem vyjel z Vápna k jihu. Moje cesta však netrvala dlouho. Druhý den, jedouc po hlavní silnici, tachometr ukazoval 402 km a 45 km/h, zkrátila mi cestu Mazda slečny Astrid ještě před Salzburgem. Fort utrpěl zlomeninu předního kola a já zhmoždění ledviny. Po týdenním pobytu v nemocnici Vöcklabruck mě sanitka austriáků vyložila doma na dvoře.

Venda Chlumecký však „nehází flintu do žita“. Jen jsem si řekl, že kdyby mě přišť nějaká ženská přejela pořádně, musím ještě doma, pro klid v duši, něco udělat. Cestu do Evropy jsem odložil o tři roky. Náš domeček ve Vápně má mým přičiněním okolo nový chodník a plot do ulice. Nebude dělat ostudu republice (ať se to rýmuje).

Potkaly mě některé drsné zprávy:

- ❑ červen 2006 – na mé naplánované trase v Rakousku jsou ještě 3 metry sněhu
- ❑ srpen 2007 – v Alpách umrzlo několik studentů
- ❑ 29. října 2007 – zemřela má máma

Fort měl zatím nejčestnější místo v ložnici u manželské postele a převážně odpočívá. Nejhezčí akcí na něm byl přejezd Jizerských hor. Nemá zřejmě ještě najeto ani 1 000 km. Má podraženou vidlici z první cesty.

START: Konečně je tu 27. červen 2008. Rovnou z pracovního procesu, Jiry Chlumec nad Cidlinou, vyjždím na dlouhou trať. V pátek po 223 km končím v Českých Budějovicích. Město s krásným náměstím, Zemí živitelkou a pivem Budvar, jemuž vzdávám tu nejhlubší poklonu. V té době mám 110 kg a Fort s bagáží 60 kg.

2. den přejíždím hranici v Dolním Dvořišti. Rakousko má pro mne kouzlo ve své čistotě a upravenosti. Uprostřed alpské přírody zde člověka nepřekvapí, že zářivě bílé stavení není hotel, ale jen chlív pro kravky. Při koupání v říčkách se hodí trochu špičku pod kůži. Teplota vzduchu zde sice přesahuje i 30 °C, voda z ledovců je však jak břitva. Hodně toků pohlcuje mohutný Dunaj, jenž překonávám v městě Linzi. Pokračuji podle Traunu směrem na Salzburg. U Vöcklabrucku se kochám pohledem na horu Traunstein, mezi jejími vrcholy vede lanová dráha. Střídám silnice s cyklostezkami – obojí super. U městečka Kuchl vidím první ledovce. Za Bruckem zdolávám nejvyšší rakouský průsmyk Hochtor

2 504 m n.m., obklopený třítisícovkami s Glossglocknerem 3 798 m n.m. Po náročném stoupání je odměnou fantastický sjezd s nádhernými vyhlídkami.

Po doplnění prasklých drátů v Lienzu se **4. den** na 709 km dostávám na území Itálie. Ta na mne zapůsobila architekturou staveb, hned za hranici je znát, že jde o jinou kulturu. Dlouhé kilometry z kopce z Timau na Tolmezzo svištím rychlostí až 64 km/hod.

5. den po 938 km jsem konečně u moře v Benátkách (Venezia). Noční město mě okouzlo a ještě o půlnoci fotím v přístavu osvětlený most. V sousední ulici vyhlíží zákazníci prodejní děvčata. Zastavuje u mne civilní auto. Dva chlapi se prokazují policejními doklady. Moc jim nevěřím, když chtějí pas. Kontrolují mně tašky a kapsy, jestli nemám kokain nebo heroin. Eura přejíždí jakousi tužkou, zda jsou pravá. Že bych vypadal jako obchodník s kokainem? Doklady a peněženku vrací a černý sporták mizí ve tmě. Druhý den jsem o nerovnou silnici roztrhl plášť. V Ravenně při koupi nového zjišťuji, že v peněžence je o 500 euro méně. Šikovni kluci!

Nemohu se nezmínit o Pádu, podle kterého se nazývá úrodná nížina. Po mostu dlouhém 1 140 m nejezdí člověk každý den. Šířku toku však značně zmenšilo suché období. Později pak přejíždím řadu mostů, pod nimiž je úplně vyschlo.

7. den navštěvuji republiku San Marino. Okolo je slyšet řeč mnoha národností, včetně české. Po 1 184 km s obtížemi píši několik pohledů, ruce na řídítkách začínají dřevěnět. Ve stejný den uléhám v Rimini v parku, za cvrkotu cikád, na lavičku v altánu. Opírajíc se o zamčené kolo rychle usínám. Po hodině a půl se probouzím lehčí o digitální fotoaparát Sony za 10 000 Kč. Zůstal jen řemínek od brašny.

8. den ráno nemám dobré pocity. Dvě poměrně náročné opravy kola a ještě dvakrát okraden, to už je dost i na mou náтуру... Po koupeli v moři však nasávám sladkou vůni akácií a hlazen slunečními paprsky pronáším: „Vždyť je tu krásně! Jedu dál!“

Mezi kilometry na kole se máčím v moři v Anconě, Grottammare ad. Cestu lemují hlavně vinice, broskvové a olivové háje, občas se objeví meruňky, palmy, kaktusy a mně neznámé porosty s všude přítomným akátem. Blíží se k Bari stoupá nejen teplota (ve stínu okolo 35 °C), ale i nepořádek u silnic. V odpadcích na krajnici a příkopech hledají něco k snědku psi, bydlící ve vyházeném nábytku. Je jich tu tolik, že na 100 km připadá víc než 100 přejetých psů. Prostě hrůza. Italové tuto situaci řeší ohněm. V příkopech pak zůstanou jen sklenice od piva.

V Bari odbočuji do vnitrozemí. Poprvé v životě si můžu natrhat pomeranče přímo ze stromu. Když foukne ze stnišť, je to jak od vysoké pece. Spotřeba tekutin přesahuje 10 litrů na den. Vysvobození je až v moři Rocca Imperiale Marina při 39 °C ve stínu. To už je podrážka italské botky.

13. den (9. 7.) po 2 367 km dosahuji nejjižnější bod mé cesty – Mélite di Porto Salvo. Po několika kilometrech

jsou vidět sopky na Sicílii a Mesina. V Reggio di Calabria obdivuji obrovské stromy v parku. Ale to už se vracím zpět na sever – kulička v mém kompasu se otočila. Úzké silničky nad mořem jsou pro odvážné řidiče. Piji z horských pramenů. Ve městě Mileto potkávám Márii, který se vrátil z Afghánistánu a bratra má ženatého v Praze. Obdarovává mě kávou a já poznávám, co to je za dopink, neb ji normálně nepiji. Pláže se střídají písčité i kamenité.

17. den – neděle 13. 7. – mě policie vykazuje ze silnice pro motorová vozidla do hor. V náročném terénu mlsám ostružiny a překvapuje mě had, vyhřívající se na svodidlech.

V Pompejích probíhají církevní slavnosti (st. Maria). Davy lidí s dětmi se procházejí ulicemi. Na náměstích hrají kapely, ohňostroje umocňují slavnostní atmosféru. Nejsem věřící, ale slézám z kola a vychutnávám si tu pohodu. Courám městem po staré dlažbě s nimi. V Torre Annunziata večer ulehám ve sportovním areálu. Ještě, když usínám, se na hřišti hraje. Ráno není nikde ani živáčka. Všechna vrata jsou na dálková ovládání zavřená. Nakonec se mi přece jen daří dostat, po překonání několika těžkých závor na dveřích, přes starý dům na ulici.

18. den mímím sopku Vesuv a dostávám se do Neapole (2 969 km). Přísloví: „Vidět Neapol a zemřít“, odvodili zřejmě z: „Na kostkách v Neapoli lze vykapat duši.“

V Licola Mare (3 009 km) se setkávám s trojnásobným šampionem v cyklistice na Sicílii, toho času zřejmě již v důchodu. Dělá prezidenta cykloklubu v Messině. Vrací se ze Švýcarska z ME ve fotbale a na tachometru má více než 8 000 km. Přespává jen v kempech, což je pro mne luxus za 30 euro. Hotel stojí 38 euro. Aby byl spací ceník úplný, děvčata tu jsou za 130 euro.

19. den v Terracíně projíždím zatím nejdelší tunel – 2 800 m a mířím po dálnici k hlavnímu městu. Po 3 247 km jsem v Římě u zlaté špičky. Chrámů a kostelů zde nastavěli dost. Nejvíce obdivuji Colosseum a náměstí Svatého Petra ve Vatikánu (3 266 km). Zde při výměně filmu z mého druhého fotoaparátu něco odpadlo. Na čtyřech pátrám po miniaturní součástce v křivé dlažbě. Mamě. Upoutalo to však pozornost policie, která zřejmě předvídá přípravu pumového atentátu na papeže. Nakonec jsem jim mezinárodní češtinou vše vysvětlil. Minoltu opravuji nožkem, aby se neničil film, jen nevím jistě, zda ještě nějakou fotku stvoří.

Orientuji se podle řeky Tibery, jejíž snížené nábřeží skýtá prostor pro sportovce, hudebníky, umělce i bezdomovce. Večer potkávám neuvěřitelně důvěřivé manžele, kteří mně poskytují koupelnu s ložnicí. S mladou paní se ráno s díky loučím (pán už je v práci) a směřuji zase k moři.

V S. Marinelle nacházím při koupání prsten s modrým kamenem – první suvenýr. (Mušličky z Rimini se mně většínou už rozlámaly.)

Dále bych mohl psát o mnoha velkých městech, jejich dominantních stavbách, velkých přístavech, letištích, plážích a přírodě. To vše si už dnes najde každý na internetu či v cestovní příručce. Já se ale nemohu nezmínit o městě Cécina, kde mají čerpací stanici AGIP s nejmodernější a nejčistší toaletou z celé mé cesty. Tvar mísy a sedátka po spláchnutí umožňuje ji využít též jako bidet.

21. den – Pisa (3 664 km) – šikmá věž a řada pozoruhodných památek. Zastavuji se na lavičce a při chroustání

melounu pozoruji turistický cvrkot. Kdo si chce koupit ojeté auto, jedte do Pisi, autobazar s tisícovkami vozů zde zabírá kilometrové plochy.

22. den – Janov (Génova) (3 860 km) – největší italský přístav. V centru se potkávám s lidmi ze Student Agenci. Na náměstí u autobusu vaří večeri a jsou lakomí. Je příjemné alespoň pohovořit. Nemohu však říct, že bych nějak strádal. 21 vepřových a hovězích konzerv s třemi chleby z domova mně vydrželo 14 dní. Dál nakupuji jídlo v obchodních domech, kde je mnohdy levnější než u nás. Příroda nabízí dostatek ovoce i zeleniny.

23. den – San Remo (4 011 km) – město známé mimo jiné hudebním festivalem ve mně probouzí melodie, na které zpívá Druppi. Pomalu se loučím s Itálií – s GIRO.

Po 4 042 km – Menton – Francie – start moji Tour.

4 057 km – Monacké knížectví – Monte Carlo – Monaco. Mezi výškovými budovami, propletení silnic, mostů a tunelů si připadám jako mravenec. Ale lidé si tu žijí, zdá se, spokojeně. Prohlížím si prodejny Ferrari a Masseratti. Porscháků zde člověk za hodinu potká co u nás ne za rok.

24. den – Nice (4 072 km) – Co dělat v neděli, když je v 8 hodin 27 °C ve stínu? Nejjednodušší řešení je koupel v moři. Pláž tvoří bílá drť, dno je kamenité, voda průzračná. Po stovkách lidí zůstaly ze včerejška jen plné odpadkové koše, ale všude je čisto. V Antibes potkávám spokojené čečáčky na dovolené. Přejí mi hodně štěstí. Tak jako v Cannes nevidím žádnou filmovou hvězdu ani v St. Tropez mě nehoní četníci. Cavalaire sur Mer je první město po 4 237 km,

kde vlaje na pláži naše vlajka. Písek je zde jemný jako prach. Stačí slabý vítr a máte ho všude. Kdybyste nevěděli, co vozím v taškách při „Chlumeckém triatlonku“, tak je to mimo jiné i písek z Cavalaire.

25. den – Toulon (4 303 km) má skvělé cyklostezky. Dále se dostávám do hor, kde mě vítr svou silou tlačí ze silnice, div mě neshazuje z kola. Teprve sjezd do Marseille je

lahůdkou. 12 kilometrů jedu rychlostí až 69 km/hod. Víc se neodvažuji.

Marseille (4 389 km) je druhým největším městem Francie a táhne se v délce 75 km. Mladí manželé mě zvou na sendvič. Že bych po vysmažení 10 kg špeku vypadal tak špatně? Odmítám a vrhám se do velkoměsta. Správnou pohodu kazí vítr, proto večer ulehám do volné stavební buňky v přístavu. Dál se vydávám podle řeky Rhône.

27. den – Orange (4 560 km) – další kouzelné městečko. Po přenocování v parku u hotelu mně kuchtík přináší k snídani buchty s čokoládou. Pokud si chcete doma vybudovat pergolu, tak jeďte do St. Albert d'Albon. Pergoly s pnoucími květinami zde jsou nahusto a určitě si najdete nějaký vzor.

28. den pokračuji z Lyonu (4 787 km) podle řeky Saôny do Beaune.

Cestou obdivuji na pastvinách krásné kousky krav a býčků bílého masného plemene, konkurovat jim snad můžou jen ty od Oldy Rozsévače v ZD Chýšť.

29. den přijíždím skalnatým údolím řek Cury a Yonny do Auxerre (5 129 km).

30. den chci být v Paříži. Hned po ránu však opravuji píchlé kolo – již po sedmé. Stává se mi neuvěřitelná náhoda. Na místě opravy nacházím matici M 10. Tu vkládám pro případ potřeby k náradí. Při demontáži brzdy zadního kola mně padá matice M 10 na zem a mizí po dlouhém koulení v otvoru šachty, jen nepatrně větším než je ona sama. Tak to je vidět snad jedině v golfu. Vyjímám tedy nalezenou francouzskou maticku M10 a už se hodí. Snad to má na svědomí přidruživší se dědeček, který se snaží navázat konverzaci. Než dokončím opravu, neváhá ještě doběhnout do auta, aby mi ukázal fotografie svých zdařilých čerstvých plnoletých vnuček.

V Joigny (5 171 km) mají v sobotu velké trhy. Za Sens mě poprvé chytá déšť za jízdy. Po 60 km v dešti přece jen dokončuji hygienu v zatopeném písničku, abych důstojně vjel do „Mekky“ Francie.

Podle Seiny navštěvuji malebné Fontainebleau. Pohádkový zámek a nedaleký prastarý kolotoč s dětmi na konících k sobě patří.

Mýlím se, když říkám: „Po pravém břehu dojezu až k Eiffelovce.“ Očekávám parky s cyklostezkami a místo toho jedu po rozbité přístavní asfaltce, nekvalitní betonce až se mi do cesty postaví zkrachovalé továrny, které jsou bydlištěm černochů. Výzdobu tvoří díla sprejerů. Necítím se tu příliš bezpečně. Volím méně romantickou cestu do centra po hlavní silnici. Vzhledem k pokročilé hodině se však cíle cesty vzdávám a ukládám se pod přístřeší obchodního domu.

31. den – neděle – 27. 7. 2008 – Paříž (5 351 km) – Od katedrály Notre dame míjím další významné stavby, až seskakují z kola u 324 metrů vysoké věžičky, dostavěné roku 1889 podle Gustava Eiffela. Přidal jsem se ke čtvrtmiliardě lidí, co tu už byli. Eiffelovka poskytuje výhled na celou Paříž. V nejvyšší patře je televizní vysílač. Pokud fouká vítr 120 km/hod.,

vychýlí se do 10 cm. Působením slunce se však vykloní až o 17 cm.

Po zakoupení pohlednic a suvenýrů se setkávám s lidmi ze dvou českých zájezdů. Slováci jsou zastoupeni jedním autobusem. Košíčtí „bratři“ mě obdarovávají pivem a mapami. Získávám řadu zajímavých informací. Právě dnes tu končí Tour de France 2008. Na Champs Elysées neodolám a kupuji žlutý trikot s emblémem soutěže. Fotím se u Vítězného oblouku. Vychutnávám napjatou atmosféru před dojezdem. Vzpomínám na Jána Svoradu. Dnes vyhrál Belgičan Steegmans. Celkově vítězí Španěl Carlos Sastre. Pro našeho Romana Kreuzigera je 13. místo velkým úspěchem.

Paříž na mě udělala velký dojem. Není to město na jeden den, i když je u nás dost krásných míst, každému přeji, aby se sem podíval.

I pro mne končí dnes Tour de France. Na parkovišti u silnice N4 na Nancy za městečkem Béton-Bazoches v Sanci les Provins potkávám kamión DAF Marka Rátha z Chvaletic. Po 31 dnech a 5 458 kilometrech nakládám své kolo Fort na návěs. Půjčuji si mobilní telefon a volám manželce, že se do pěti dnů vrátím.

2 586 km nám s Markem uběhlo příjemně. 480 koníků, bumbajících z 1 500 litrových nádrží, řehtá tiše. V kabině je to jak na palubě letadla. Dvě navigace, dva telefony, vysílačka, DVD, televize, kamera, klimatizace, chladnička – divím se, že při obsluze těchto hraček se dá ještě stihnout řídit.

Poznávám další kraje Francie, Německa a Rakouska. Nejvíce času trávíme v Mannheimu, kde dojíždám poslední zásobu kukuřice a alespoň jednou za dovolenou jdu povečeřet do hospody. Běžné menu stojí 12 euro. Tady stojí v jugoslávské restauraci řízek (dvojřízek) se sýrem, ananasem, třešněmi, hranolkami, majonézou a mísou zeleninového salátu 7,5 euro. Když Marek, zběhlý světem, pochválil servírce Soně její postavu, dostáváme k tomu jako pozornost i velké slivovice. Po místním pivu Eichbaum dokážeme hovořit i s Pákistáncem. Pán v bílém podniká ve strojírenství a po USA se usídlil v Německu. Má zkušenosti i s mladoboleslavskou Škodovkou, kterou prý navštívil.

Dál s Markem poznávám továrny na výrobu: CD, klimatizace, autobusů Mercedes, nákladáků MAN, hnojiv, vojenskou základnu USA, technické muzeum s letadly ČSA, fotbalové stadiony, trať F 1, sklady s hutním materiálem, Vídeň, 50 větrných elektráren, pilu Maresch (čti Mareš) a nechci dál nudit.

36. den přijíždíme do Chvaletic. Na čtyřicetiletého mazánka čeká maminka a mně paní Malá, kterou jsem dosud nikdy neviděl, stejně jako do 27. 7. 2008 Marka, přináší lahového Kozlíka, abych přežil.

5 486 km na tachometru Fort + 2 586 km DAF = 8 072 km je za mnou. Vápno mě vítá.

PODĚKOVÁNÍ: Hledal jsem k sobě na kolo-dovolenou někoho do party. Nepodařilo se. Někdo si netroufal, jiný se nemohl na takovou dobu uvolnit ze zaměstnání. Proto chci tímto poděkovat majiteli firmy JIRY, panu Jiřímu Rybovi, že jsem si mohl splnit svůj sen.

Velký dík patří všem Vápeňákům za přivítání, za znění zvonu, slavobránu před domem, maxiřízek, kytičky klobás ad.

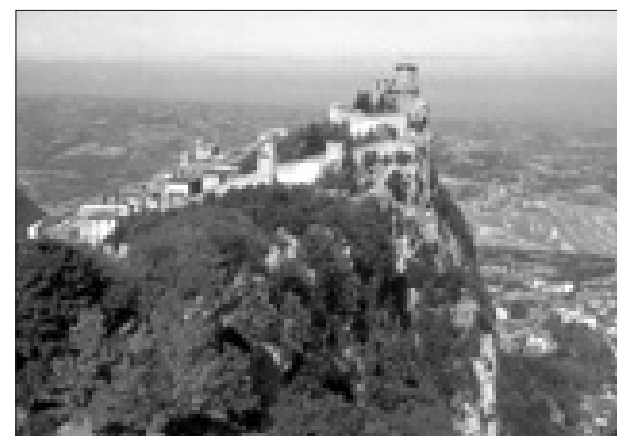
Vašek Chlumecký

Odjezd

Cesta na Hochtor

San Marino

Z Melita je vidět na Sicílii

Monako

Paříž – Eiffelova věž

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek
na tel.: 495 426 273

ŘÍJEN 2008

Klicperův dům - rezervace vstupenek
e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Předprodej vstupenek každý čtvrtek v době od 15.00 do 18.00 hod. nebo před každým představením dle programu

Klicperův dům

- 3. října** **Vernisáž obrazů**
pátek **Jany Bety Terlecké**
16.00 hod. Malý sál Klicperova domu
- 3. října** **ROLLING STONES**
pátek **kino** - hudební dokument
19.00 hod. Sex, drogy a rock'n'roll
V roce 1971 vzniklo slavné logo s vyplazeným jazykem. Hudební dokument Martina Scorseseho z koncertu legendární kapely Rolling Stones vznikl během dvou dnů na podzim 2006 v Beacon Theatre v New Yorku.
108 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný titulky
- 4. října** **Zahájení 61. ročníku**
sobota **Klicperova Chlumce 2008**
19.00 hod. Jean-Paul Alerge
Agnes Belladone
Divadelní soubor „Havlíček“ Neratovice
Vstupné: 70,- Kč, studenti, důchodci: 40,- Kč
- 9. října** **H. Němcová, V. Vedral**
čtvrtek **Matěj a čarodějnice**
8.30 hod. Divadelní soubor při TJ Sokol Lázně Toušeň
Klicperův Chlumec dětem, pro MŠ, I. stupeň ZŠ a matky s dětmi
Vstupné: 40,- Kč
- 10. října** **Marc Camoletti**
pátek **Na správné adrese**
19.00 hod. Divadelní soubor „Klicpera“ Chlumec n. C.
Vstupné: 70,- Kč, studenti, důchodci: 40,- Kč
- 11. října** **Marc Camoletti**
sobota **Na správné adrese**
19.00 hod. Divadelní soubor „Klicpera“ Chlumec n. C.
Vstupné: 70,- Kč, studenti, důchodci: 40,- Kč
- 17. října** **Mamma Mia!**
pátek **kino** - muzikál Velká Británie
19.00 hod. Idylický řecký ostrov, holka na vdávání, jedna potrhá matka, tři potencionální otcové
- a nesmrtelná ABBA. Jak se to rýmuje? Náramně.
Hrají: Meryl Streep, Pierce Brosnan, Colin Firth
108 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný titulky
- 18. října** **J. N. Oldman, J. E. Young**
sobota **Ezop**
19.00 hod. Divadelní soubor „Jiří“ Poděbrady
Vstupné: 70,- Kč, studenti, důchodci: 40,- Kč
- 23. října** **J. Skalický**
čtvrtek **Kterak děd Vševěd**
8.30 hod. **chytrost ztratil**
Divadelní soubor „Učitelky hrají dětem“ Nový Bydžov
Klicperův Chlumec dětem, pro II. stupeň ZŠ
Vstupné: 40,- Kč
- 24. října** **Akta X: Chci uvěřit**
pátek **kino** - thriller USA
19.00 hod. Pravda je tam uvnitř. Agenti FBI Mulder a Scullyová vyšetřují za dalším případem, jehož vyšetřování nás zavede do světa paranormálních jevů.
Hrají: David Duchovny, Gillian Anderson, Amanda Peet, Billy Connolly
105 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži od 12 let přístupný titulky
- 25. října** **Carlo Goldoni**
sobota **Impresario ze Smyrny**
19.00 hod. Divadelní soubor „Jaroslav“ Luže
Vstupné: 70,- Kč, studenti, důchodci: 40,- Kč
- 26. října** **Kopačky**
neděle **kino** - komedie USA
19.00 hod. Peter Bretter je sympatický třicátník, který se žije psaním hudby k televizním seriálům a chodí s hvězdičkou jednoho z nich - blondátou divou Sarah Marshall. Bohužel mu dala kopačky, jen co skončily úvodní titulky filmu.
Hrají: Jason Segel, Kristen Bell, Mila Kunis, Russell Brand
110 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži od 15 let přístupný titulky

27. října
pondělí
19.00 hod.**RUDÝ BARON****kino** - válečný/dobrodružný
Mladý pruský šlechtic Manfred von Richthofen odchází, stejně jako většina mladých mužů, do války. Díky své neohroženosti se z něj brzy stane obávaný stíhací eso a ikona pro ostatní vojáky. Svůj stroj, trojplášník Fokker Dr.1, si nechá nabarvit na červeno a stává se postrašením všech protivníků.
Hrají: Matthias Schweighöfer, Joseph Fien-nes, Til Schweiger, Lena Headey, Jan Vlasák
120 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný titulky**28. října**
úterý
18.00 hod.**Kung Fu Panda****kino** - animovaná komedie USA
Připravte se na něco pandastického. Ačkoliv se příběh odehrává ve středověké Číně, jeho kulisy by mohla být jakákoliv éra a oblast. Jeho hlavní náplní je totiž poselství, že i tomu největšímu zoufalci se může splnit jeho sen, když se ke snění přidá trocha štěstí a především píle.
V českém znění: Saša Rašilov, Otakar Brousek st., Miroslav Táborský, Tereza Bebarová, Nela Boudová, Dalimil Klapka
92 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný**31. října**
pátek
19.00 hod.**MÁJ****kino** - filmová báseň ČR
Film na motivy básně Karla Hynka Máchy Láska, vášně, ale i vina a trest, to vše se odehrává ve filmu Máj na pozadí přírody - demoničké a lhostejné síly, která jako všudypřítomná bytost tepe vlastním rytmem, konfrontována s lidskými vášněmi.
Scénář: F.A. Vrabec, Hudba: Support Lesbiens
Hrají: Jan Tříska, Juraj Kukura, Sandra Leh-nerťová, Matěj Stropnický, Vladimír Javorský, Nina Divišková, Kryštof Hádek
76 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži od 12 let přístupný

Říhův dům - Hudební klub

3. října
pátek
21.00 hod.**CZ HITY**

Vstupné: zdarma

4. října
sobota
21.00 hod.**STRESOR**

Vstupné: 50,- Kč

17. října
pátek
21.00 hod.**Morčata na útěku**

Vstupné: 100,- Kč

18. října
sobota
21.00 hod.**CZ HITY**

Vstupné: zdarma

27. října
pondělí
21.00 hod.**ŘEMEN**

Vstupné: 50,- Kč

1. listopadu
sobota
21.00 hod.**FIASKO**

Vstupné: dobrovolné

Marcela Přerovská
MěKS Klicperův důmVýstava obrazů
Jany Betty Terlecké

Malý sál Klicperova domu

Výstava bude probíhat jako doprovodný program
61. ročníku amatérské divadelní přehlídky
„Klicperův Chlumec 2008“
v době **od 3. října do 7. listopadu 2008.**

Malířka Jana Betty Terlecká tvoří velkoformátové olejomalby i malby menších rozměrů. Náměty čerpá z vlastního života. Často se objevuje téma cest inspirované českou i anglickou krajinou ozářenou sluncem. Hra světla se odráží i ve zcela fantaskních námětech, snových vizích a pocitových ztvárněních. Nevyhýbá se ani námětům zcela prozaickým jako jsou kytice, portréty, zátiší. Kromě prací malířských se věnuje také knižní grafice, reklamě a animaci. Její ilustrace jsou podřízeny literární látce neztrácí výtvarný malířský rukopis. Veselé obrázky pro děti potěší zejména citlivou duši malých diváků. Šíře výtvarného záběru je velká a rozmanitá.

Přijměte, prosím, pozvání na výstavu, která je průřezem dosavadní autorčiny tvorby.

Marcela Přerovská
Klicperův důmTERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ
VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
10/08	čtvrtek 2. 10.	čtvrtek 23. 10.
11/08	čtvrtek 30. 10.	čtvrtek 20. 11.
12/08	čtvrtek 27. 11.	čtvrtek 18. 12.

týden

knihoven

Pozvánka do knihovny

Léto skončilo, podzimní večery se pomalu ale jistě prodlužují. Možná, že to je právě pro mnohé z vás chvílka v klidu si sednout a přečíst knihu nebo časopis. V době od

6. - 10. října 2008

proběhne v naší Městské knihovně v Chlumu nad Cidlinou již **12. ročník celostátní akce**

TÝDEN KNIHOVEN

letos s mottem Knihovny - rodinné stříbro.

V tomto týdnu mají všichni dospělí zájemci o služby naší knihovny, kteří u nás letos ještě nebyli, nebo našich služeb zatím vůbec nevyužívali, možnost **přihlásit se zdarma a do konce kalendářního roku 2008 zkusit**, jak by knihov-

na přispěla svými službami k jejich příjemnému trávení volného času s pěknou knihou nebo k doplnění znalostí z populárně naučné či odborné literatury.

Dětem do 15 let je tato možnost **přihlásit se v oddělení pro děti zdarma prodloužena do konce kalendářního roku 2008**.

Tento týden bude knihovna otevřena denně.

Po	8 - 11	13 - 17
Út	8 - 11	13 - 18
St	8 - 11	13 - 17
Čt	8 - 11	13 - 18
Pá	8 - 11	13 - 17

Na Vaši návštěvu se těší pracovnice Městské knihovny v Chlumu nad Cidlinou.

POCTA MISTRU ADAMCOVI

V sobotu 5. července 2008, v Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, celá republika sledovala dopolední přímý přenos velkolepé církevní slavnosti ve Velehradě. V rámci jejího programu po slavnostní mši celebrowané samotným papežským nunciem Msgre Koppou, který obdivuhodně zvládá češtinu, byly udělovány ceny a čestná uznání vynikajícím umělcům, kteří se svým dílem mimořádně zasloužili o umělecké ztvárnění křesťanské ideje. Na prvním místě byl k našemu radostnému překvapení pozván za nadšeného potlesku mnohatisícového shromáždění náš Vojtěch Adamec, s Chlumcem srostlý akademický sochař a malíř, jehož dílo bylo po zásluze před zraky tisíců a vlastně milionů lidí odměněno hlavní cenou, která je nepochybně zaslouženým uznáním mezinárodního dosahu. Odpoledne se pak v půlhodinovém televizním pořadu, dodatečně ještě reprízovaném, všichni obdivovatelé výtvarného umění měli příležitost seznámit se blíže s tvorbou tohoto skromného, ale znalci výtvarného umění vysoce ceněného tvůrce. Ústy jednoho z nejvýznačnějších odborníků, dr. Kotalíka, byl v tomto pořadu představen veřejnosti jako přední český sochař, který si vydobyl pevné postavení ve vrcholné sféře moderního českého sochařství mezi velkými jmény, jako je Vladimír Preclík, Olbram Zoubek a několik málo dalších. Je vyzrálým tvůrcem, který suverénně ovládá techniku sochařského

stránkách několikrát připomněly, že Vojtěch Adamec, ve spolupráci se svou manželkou, rovněž akademickou sochařkou a malířkou osobitého výtvarného projevu, spisovatelkou a naší příspěvatelkou Marii Adamcovou, vytvořil mimo jiné vysoce oceňované a obdivované sousoší sv. Vojtěcha a Radima v Libici, bustu Hugo Haase ve foyeru Národního divadla, monumentální po-

mník papeže Jana Pavla, instalovaný v Hradci Králové (jehož zmenšená kopie zdobí pracovní stůl současného papeže), podobizny hradeckých královen v triforiu hradecké katedrály, stejně jako oltářní plastiky a desítky dalších sochařských i malířských artefaktů, které namnoze rozhojnilly soukromé sbírky u nás i v zahraničí, kde je na výstavách zhlédla i širší veřejnost. Zmíněný krátký film o mistru Adamcovi dal divákům nahlédnout do jeho štítského ateliéru a ukázal zde řadu nádherných plastik, portrétů a studií mužských i ženských tváří i postav v klasickém i moderně pojatém provedení. V poslední době Vojtěch Adamec, který vytvořil i bustu V. K. Klicpery do foyeru Klicperova domu, se jako čelný tvůrce zapojil do Preclíkova projektu vytvoření monumentální sochařské kruciáty navazující na Braunovu barokní výzdobu Kuksu.

Naše město si možná ani neuvědomuje, jak významná umělecká osobnost žije a tvoří v jeho nejtěsnějším blízkosti a v živém i citově podloženém sepětí s ním. Přimlouval bych se za to, aby se mistrův příklon k Chlumu a Chlumecku výrazněji využil k výtvarnému obohacení a zkrášlení vzhledu města. Mistru Adamcovi upřímně blahopřejeme k významnému ocenění a jemu i jeho manželce a oddané spolupracovnici přejeme pevné zdraví a mnoho dalších úspěchů v naději, že zůstanou nakloněni našemu městu i regionu.

K. Richter

Čechomor na zámku Karlova koruna

V rámci svého letního turné KOOPERATIVA TOUR 2008 zavítala 5. září do našeho města oblíbená skupina Čechomor.

Tato skupina vznikla na jaře roku 1988 a první koncertní příležitost dostala v pražském Parku kultury a oddechu Julia Fučíka, kde se každý víkend konalo tzv. Staré tržiště. U příležitosti předvádění starých českých řemesel zde hrála řada seskupení a jedním z nich byl i Čechomor. Skupina vydala první album v roce 1990 a ve své tvorbě se zaměřuje na úpravy známých i méně známých lidových písní z Čech a Moravy, kterým dává novou modernější podobu. V průběhu dvacetiletého působení projel Čechomor celou Evropu, Severní Ameriku a Rusko.

S nápadem uspořádat koncert na nádvoří zámku Karlova koruna přišel Radek Vondráček, který kontaktoval vedení zámku, a společně jsme vybrali prostor a domluvili podmínky. Mimochodem panu Vondráčkovi děkujeme za skvěle zorganizování celého programu.

Akci, již navštívilo cca 1700 lidí, zahájila skupina historického šermu pod vedením pana Koláře. Následovalo vystoupení kata, který divákům do detailů přiblížil metody stře-

dovkého mučení a poprav na území Českého království. Kolem dvacáté hodiny návštěvníky svým vystoupením potěšil vítěz druhého kola soutěže Česko hledá SuperStar - Vlasta Horváth. Po něm již patřilo pódium kapele Čechomor. Ta zámeckému publiku předvedla velkolepou podívanou; zazněly písně z celé dosavadní kariéry skupiny. Na závěr koncertu se zámeckým nádvořím nesla píseň, jež se stala neoficiální hymnou města: Ten chlumecký zámek..., při které zpívali snad všichni. Skutečnou tečkou za koncertem byl velkolepý ohňostroj.

Troufám si tvrdit, že žádný z návštěvníků neodcházel zklamaný. Ba naopak, již druhý den správu zámku lidé atakovali dotazy – jaký koncert bude uspořádán příště.

I pro zámek byl koncert - po náročné turistické sezoně - příjemným zpestřením a nevšedním zakončením prázdnin. A tak doufám, že v tom budeme pokračovat i nadále a založíme zde tak novou tradici koncertů na zámeckém nádvoří.

Marcela Zahálková
správa zámku

Ohlas na výstavu

Obrazy od Emila Cimbury na zámku od Jana B. Santiniho

Vidět obrazy Emila Cimbury, malíře surrealisty, na balkoně nad mramorovým sálem v Karlově koruně, to byl pro nás opravdu zážitek. Měli jsme to štěstí, že jsme se zúčastnili vernisáže a mohli si vyslechnout malířovo vyznání, které nazval „Návraty“, a zhodnocení jeho obrazů panem Vojtěchem Adamcem, kolegou od kumštu, který neskrblil chválou nad tím, co viděl.

Naše skupina přátel a milovníků umění z Olešnice se na výstavu těšila. Pozorně jsme si poslechli úvodní citlivá slova umělce a potom už jsme nedočkavě vystoupali po schodech na galerii. Tam na nás čekalo asi čtyřicet obrazů, olejových temper, část díla za posledních sedm let. „Divadlo svět, Samota, Prostor a čas, Radost, Sláva, Jihočeské nebe, Noční hudba, Střelnice svět, Signály, Zrcadlo“, to jsou názvy jen některých. Prohlíželi jsme si ty snové obrazy v jedinečném prostředí, bezvadně osvětlené světlem letního podvečera. „Krásné v krásném.“ To jsem použil slova, která přede mnou napsala do knihy návštěvníků paní Martina Labíková. Ne napadá mne nic výstižnějšího.

Zbývá nám jen popřát panu Emilovi dlouhá léta u malířského stolu! Naše poděkování patří nejen jemu, ale také všem, kteří se na pořádání výstavy podíleli. Mladíčky „barman“ Krátký, který rozléval víno, abychom si mohli připít, byl prostě skvělý.

Jan a Zdena Hájkovi
Olešnice čp. 9

Životní moudra

- ✚ Lež má krátké nohy, ale nejsou vidět za řečnickou tribunou.
Milovan Vitezovič
- ✚ Příbuzné nám dává Bůh, přátele si bohudík vybíráme sami.
Ethel Mumferdová
- ✚ Když vám dojdou argumenty, můžete ještě začít nadávat.
Elbert Hubbard
- ✚ Žárlivost je štekání psa, který láká zloděje.
Ezop
- ✚ Když prší, dají se dělat dvě věci - a já karty nehraju.
Sandová

LV

Hubnutí s osobním poradcem.
www.hubnete.cz/snadhledem

Inzerce

Divadelní soubor Klicpera ve spolupráci s Městem Chlumec nad Cidlinou pořádají pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje

11.9. 2008
8:15 a 12:30 hod.
D. Stone, J. Styne: Sugar
DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou
představení v rámci cyklu "Klicperův Chlumec dětem"

3.10. 2008
16:00 hod.
vernisaž obrazů výtvarnice Jany Terlecké
Malý sál Klicperova domu

4.10. 2008
19:00 hod.
J.D. Alegre: Agnes Belladone
DS Havlíček Neratovice

9.10. 2008
8:15 hod.
H. Němcová, V. Vedral: Matěj a čarodějnice
DS při TJ Sokol Lázně Toušeň
představení v rámci cyklu "Klicperův Chlumec dětem"

10.10. 2008
19:00 hod.
M. Camoletti: Na správné adrese
DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou
nesoutěžní představení

11.10. 2008
19:00 hod.
M. Camoletti: Na správné adrese
DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou

18.10. 2008
19:00 hod.
J.N. Oldman, J.E. Young: Ezop
DS Jiří Poděbrady

23.10. 2008
8:15 hod.
J. Skalický: Kterak děd vševěd chytrost ztratil
DS Učitelky hrají dětem Nový Bydžov
představení v rámci cyklu "Klicperův Chlumec dětem"

25.10. 2008
19:00 hod.
C. Goldoni: Impresario ze Smyrny
Jednota divadelních ochotníků "Jaroslav" Luže

1.11. 2008
19:00 hod.
E. Labich: Hurá do Paříže aneb slaměný klobouk čili Helenka
je ráda, vlastně Co se stane, když se kůň do slaměného klobouku dá
DS Symposion Třebechovice

6.11. 2008
8:15 hod.
J. Dálka: Jak byla čertům v pekle zima
DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou
představení v rámci cyklu "Klicperův Chlumec dětem"

7.11. 2008
19:00 hod.
F.R. Čech: Dívčí válka
DS Jana Nepomuka Štěpánka Chrudim

8.11. 2008
19:00 hod.
slavnostní zakončení 61. Klicperova Chlumce
Říhův dům

KLICPERŮV CHLUMEC
11. září – 8. listopadu 2008
Klicperův dům

61

Despa OK s.r.o.
Krejčovství Jana Tučková
Papírnictví Netiková
Pertovický Autodoprava
Projektční kancelář Ing. arch. Jan Zima
Promat
Voda-Topení-Plyn Petr Pokorný
Železářství Mareš

Předprodej vstupenek a předplatného na soutěžní představení bude zahájen 4.9. 2008 v pokladně Klicperova domu v době od 15:00 do 18:00 hod. a probíhat bude každý čtvrtek od 15:00 do 18:00 hod. nebo před každým představením dle programu. Jednotlivé vstupné na soutěžní představení: 70,-; studenti, důchodci: 40,-; předplatné na všechna soutěžní představení: 300,-. Rezervace vstupenek: tel.: 495 426 273, 602 717 410, klicperuvdum@email.cz

Peter Stone, Jule Styne: Sugar

Několik slov o hře:

Divadelní muzikálová komedie, která vznikla na základě dnes už legendárního amerického filmu „Někdo to rád horké“ s Marilyn Monroe v hlavní roli. Příběh dvou nezaměstnaných muzikantů, kteří se náhodou stanou svědky vyřizování účtů mezi dvěma gangy. Jsou pronásledováni a potřebují se ukrýt. Nenapadne je nic lepšího, než se převléknout za ženské a hrát v ženské jazzové kapele. Jenže díky svému přestrojení se dostávají do jedné komické situace za druhou. A jako by nestačilo, že je pronásledují gangsteři, zamilují se oba do kouzelné Sugar - zpěvačky a hráčky na ukelele. Jenže co s tím, když nemohou prozradit svou pravou mužskou identitu, aby nepadli do rukou pronásledovatelů. Když se pak do jednoho z nich zamiluje postarší milionář a požádá ho o ruku, je toho už na ně opravdu moc...

Kdo se zaslouží o váš smích:

Sugar.....	Radka Pokorná
Joe (Josefína).....	Luboš Suchánek nebo Jaroslav Málek
Jerry(Dafné).....	Petr Pokorný
Sweet Sue - sladká Sue.....	Zdena Jeníčková
Bienstock.....	Jaroslav Hlídek
Sir Osgood Fielding - Fidlink.....	Josef Vosáhlo
Olga.....	Eva Šimonová
Dolores.....	Vladimíra Žabková
Mary Lou.....	Lenka Müllarová
Rosella.....	Dagmar Jeřábková
Emily.....	Alena Kvasničková
Psí dečka.....	Josef Komárek
Dude.....	Stanislav Houška
Párátko Charlie.....	Petr Zubr
Gangsteři.....	Miroslav Hlídek, Josef Krátký a sólistky taneční skupiny SHE-POT
Taxikář.....	Petr Zubr
Průvodčí, I. milionář.....	Vladimír Kazda
II. milionář.....	Stanislav Dašek
Dívky opouštějící kapelu.....	Milena Dašková a Alena Kvasničková

taneční výstupy..... taneční skupina SHE-POT
(Jana Karlíková, Kateřina Surová, Mariana Surová,
Šárka Pilařová, Diana Vídeňská, Věra Applová,
Jana Tučková, Andrea Tučková)

hudba.....	sólisté big bandu Melodybrass
hudbu řídí.....	Jan Petrovický
úprava hudebních výstupů.....	Petr Štefan a Radek Škeřík
hudební nastudování.....	Jan Petrovický
choreografie.....	Jana Karlíková
kostýmy.....	Jana Tučková a kolektiv
scéna.....	Jaroslav Málek a kolektiv
účesy.....	Vladimíra Marešová
světla.....	Milan Hanyš
zvuk.....	Filip Uchytíl
text sledují.....	Milena Dašková, Josef Vosáhlo, Lenka Müllarová a mnozí další
režie.....	Jaroslav Málek

uvede **Divadelní soubor Klicpera Chlumeck nad Cidlinou**

dne **11. září 2008 od 8.15 a 12.30 hod.** v Klicperově domě

Jean Paul Alegre: Agnes Belladone

Několik slov o hře:

Hlavní postavou hry je divadelní hvězda Agnes Belladone, se kterou se poprvé setkáváme v den premiéry nové inscenace. Děj se odehrává v divadelní šatně, kde jsme postupně svědky vývoje divadelních intrik, zákulisního humoru, krutosti, ale i kouzla specifického divadelního prostředí.

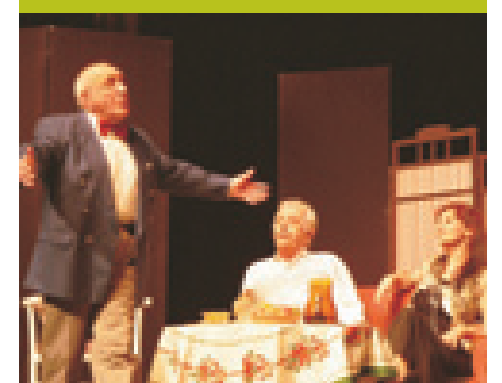
Něco málo o autorovi:

Jean-Paul Alegre se narodil 13. května 1951. V současné době je jedním z nejhranějších francouzských dramatiků. V různých divadelních nakladatelstvích vyšlo asi 35 jeho divadelních textů, které byly přeloženy do mnoha jazyků a kromě Francie hrány ve třiceti zemích světa. V roce 2002 byl autor zvolen prezidentem „Společnosti divadelních autorů“. Hra byla v roce 2004 oceněna cenou Emila Augier, každoročně udílenou Francouzskou akademií.

Kdo se zaslouží o váš smích:

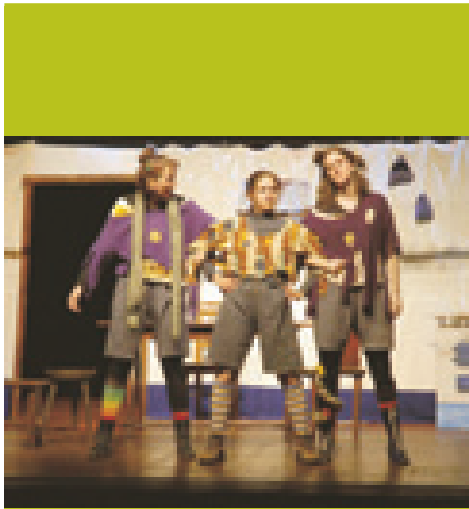
Agnes Belladone.....	Marie Živná
Anna Laurel.....	Soňa Klimešová
Igor Beausoleil.....	František Živný
Pierre-Paul Bru.....	Milan Jakubík
Philippe Mansonnier.....	Pavel Maška
Gisele.....	Jitka Kuglerová

světla.....	Jiří Langer
zvuk.....	Jaroslav Cajthaml
technická spolupráce.....	Jakub Podzimek
inspice.....	Marie Fárová
scéna.....	Petr Maška
kostýmy.....	Marie Živná
text sleduje.....	Vlasta Šárová
režie.....	Milan Šára

uvede **Divadelní soubor Havlíček Neratovice**

dne **4. října 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

H. Němcová, V. Vedral: Matěj a čarodějnice

Několik slov o hře:

Pohádková komedie s čarodějnickou školou, kde se čarodějnice nechtějí učit, a s kovárnou, kde se Matěj nechce ženit. Inscenace využívá různých technik včetně prvků stínového a loutkového divadla, přednostně ovšem staví na hereckých typech, které má soubor k dispozici.

Něco málo o souboru:

První ochotnická představení se v Toušeni hrála v letech 1877-79 ve prospěch školní knihovny, stavby kaple a hřbitova. Po první světové válce dokonce vystupovaly dva soubory současně. S místními herci spolupracovali významní profesionální divadelníci své doby Karel Železný, Richard Branald a Valentin Šindler. Na toušeňská ochotnická provedení svých her Bílá nemoc a R.U.R. se přišel podívat i Karel Čapek. V době první republiky se souběžně rozvíjela tradice loutkového divadla. Politický tlak však divadlo počátkem šedesátých let doslova udusil. Trvalo pak celá dvě desetiletí, než mohla do osvobodivého ovzduší zaznít oživující výzva spisovatele Adolfa Branalda, někdejšího zdejšího herce i autora, k obnově ochotnických her. Mnohaletou přestávku pomohli ukončit v roce 1987 nejobětavější z herců Milada Klimentová a Václav Shrbený, poctěný Zlatým odznakem J. K. Tyla. Za jejich vedení hrál soubor mladých především pohádky. Od roku 2000 byl soubor čtyřikrát pověřen uspořádáním Národní přehlídky sokolských divadel. Za nynějšího režijního vedení Mgr. Anny Müllerové se soubor od roku 2002 zaměřuje také na pohybové divadlo, které vede manžel režisérky Ing. Dušan Müller. S pohybovým divadlem se soubor úspěšně zúčastnil renomovaných divadelních přehlídek v Kolíně, v Hradci Králové a v Praze.

Kdo se zaslouží o váš smích:

Matěj.....Jan Freudl / Luboš Jakub
Starý kovář.....Dušan Müller / Vojtěch Zíta
Důraska.....Jitka Bodláková / Anna Vyoralová
Hudrmanice.....Jana Hadrboľcová / Veronika Müllerová
Teryzna.....Věra Hlavatá / Dana Liptáková
Kačizna.....Petra Parkánová / Petra Syslová
Evizna.....Jana Liptáková / Kateřina Zemanová

scéna.....Vojtěch Zíta a Martina Shrbená
kostýmy.....Jana Hadrboľcová
světla.....René Melichar a Vojtěch Shrbený
zvuk.....Vojtěch Shrbený
režie.....Ing. Dušan Müller a Mgr. Anna Müllerová

uvádí **Divadelní soubor při TJ Sokol Lázně Toušeň**

dne **9. října 2008 od 8.15 hod.** v Klicperově domě

Marc Camoletti: Na správné adrese

Několik slov o hře:

Čtyři dámy, žijící v jednom bytě, se rozhodnou podat si inzerát, každá za jiným účelem. Pánové reagující na tyto inzeráty se však nedopatřením setkávají vždy se zcela jinou dámou, než která si inzerát podala, a tak vzniká řada komických situací. Současná francouzská komedie, která nepostrádá typicky francouzskou pikantností a bravurní slovní vtip.

Něco málo o souboru:

Divadelní kroniky vypovídají, že ochotnické divadlo bylo v Chlumci nad Cidlinou založeno v roce 1861, a to pod názvem „Spolek divadelních ochotníků“. Jméno slavného rodáka Václava Klimenta Klicpery začal soubor ve svém názvu užívat v roce 1902.

Kdo se zaslouží o váš smích:

Marie Luisa.....Radka Pokorná
Georgette.....Zdena Jeníčková
Jacqueline.....Dagmar Jeřábková
Jeanine.....Alena Kvasničková
Spartakus.....Petr Pokorný
Bertrand.....Josef Komárek
Bernard.....Jaroslav Hlídek
Jean.....Jan Kopřiva

režie.....Jaroslav Málek
světla.....Milan Hanyš
zvuk.....Filip Uchytíl
text sledují.....Eva Šimonová a Josef Vosáhlo

Dne 10. října bude sehráno nesoutěžní představení (premiéra této hry).
11. října uvedeme představení soutěžní.

uvádí **Divadelní soubor Klicpera Chlumeck nad Cidlinou**

dne **10. a 11. října 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

61. Klicperův Chlumeč

**J.N. Oldman, J.E. Young:
Ezop****Několik slov o hře:**

Odehrává se na ostrově Délos v Egejském moři ve 4. roce Peisistratovy osvícené tyranie. Když filozof Xchantés kupuje od otrokáře Pitakka ztepilého otroka, dostane nádavkem i Ezopa. Ten zachrání svého pána před zesměšněním a ztrátou majetku. Sám nakonec získá svobodu. V cestě mu však stojí náhoda a hlavně intriky ze strany Pitakka i kněží. Hra je napsána jako kratochvilná komedie s nenápadným podtextem a dvacíti šlágry.

Něco málo o souboru:

Ochotnické divadlo se začalo hrát v Poděbradech v bývalé zámecké kapli už v roce 1820. Dnešní občanské sdružení Divadelní spolek Jiří pak založili místní nadšenci v roce 1861 a počínaje tímto datem nikdy nepřerušilo svou činnost a stále přináší kulturní podněty ve prospěch obyvatel města, v němž žije a tvoří.

Strohou řečí čísel lze novodobé poděbradské ochotnické aktivity shrnout následujícím způsobem: od roku 2000 bylo premiérově uvedeno 27 titulů v 371 reprízách, které dohromady vidělo více než 40 000 diváků. K výčtu aktivit je třeba ještě doplnit dnes již tradiční pořádání literárního happeningu, pořadatelské přehlídky ochotnických divadelních souborů FEMAD a rovněž Letních divadelních slavností.

V roce 2008 má DS Jiří Poděbrady v repertoáru šest živých titulů (Ezop, Jak vykrást banku, Paní Savageová v rozpacích, Hrátky s čertem, Kocour v botách, Ježibaby z Babína), sedmý se bude připravovat pro uvedení v zimní sezoně (Sněhová královna).

Kdo se zaslouží o váš smích:

Xchantés.....	Ladislav Langr
Ezop.....	Jaroslav Brendl
Chiméra.....	Kateřina Urbánková
Thespis.....	Helena Pěchová
Pitakkos.....	Karel Lhotský
Agathé.....	Helena Pířová
Aiak.....	Martin Šípek
Mysterion.....	Vojtěch Říha
Delchida.....	Karolína Lišková
Estépis.....	Kamila Říhová

klavír/klávesy.....	Josef Jína
klarinet, saxofon.....	Pavel Frič
kontrabas.....	Josef Horáček

realizace scény, kostýmy, paruky.....	Hana Tomková
technická spolupráce.....	Jiří Pospíšil a Jiří Folprecht
skript a make-up.....	Jana Ježková
korepetice.....	Hana Janiššová
produkce.....	Vlasta Kočová
režie.....	Jan Pavlíček

uvede **Divadelní soubor Jiří Poděbrady**

dne **18. října 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

**Jan Skalický:
Kterak děd Vševed
chytrost ztratil****Několik slov o hře:**

Veršovaná pohádka s písněmi pojednává o ztracené chytrosti děda Vševeda. Začíná na vesnické tancovačce, kde se seznámíme s našimi dvěma sympatickými hrdiny. Bystrý Lojza a o něco méně bystrý Pepék se vydávají do širého světa hledat chytrost děda Vševeda pod příslibem rady, jak se zalíbit děvčatům. Oba chlapce čeká nelehké putování. Setkají se se sakramentsky zákeřným skřetem, zlým loupežníkem a málem se ztratí ve strašidelném lese. Co myslíte, podaří se jim nakonec překonat všechny překážky a vrátit dědu Vševedovi jeho ztracenou chytrost? Dobudou srdce některé z vytožených dívek? A právě to se dozvíte v této krásné pohádce!

Něco málo o souboru:

Na jaře loňského roku se několik novobydžovských paní a slečen učitelek rozhodlo, že sehrají dětem divadýlko. Šlo jmenovitě o tyto: Světlanu Vackovou, Evu Staňkovou (roz. Čihákovou), Ilonu Zimovou, Zuzanu Zmítkovou, Pavlínu Plecháčovou a Žanetu Kvapilovou. Ku spolupráci si přizvaly Petra Kruliše, Jakuba Strnka a Jana Skalického. Ten pro ně sepsal pohádkový kus Kterak děd Vševed chytrost ztratil a dal se do režirování. Písněmi pak kus opatřil Jakub Strnka. Původní záměr byl pobavit děti z Bydžova a blízkého okolí. Nakonec ale bylo 30. ledna 2008 sehráno také představení pro dospělé. A pohádka „zabodovala“ i u nich! Jako třešnička na dortu se všem účinkujícím pak jeví pozvání na letošní ročník divadelní přehlídky Klicperův Chlumeč.

Kdo se zaslouží o váš smích:

Lojzík.....	Zuzana Zmítková
Pepék.....	Pavlína Plecháčová
Vševed.....	Ilona Zimová
Hlídač.....	Světlana Vacková
Loupežník.....	Eva Staňková
Skřet.....	Žaneta Kvapilová
Baba.....	Kupka Strnková
Kašpárek.....	Petrana Krulišová
Dívka.....	Januše Skalická

scénář a režie.....	Jan Skalický
hudba.....	Jakub Strnka

uvede **Divadelní soubor Učitelky hrají dětem Nový Bydžov**

dne **23. října 2008 od 8.15 hod.** v Klicperově domě

61. Klicperův Chlumeč

Carlo Goldoni:
Impresário ze Smyrny

Několik slov o hře:

Komedie rozehrává téma důležitosti funkce impresária či manažera v umění. Bohatý turecký obchodník hodlá ve Smyrně založit vlastní operní soubor. Protože neumí italsky a nerozumí místním zvyklostem, stane se vděčným objektem rádobyumělců a rádobyumělkyň. Ambiciózní zpěvačky, mizerní zpěváci, falešní mecenáši umění - ti všichni si u něj podávají dveře až do okamžiku, kdy zjistí, že Turkovy úmysly jsou docela jiné...

Něco málo o souboru:

Divadelní soubor Jednoty divadelních ochotníků Jaroslav v Luži oslavil v roce 2001 dvě stovky let své nepřetržité činnosti. Souborem v celé jeho dvousetleté historii prošla celá řada vynikajících osobností ochotnického divadla z Luže a nejbližšího okolí. Na domovské scéně, kterou je místní sokolovna - divadlo, soubor odehrál velký počet divadelních her nejrůznějších žánrů. Prakticky všechny jeho uváděné hry se setkaly s velkým diváckým zájmem. Místní diváci vždy dokázali souboru vytvořit tu nejlepší atmosféru pro celkový úspěch uváděných inscenací.

Soubor se zúčastnil několikrát Národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou. Největší úspěch zde sklídl s inscenací Jiřího Šotoly Možná je na střeše kůň. Tehdy Jarma Daňková za roli Fandy, Blahoslav Pelc za roli Johana a Aleš Němeček za scénografii obdrželi od poroty Národní ceny.

Soubor v současném období prochází generační obměnou a povolna obnovuje naplno svou činnost, aby plně navázal na svou bohatou historii. Účastní se krajských a národních přehlídek amatérského divadla. Za poslední období soubor inscenoval Gogolovu Ženitbu, Kunderova Jakuba a jeho pána a Steinbeckovu novelu O myších a lidech. Na krajských přehlídkách získal soubor celou řadu cen za nejlepší herecké výkony v hlavních i vedlejších rolích a ceny za režii včetně doporučení na národní přehlídky. Soubor je každoročně spolu s MÚ Luže organizátorem mnohažánrového Košumberského léta na nádvoří hradu Košumberk, které se vždy koná červenci a srpnu.

Kdo se zaslouží o váš smích:

Ali, Turek, bohatý obchodník ze Smyrny.....	Milan Zlesák
Carluccio, řečený Aušuso, zpěvák - sopranista.....	Martin Sodomka
Lucrezie, florentská zpěvačka.....	Tereza Šikýřová
Tonina, benátská zpěvačka.....	Jiřina Pištorová
Annina, boloňská zpěvačka.....	Michaela Faltová
Hrabě Cipera, přítel operních umělců.....	Jiří Kudláček
Troscanini, chudý a špatný dramatický básník.....	Jaroslav Dušek
Lugnaci, operní dohazovač.....	Jaroslav Kovář
Fabricio, divadelní malíř.....	Ladislav Suchochleb
Bertramka, hostinská.....	Iveta Hanáková
Sluha z jiného hostince.....	Ladislav Suchochleb

režie.....	Jan Roubínek
scéna.....	Jaroslav Chmelík
hudba.....	Jiří Šilhán
světla.....	Jiří Sochor

uvede **Jednota divadelních ochotníků „Jaroslav“ Luže**
dne **25. října 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

Eugén Labich:
Hurá do Paříže
aneb Slaměný klobouk
čili Helenka je ráda,
vlastně Co se stane, když se kůň
do slaměného klobouku dá

Několik slov o hře:

Adaptace hry Slaměný klobouk aneb Helenka je ráda je zasazena do konce 19. století, do doby pokroku a páry, kdy ale po cestách stále ještě jezdily fiakry a koňské potahy. Vypráví o sukničkáři Fadinardovi, který svým stylem života přišel na mizinu a je nucen strčit hlavu do chomoutu bohaté nevěsty Helenky. Ráno před svatbou ale jeho kůň nešťastnou náhodou sežere slaměný klobouk jedné vdané paničky, která se zrovna nacházela v houštině s důstojníkem Emilem. A ten má dobré důvody pro to, aby Fadinard sehnal jeho milence klobouk nový...

Kdo se zaslouží o váš smích:

Mimi, herečka divadla de Chevaliere.....	Karla Drašnarová
Fifi, herečka divadla de Chevaliere.....	Iva Charvátová
Sisi, herečka divadla de Chevaliere.....	Lenka Faltová
Cici, herečka divadla de Chevaliere.....	Kateřina Víková
Didi, herečka divadla de Chevaliere.....	Bára Doležalová
Nini, herečka divadla de Chevaliere.....	Míla Doležalová
Charles Fadinard, pařížský bonviván.....	Martin Černý
Felix, jeho sluha.....	Jakub Charvát
Virginie, služka u Bauperthuisů.....	Markéta Koubová
Helenka Nonancourtová, nevěsta.....	Iva Charvátová
Bobin, její bratranec.....	Miloš Čejka
Nonancourt, její otec a majitel velkozahradnictví.....	Miroslav Vik
Vézinet, její strýček, konšel v Charantoneau.....	Jaroslav Vik
Emil Tavernier, poručík spahi na dovolené.....	Pavel Faltejsek
Louisa, dáma z dobré společnosti.....	Renata Chmelařová
Klára, majitelka módního salonu.....	Karla Drašnarová
Jaques Tardiveau, sluha v salónu, člen gardy.....	Václav Lochman
La Goulue, herečka divadla de Chevaliere.....	Bára Doležalová
baronka de Champigni.....	Míla Doležalová
generál Achille Cognakowski.....	Rudolf Faltejsek
pan Bauperthuis, úředník ministerstva války.....	Jiří Adam
Eulalie, teta, majitelka velkokvětinářství.....	Jana Koubová
Barbora, kmoťřička, pěstitelka špaglu.....	Hana Čejková
Lucinka, sestřenka, teprve bude bohatá nevěsta.....	Lucie Havrdová
Clotilda, sestřenka, teprve bude bohatá nevěsta.....	Eliška Čejková
Varvara, sousedka.....	Katka Víková
Genevieve, au pair.....	Monika Kocábková
Apoleni, sousedka.....	Lenka Faltová
Jean, sluha u hraběnky.....	Martin Petřík
vikomt George de Armagnaque.....	Jakub Charvát
komtesa Juliene Noiré.....	Lenka Faltová
komtesa Kathrin Blanc.....	Katka Víková
Honoré, majordomus.....	Václav Lochman
hraběnka Polignac.....	Markéta Koubová
baronka de Poisson.....	Monika Kocábková
komtesa Elionora de Mitrowicz.....	Eliška Čejková

uvede **Divadelní soubor Symposion Třebechovice**
dne **1. listopadu 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

61. Klicperův Chlumeč

Jiří Pálka: Jak byla čertům v pekle zima

Několik slov o hře:

Pohádkový humorný příběh povypráví o starostech nadpřirozených bytostí a dalších postav, které se velmi podobají těm lidským. Jak si poradí čerti bez tepla v pekle? Podlehne princezna připraveným nástrahám povených královských rádců?

Něco málo o souboru:

Ochotničíme spolu v tomto složení již 3. rok, pořád nás to baví a snažíme se pobavit sebe i druhé. Samozřejmě také načerpat bohaté zkušenosti a připravovat mladé herce do dospěláckého souboru. Budeme rádi, pokud touto taškařicí přilákáme další mladé zájemce. Těšíme se na vás!!!

Kdo se zaslouží o váš smích:

Čert Kleofáš.....	Jakub Maleček
Čert Čáryfuk, pekelný učitel.....	Petr Zubr
Luciper, pekelný kníže.....	Josef Vosáhlo
Bambula, 1. pekelný ministr a agent pekelné policie.....	Jan Hanyš
Žululum, 2. pekelný ministr a agent pekelné policie.....	Ladislav Zubr
Král.....	Stanislav Houška
Princezna Lenka.....	Petra Zubrová
Bác, 1. královský ministr a agent královské policie.....	Jan Kopřiva
Bácová, 2. královská ministryně a agentka královské policie.....	Alena Valášková
Balerína, princeznina vychovatelka.....	Helena Krátká
Vrbičky.....	Markéta Kratochvílová, Magda Nováková
Princ Vochechul V.....	Vojtěch Novák, Tomáš Kratochvíl
Čertíci.....	Kristýna Krátká, Šimon Krátký
Služebná.....	Lenka Drtinová

režie, úprava textu a návrh scény.....	Ladislava Zubrová
scéna.....	Ladislava Zubrová, Petr Zubr
text sleduje.....	Jana Kratochvílová
světla.....	Milan Hanyš

uvede **Divadelní soubor Klicpera Chlumeč nad Cidlinou**

dne **6. listopadu 2008 od 8.15 hod.** v Klicperově domě

František Ringo Čech: Dívčí válka

Několik slov o hře:

Volná úprava divadelní hry notorického humoristy F.R. Čecha „Dívčí válka“, ve které se (jak protagonisté doufají) s úsměvem ocitnete ve světě vybájených postav ze Starých pověstí českých i mnoha současných žen. Znáte to, pánové: ráno vstanete, žena či dcera vám připraví skvělou snídani, do aktovky přidá bohatou svačinu, polibky vás vyprovodí ke dveřím a ještě dlouho z okna mává, dokud jí nezmizíte za rohem. Večer pak na vás čeká ve vzorně uklizeném bytě, přinese noviny, výtečné jídlo a nezapomene na vychlazené pivo. Oddaně přijme váš výběr televizního programu a v křesle, uctivě stranou, vám látá ponožky a vyšívá dečku do auta, přičemž vás stále bedlivě pozoruje, zda nemáte nějaké přání. A tak běží den po dni, rok za rokem...

Ale pozor! Nebylo tomu tak vždycky, jak se v této hře přesvědčíte. Dnešní pohodlíčko vám v průběhu doby vybojovali jiní předkové. V předkládané hře veškeré válečné klání, věčný spor mezi ženami a muži končí ... zkrátka nějak tak, jak bychom si to přáli i v životě. Uvidíte sami.

Kdo se zaslouží o váš smích:

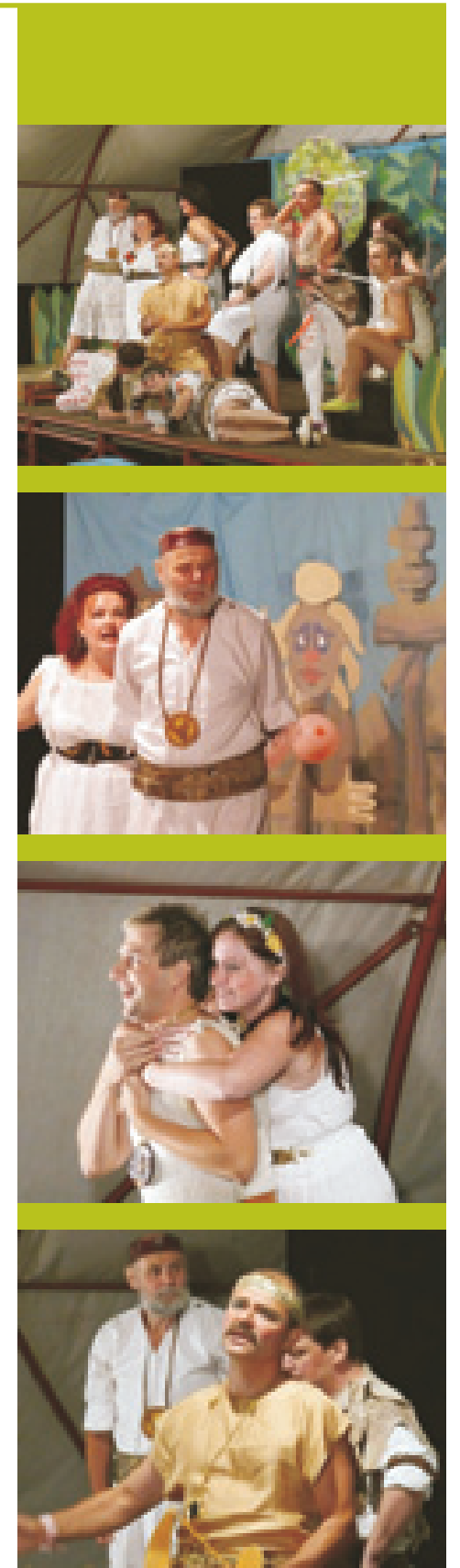
Vlasta.....	Mirka Rožková
Kazí.....	Alena Kašparová
Šárka.....	Monika Králová
Častava.....	Irena Braná
Přemysl.....	Karel Bříza
Bivoj.....	Petr Koníček
Ctirad.....	Roman Kasalický
Vojen.....	Miroslav Mach
Mnata.....	Luboš Capoušek
Lumír.....	Jan Slezák

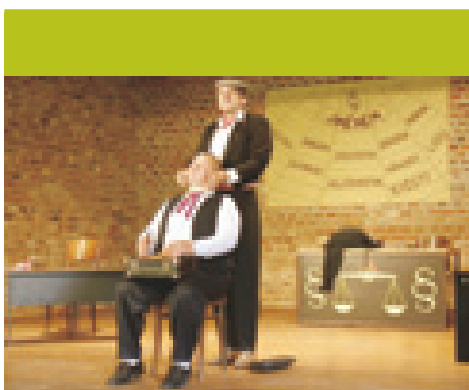
režie.....	Boris Škorpík
scénu vymyslel, nakreslil a barvy pro pomocníky míchal.....	Jan Slezák
líbivé tóny doprovodné hudby připravil.....	Karel Bříza
trochu mu do toho mluvil.....	Luboš Capoušek a režža
z reproduktorů se zvuky linou díky.....	Borisi Škorpíkovi
kostýmy navrhla, připravila a herce donutila obléct.....	Anna Slavíková
světla svítí díky.....	T.A. Edisonovi a hlavně Borisi Škorpíkovi
	a Lud'ku Vl'kovi

na postu nápoředy se nudí, protože herci text umí.....Jana Plítková

uvede **Divadelní soubor Jana Nepomuka Štěpánka Chrudim**

dne **7. listopadu 2008 od 19.00 hod.** v Klicperově domě

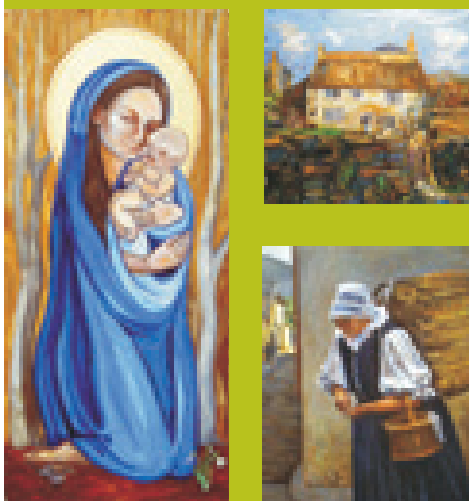

slavnostní vyhlášení výsledků 61. Klicperova Chlumce

Součástí večera bude divadelní představení hry E.A. Longena: Soudce jako břitva v podání Divadelního souboru Doveda Sloupnice. Tato divadelní komedie je doplněna staropražskými písničkami v podání živé kapely. Po představení budou vyhlášeny výsledky diváckého hlasování 61. Klicperova Chlumce a předány ceny za herecké a jiné výkony.

dne **8. listopadu 2008 od 19.00 hod.** v Říhově domě

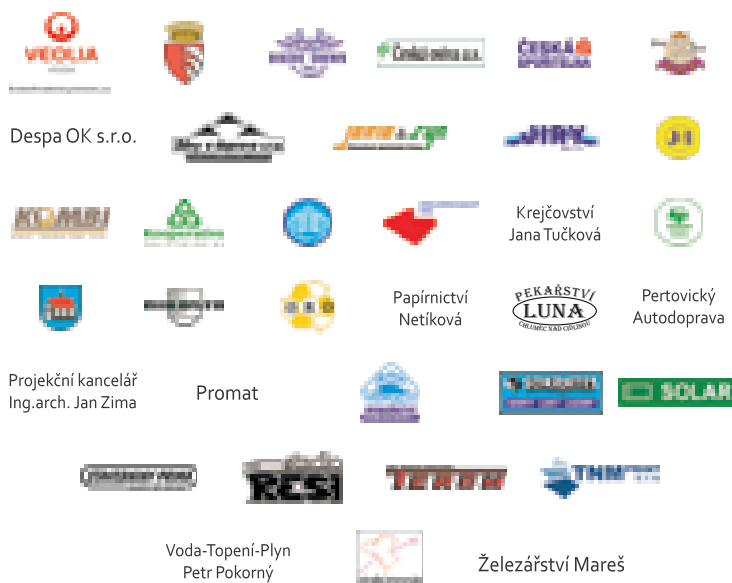

vernisáž obrazů Jany Terlecké

Po celou dobu konání Klicperova Chlumce bude v Malém sále Klicperova domu výstava obrazů výtvarnice Jany Terlecké. Terlecká je absolventkou Ostravské univerzity - ateliéru kresleného filmu režiséra Mgr. Ilji Nováka. Od r. 1998 je výtvarnicí ve svobodném povolání. Její práce můžete znát např. z TV, z hudebního pořadu pro mládež „Medúza“, (do r. 2004) kde je autorkou znělky a postaviček medúzky a medúzaka, dále její breaky najdete v pořadu Neváhej a toč. Ve videoklipech pro Vlastu Redla k písni „Ej bože“ oživila dětské kresby z vlastní dílny, ve videoklipu pro píseň „Mé přání“ pro I. Bartošovou a K. Gotta nakreslila a rozbruslila postavičky z muzikálu na ledě „Mrazík“. Animovala také kreslenou reklamu pro Tantom Verde. Ilustrovala kupř. estonské národní pohádky F. R. Kreutzwalda „Báchorky ze země tisíce ostrovů“, Afanasjevovy „Ruské pohádky“, knihu z drsné Sibíře N. Baturina „Srdce medvědice“, „Kozí pohádky“, knihy novel, básní a jiné.

dne **3. října 2008 od 16.00 hod.** v Klicperově domě

Poděkování patří těmto sponzorům:

Inzerce

1. září - opět do školy

Pro děti skončily prázdniny a škola byla připravena na další desetiměsíční vzdělávací proces. Vydechli si snad jen uklízečky a školníci, čerpali sice také zaslouženou dovolenou, ale museli stihnout i „velký úklid“ po malířích a údržbářské práce s opravami, které se nedají dělat ve školním roce. Pedagogičtí pracovníci školy nastoupili do zaměstnání o týden dříve, než děti. V tomto týdnu se učitel vzdalil svému pedagogickému povolání a snažil se připravit svoji učebnu pro žáky co nejlépe. Dětem I. stupně jsme vytiskli svoje nové žákovské knížky, které lépe vyhovují našemu školnímu vzdělávacímu programu MOZAIKA. Paní učitelky neváhaly vzít do rukou štětce a nové nátěry na stěnách sladit s dveřmi. Připravovali jsme také prostory pro DDM, který bude tento a příští rok sídlit v našich prostorách.

V letošním roce začal školní rok v pondělí 1. září. Pro „ostřílené“ školáky (2. - 9. ročník) tradičně tento den začal na naší škole v 8.00 hod. Třídní učitelé přivítali žáky ve svých třídách. Žákům II. stupně byli představeni noví učitelé. Převážně zeměpis a občanskou výchovu bude učit Mgr. J. Mrštík, dějepis a angličtinu Mgr. M. Vaněk, o praktických činnostech a tělesné výchově se naši žáci budou setkávat s panem učitelem V. Maslákem. Do školní družiny nastoupila nová paní vychovatelka N. Karasová.

Hlavní program zahájení školního roku se soustředil v devět hodin na prvňáčky. S nimi přišli i jejich rodiče a prarodiče. V respiriu I. stupně připravili starší spolužáci prvňáčkům, pod vedením p. učitelky Pavlové a Havlínové, uvítací program. Zpěv setřel obavy i něco slziček

malých školáků. Tradičně uvítal naše žáky i pan starosta Ing. M. Uchýtil. V tento slavnostní den přijali pozvání do školy i ředitelky obou našich mateřských škol, ředitelka DDM, zástupci ZUŠ i další významní hosté.

Ve školním roce 2008/2009 nastoupilo do naší školy 584 dětí. Učit se budou v jedenácti třídách I. stupně a třinácti třídách II. stupně. Do prvních tříd nastoupilo celkem 51 žáků, z toho dva plní povinnou školní docházku mimo území naší republiky.

Věřím, že máme před sebou další úspěšný školní rok, ve kterém budeme žáky opět chválit za jejich výbornou reprezentaci naší školy svými znalostmi, zručností i sportovními výkony.

Mgr. Jana Bernartová, ředitelka ZŠ

Netradičně do 6. ročníku

Nastalo září, prázdniny jsou nenávratně pryč a je tu opět škola. Pro někoho je toto slovo uchu lahodící, pro jiného nutné zlo. Všichni víme, že pro prvňáčky je vstup do této instituce v jejich dosavadním životě asi největší a nejdůležitější krok. Ale nesmíme zapomenout ani na žáky 6. ročníků. Vždyť ani přechod z 1. na 2. stupeň ZŠ není pro některé žáky, ale ani pro jejich rodiče žádná legrace.

Proto jsme pro šestáky připravili „seznamovací týden“, ve kterém jsme upustili od klasické výuky jednotlivých vyučovacích předmětů ve třídách, ale snažili jsme se netradičními formami a metodami připravit žáky na poněkud odlišný způsob práce na 2. stupni ZŠ a zároveň plnit úkoly školního vzdělávacího programu MOZAIKA, podle kterého naše škola již druhý rok pracuje (letos v 1. a 2. třídách na 1. stupni a v 6. a 7. třídách na 2. stupni).

Každý den nesl svůj název podle činností, které právě v tento den převládaly:

úterý	2. 9.:	Já a můj kolektiv
středa	3. 9.:	Poznáváme naše město a okolí - jeden den zastupitelem
čtvrtek	4. 9.:	I my jsme olympionici - sportovní den
pátek	5. 9.:	Jak na to? - chování se za mimořádných situací

Se čtvrtečním a pátečním programem nám velmi ochotně pomohli žáci 9.B a 9.C. Touto cestou bychom chtěli poděkovat nejen jim, ale i jejich třídním učitelkám.

Doufáme, že činnosti v tomto týdnu pomohly upevnit třídní kolektivy, vztah žáků a jejich třídních učitelů či vztahy žáků navzájem k sobě i k druhým lidem a že nám pomohou překonat případné problémy, které v průběhu školního roku mohou nastat. Přejeme všem šestákům, ať se jim na druhém stupni daří.

Třídní učitelky 6.A, 6.B a 6.C

KOBLIHÁM ZDAR!

Letošní tábor jsme nově prožili v Ostružně u Jičína v rekreačním středisku Sklár v srdci Českého ráje, ale stále se zázemím DDM Chlumec n.C. Ubytování bylo v chatkách ovšem s možností využití klubovny k diskohrátkám i jiným legráckám. V romantickém prostředí lesů, luk a krásné přírody, která nám nabízela nekonečné náměty k výletům a hrám, jsme vyzkoušeli lezení po skalách, plavby na lodích, stavbu bunkrů i přespání v nich, plížení po lese a přepad, sportovní klání, ukázkou policie i skřivanských hasičů, ale i poklábosení u táboráku, karneval, malování a další a další zážitky, na které se nezapomíná. Kouzelná atmosféra mezi dětmi a dospělými, kteří se však na 14 dní opět dětmi stávají, se bohužel nedá popsat, ta se musí prožít. Chci poděkovat těmto velkým i malým dětem za to, jaké jsou, a za tenhle tábor, který je jen jejich zásluhou.

Poděkováním DDM Chlumec n. C., Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, sponzorům ZO OS ECHO při Paramo a.s. - HS Kolín, Kovoplast a.s., ČEZ HK, Toors Nový Bydžov, Altis Kolín, 2K Trade s.r.o. a všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě i vlastním chodu tábora, je uznání rodičů, spokojené tváře dětí a hřejivý pocit nad dobře a poctivě odvedeným dílem.

KOBLIHÁM ZDAR a za rok na shledanou!

UPOZORNĚNÍ: Vzhledem k narůstajícímu počtu zájemců o účast a omezené kapacitě tábora budou informace o přihláškách, konání, ale i historii tábora zveřejňovány na stránkách DDM Chlumec n. C. Aktuální informace sledujte prosím na www.ddmchlumec.net!

Mgr. Vladan Kárník
hl. vedoucí

MINIMALIZACE ŠIKANY

I vaše dítě může být právě teď šikanováno

40 % dětí se ve škole setkala se šikanou.

Nedopusťte, aby někdo ubližoval i tomu vašemu!

Všímejte si změn v jeho chování. Mluvte s ním.

Využijte naší poradny na www.minimalizacesikany.cz.

Pomůžeme vám.

Rodičovská linka 840 111 234

Rodičovská linka: pondělí, středa a pátek: 13-16 hod.,
úterý a čtvrtek: 16-19 hod.

Co byste určitě neměli přehlédnout v chování svého dítěte:

- Nenavštěvuje se s žádným spolužákem. Zdá se, že nemá kamarády.
- Je smutné, nemluví o tom, co se děje ve škole.
- Je nesoustředěný a bez zájmu. Dochází k prudkému zhoršení prospěchu.
- Často si před odchodem do školy stěžuje na bolesti břicha nebo hlavy.
- Chodí do školy nebo ze školy oklikami.
- Přichází domů s potřhaným oblečením, poškozenými věcmi nebo bez nich.

- Stále žádá o peníze, tvrdí, že je ztrácí nebo že musí ve škole stále něco platit.
- Přichází domů hladové, i když mělo svačinu a koupený oběd.
- Nedokáže uspokojivě vysvětlit různá zranění.
- Odmítá chodit do školy, prosí, aby tam nemuselo.
- Nečekaně se u něj objeví záškoláctví nebo časté návštěvy lékaře.

To všechno mohou být varovné signály!

Naslouchejte svému dítěti, buďte mu oporou a v případě potřeby kontaktujte školu.

Tento text vznikl v rámci celorepublikové kampaně Minimalizace šikany.

Prázdniny ve školním roce 2008/2009

První pololetí šk. r. bude ukončeno - **čtvrtek 29. ledna 2009**
Druhé pololetí šk. r. bude ukončeno - **úterý 30. června 2009**
Podzimní prázdniny - **pondělí 27. října a středa 29. října 2008**
Vánoční prázdniny - **pondělí 22. prosince 2008 - pátek 2. ledna 2009**

Jednodenní pololetní prázdniny - **pátek 30. ledna 2009**
Jarní prázdniny (Hradec Kr.) - **pondělí 9. března - neděle 15. března 2009**

Velikonoční prázdniny - **čtvrtek 9. dubna a pátek 10. dubna 2009**

Inzerce

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA, UL. POD LORETOU ZAČÍNÁME

Je tu zase září, naši předškoláčky usedli do školních lavic a v naší školičce jsme přivítali nové „žáčky“. Nové nejsou jenom dětičky, ale také vybavení tříd.

Tak jako každý rok, ani tento, jsme o letních prázdninách nezaháleli. Ve dvou třídách jsme vyměnili židličky, které velikostí odpovídají výšce dětí, staré nábytkové stěny nahradily nové skřínky. Ve všech třídách jsou nové stolečky.

Průlezky, skluzavka, lavičky, stolky apod. na školní zahradě jsou pěkně natřené, všechno září a voní čistotou.

Věříme, že se u nás bude líbit všem nám svěřeným dětem, ale také rodičům i těm, kdo naši školu navštíví.

Nezbývá než si přát hezký začátek školního roku, spokojené děti a jejich rodiče a také spoustu radostí a nových zážitků pro všechny.

Kolektiv MŠ Beruška

Trochu humoru

„Pane Krb, žije ještě pan Brk?“
„Kdepak, paní, loni se oženil.“

Manželka: „Dneska je v divadle balet, nepůjdeme?“

„Dneska ne, strašně mě bolí hlava, radši budu celé odpoledne doma“, vymlouvá se manžel.

„Tak, to jsem chtěla slyšet, protože odpoledne přijede moje matka.“

Známý fotbalista boural s autem a jeho dušička letí do nebes. Když mu svatý Petr otevřel bránu, nestačil se divit. V nebi už byli všichni nejlepší hráči poslední doby.

V tom zazvoní telefon a ze sluchátka se ozval sám pekelný Lucifer: „Svatý Petře, naše demokratické peklo vás vyzývá na fotbalový zápas!“

„Přijímám, ale já už mám v nebi všechny nejlepší fotbalisty, takže nemáte žádnou šanci!“

„Ale máme,“ zachechtá se pán pekla, „já zase mám všechny rozhodčí.“

Žena k muži: „Igore, máš mě ještě rád?“

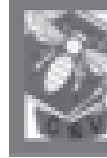
„Stručněji - co chceš koupit?“

Proč ženy dbají daleko více na svůj zevnějšek než na kvalitu své mysli? Protože spousta mužů je hloupých, ale málo slepých.

LV

ČESKÝ ZAHŘÁDKÁŘSKÝ SVAZ.
ZO CHLUMEC NAD CIDLINOU
VE SPOLUPRÁCI S ČESKÝM SVAZEM VČELAŘŮ
ZO CHLUMEC NAD CIDLINOU

vás zvou na
**PRODEJNÍ
VÝSTAVU**
ovoce, zeleniny a včelích produktů

**Dne 25.10. - 26.10. 2008
od 9.00 hod.**

ŘÍHŮV DŮM V CHLUMCI NAD CIDLINOU

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

☎ / fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC ŘÍJEN 2008

4. 10. sobota **Drakiáda - XIV. ročník**
+ modelářská soutěž v kategorii házedel

Příznivci větrného počasí a pouštění draků si mohou přijít změřit své síly. II. část soutěže - modelářská soutěž modelů házedel je učena dětem do 5. třídy ZŠ a házedla lze zapůjčit i v místě konání soutěže.

Začátek: ve 13.30 - 14.00 hodin na závodisti v Lipkách

Startovné: 20,- Kč.

11. 10. sobota **Putování zámekem**
aneb „Bez práce nejsou koláče“

Bylo nebylo jedno království a v něm žili velmi pracovití lidé - švadlenky, kováři, kuchaři... Na trase zámeckým parkem si děti budou moci na stanovištích vyzkoušet některá řemesla a povolání za pomoci pohádkových postavíček. Putování je určeno dětem jakéhokoli věku společně s rodiči. V cíli je každý malý účastník odměněn, čas se nepočítá.

Start: mezi 14.00 - 15.30 hod. můžete „vyrazit“ od zámecké terasy u restaurace (začátek putování), ukončení kolem 17.00 hod.

Startovné: 20,- Kč (pouze děti)

S sebou: sportovní oblečení a obuv

PODZIMNÍ PRÁZDNINY

27. 10. pondělí **Potáborové setkání**
Bedřichovka 2008

Určeno dětem, které s námi prožily tábor v Orlickém Záhvoří v chatě Bedřichovce. Budete si

moci prohlédnout a objednat fotografie z tábora. Těší se na vás praktikanti a dospěláci z tábora.
Sraz: v 9.30 hod. před ZŠ Chlumec n.C., ukončení kolem 11.30 hod.

29. 10. středa **Zájezd do AQUACENTRA v HK**
a návštěva dětského dopravního hřiště

Sraz: v 8.15 hod. na vlakovém nádraží v Chlumu n.C., návrat v 16.10 hod.
Poplatek: 180,- Kč děti do 15ti let (s průkazkou ČD 150,- Kč), 230,- Kč děti nad 15 let a dospělí (s průkazkou CD 200,- Kč)

(v ceně je zahrnuta doprava vlakem, MHD, vstupné do bazénu na 2 hod.)

S sebou: plavky, ručník, mýdlo, svačinu, kapesné, pláštěnku, cyklistickou helmu (kdo má), kartičku zdrav. pojišťovny
Dopravní hřiště: výcvik na kolech, jízda zručnosti, soutěž, na děti čekají drobné odměny

Přihlášku s poplatkem odevzdejte nejpozději do 22. 10. 2008.

Přihlášky na zájezdy, informace:

Z důvodu výstavby nového Občanského centra se sídlo Domu dětí a mládeže v Chlumu n. C. musí přechodně na dobu stavby přestěhovat.

!!! od 15. 9. 2008 bude DDM působit v 1. poschodí budovy ZŠ (II. stupeň) !!!

Úřední hodiny: pondělí, středa: 9.00-17.00 hodin
- kancelář DDM (přestávka 11.30-12.30 hod.)

www.ddmchlumecnet.cz

Inzerce

Ohlédnutí za letními tábory
Domu dětí a mládeže

S koncem prázdnin nastává pro naše zařízení doba, kdy připravujeme nabídku zájmové činnosti pro nový školní rok a zároveň hodnotíme průběh letních táborů.

Názory dětí většinou již známe z tábora, ale my dospělí se společně zamýšlíme nad tím, co se nám na táboře tolik nepodařilo, co by mohlo být ještě lepší a co bylo výborné. Přejeme si společně, aby ten příští tábor byl alespoň tak dobrý, spíše však ještě lepší, než ten letošní. Proto nás moc potěší jakékoliv povzbudivé slůvko chvály, velmi si ceníme všeobecně kladné odezvy od rodičů a děkuujeme za ni.

Během letošních prázdnin jsme uspořádali čtyři pobyty. Dva všeobecně zaměřené tábory, rybářský tábor a judo soustředění. První dva z nich se uskutečnily v Orlickém Záhvoří na chatě Bedřichovce a v Ostružně v rekreačním středisku Sklář v Českém ráji. Rybáři byli letos poprvé v zařízení MO ČRS v Nymburce a judisté trénovali na chatě Start v Jedlově v Orlických horách.

Táboru v Ostružně a rybářskému táboru jsou věnované samostatné články, které připojujeme níže, zmíním se proto o dvou ostatních.

Judo soustředění bylo letos pro děti opravdu fyzicky náročné zejména pro-

to, že trénovaly v tělocvičně, kam musely docházet, a mají proto za sebou dost našlapaných kilometrů. Při trénincích se připravovaly na zvýšení žakovského stupně v judu (vyšší pásek) a fyzickou kondici si zvyšovaly také při turistických výletech, v soubojích družstev i při plavání a střelbě ze vzduchové

pušky. Děti prožily ale také plno legrace, dávno zapoměly na únavu a nyní už jen vzpomínají na pěkný týden prožitý mezi kamarády uprostřed pěkné přírody.

Všeobecného tábora na chatě Bedřichovka se letos zúčastnilo 41 dětí s překvapivou převahou chlapců nad dívkami. Velkou výhodou zdejšího pobytu bylo naprosté soukromí v tom smyslu, že děti měly celou chatu jen pro se-

be, využívaly dvě klubovny, podkrovní s pingpongovým stolem, hřiště a ohniště. Děti mohly tedy nerušeně dovádět, hrát si a soutěžit, v čemž jim bránila jen někdy marná snaha vedoucích o udržení pořádku na pokojích. Okolí Bedřichovky ale nabízelo další vyžití. Děti se nejen koupaly, hrály golf, vyšly na Šerlich, vyjely na cyklistický výlet, ale jely i na výlety do nedalekého Rychnova, Žamberku, Letohradu a Dobrušky. Velký úspěch mělo také kovbojské odpoledne na farmě v Orlickém Záhvoří, kde děti jezdily na koních, střelily z luku, vyzkoušely laso i bič. Děti byly bezvadné a pro velký zájem pojedeme na Bedřichovku za rok znovu.

Těší mne, že se letos zúčastnilo našich táborů ještě o něco více dětí než loni, celkem 157, a již nyní děti hlásí, že za rok jedou určitě zase. To je pro nás, pedagogy a všechny vedoucí, kteří se táborů zúčastnili, to nejlepší ohodnocení, které nás neobyčejně těší. Děkuji všem 27 vedoucím, kteří se zasloužili o to, že děti prožily plno pěkných chvil, získaly nové kamarády a hlavně mají na co vzpomínat a na co se těšit. Poděkování patří také Královéhradeckému kraji za finanční dotaci 30 000,- Kč.

Jitka Koulová
ředitelka DDM

Rybářské soustředění DDM

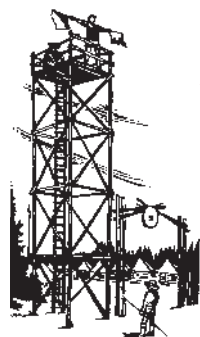
Pro letošní týdenní rybářské soustředění jsme vybrali rameno řeky Labe v Nymburce zvané Remanence a vlastní tok. A byl to opravdu skvělý tah. Děti si rybaření užily dosyť, ryby nám braly již metr od břehu. Pobytu se zúčastnilo 21 dětí a jejich úlovky byly opravdu bohaté. Následující počty to dokazují - děti ulovily celkem 47 sumců, naší největší ryby, 166 sumčků, 8 úhořů, 18 kaprů několik amurů, plotic, perliňů, bolenů, cejnů, ouklejí a také dva docela vzácné ježdíky.

Kromě rybolovu si děti zasloužily na hřištích, která používají naši vrcholoví sportovci ke tréninkům. Hrály kopanou na umělém trávníku, plážový volejbal a plavaly v krytém bazénu. Za svoje úsilí ve sportu, rybolovu a rybářských znalostech získali mladí rybáři na konci soustředění hodnotné ceny.

Asi všichni budeme vzpomínat na krásné úlovky, soutěže a prima partu, která se tu sešla. Snad si to příští rok zopakujeme.

František Langr

SKAUTSKOU STEZKOU

ŘÍJEN
- „MĚSÍC PADAJÍCÍHO LISTÍ“

Podzim změnil barvy přírody připravující se na zimu. Je krásný čas na výpravy a posezení u hřejícího ohně...

Z HISTORIE SKAUTSKÝCH TÁBORŮ

Tábor v Sopotnici 30. 6. až 30. 7. 1946

Skončila doba prázdnin, doba táborů, krásné dva měsíce prožité mezi kamarády... V roce 1946 měl 1. oddíl chlumeckých skautů svůj tábor v Sopotnici v Orlických horách. Do táborové kroniky jednotliví účastníci popisovali svoje nejdůležitější zážitky a dnes, po 62 letech, přinášíme úryvek z práce skautíka Karla Richtera, dnes věhlasného spisovatele literatury faktu, člena redakční rady Chlumeckých listů.

... Byla sobota a pro mne je sobota důležitá proto, že po ní určitě přijde neděle. Začnu od Adama. Vlastně ani ne od Adama, jako spíše od pěti hodin ráno, kdy jsem vkročil do tábora ověšen dekou, celtou, tornou, svíčkou, deníkem a tužkou za ranního šera. Valnou část noci jsem totiž strávil pod korunami stromů, jejichž totožnost se mně nepodařilo zjistit. Prostě, skládal jsem „přespání v lese“.

Znaven a nevyspán shodil jsem do orosené travice svoji výzbroj a stál jsem, oplýváje jedněmi tepláky, jednou košilí a značně pocuchaným skalpem a snažil jsem se za pomoci všech orientačních pomůcek zjistit, kde se nachází kuchyň. Když jsem ji konečně vytyčil a snažil se vypátrat něco k snědku, vynořila se v té chvíli z houští hrozivá postava zvíci 1,87 m silně řvoucí, blížila se ke mně. Já myslel, že je to duch hor Orlických, zalekl jsem se a maně ustoupil do pozadí. K svému úžasu jsem však zjistil, že je to Mýval (Rais) v ranním hávu, a ihned jsem mu bodře potřásl rukou a popřál dobrého jitra ve čtyřech hlavních světových jazycích. Na to on mně pln zmatku oznámil, že mám mimo nadání uvařit snídaní. Ihned jsem zvald jako fík a jal se rozněcovati oheň. Bylo právě za několik minut sedm, když jsem se rozhodl vzbudit denního rádce. Po dvaceti minutách jsem toho unaven nechal a vrhl se na lůžko.

Za chvíli sv. Petr zakopl o stoličku, protrhl mráček a na zemi se počal snášet chladný deštěk. Jím probuzené táborové veškerenstvo dlelo pak ve stanech při výskání a radovánkách téměř celé dopoledne. Kolem dvanácté začala v našich řadách zhoubně působit šeptanda. Kolovaly zprávy, že jakýsi velvyslanec se vydal do hor Orlických, ale nikoli, aby sobě nevěstu vyhledal, anobrž, aby tělo své a své rodiny v lů-

ně hor Orlických osvěžil. Z táborového hlavního stanu pronikaly nakonec zvěsti, že celý tábor, včetně starců a dětí, půjde vítat. A také se šlo.

V polní šedi, ovšem beze zbraní a za mohutného hlalu trub, cestou necestou, nereagující na ubrečenou oblohu, tak táhly skautské pluky, v čele všech pak generalisimus Bizon (Gruss) sám. Když jsme procházeli Potštejnem, zahudli jsme silně „gardu“ a odtáhli na zmrzlinu...

Hle, živý důkaz toho, že každý má v torně maršálskou hůl - v tomto případě pero spisovatelské!

VÝPRAVA NA HRAD PECKU

Je překrásný slunný den, středa 6. srpna 2008. V 9.30 hod. vystupuje naše výprava čítající 5 osob ve stanici Nová Paka-město z vlaku. Máme před sebou zajímavou trasu vedoucí na středověký hrad Pecku a odtud tzv. Pižlovou stezkou do Lázní Běláhoř. Čeká nás přibližně 20 km převážně kopcovitým lesním terénem, po dobře značené turistické stezce.

Počátek cesty na Pecku

Z Nové Paky pozvolna stoupáme po zelené značce, která nás záhy přivádí do prostoru Štikovské rokle, kde se pravidelně konají závody mistrovství světa v autokrosu. Toho času je zde klid, pouze několik hostů využívá dovolenkový pobyt v hotelové budově. Vstupujeme do lesních partií „Přírodního parku Sýkornice“ a při cestě sledujeme tabule naučné stezky - dovídáme se mnoho podrobností o zdejší fauně a floře. Když narážíme na odbočku vedoucí k Novopackým vodopádům, nedá nám, abychom se tam nevydali. Terén je špatně schůdný, všude se nalézá spousta spadlých kmenů, větví, vyvrácených pařezů - všechno následky po řádění větrných vichřic letos i v minulých letech. Asi po půl hodině se před námi objevuje hluboký skalní zářez v terénu, na jehož dně se nalézají zbytky vody z potůčku, který je v současnosti téměř vyschlý. Po skalní plotně skápává několik pramínků vody, které padají asi do 3 m hloubky. Za jarního tání to zde může být zajímavé; ale dnes, když došla voda, jsme „vodopády“ těžko hledali.

U Novopackých vodopádů

Zastávku využíváme ke krátkému posílení (je už 11 hod.) a vydáváme se zkratkou (plnou vysokých kopřiv) podél vyschlého potoka, abychom se asi po 2 km vrátili na zelenou značku. Pokračujeme do obce Stupná a za ní začíná ostrý výstup až ke kostelu Sv. Máří Magdaleny s malým hřbitůvkem asi se 30 hroby. Odtud je na Pecku již jen skok. Před námi se objevuje barokní kostel Sv. Bartoloměje (1748-1758) a desítky krásných chat a domečků, z nichž je celá

Náměstí v Pecce

Hrad Pecka

řada obývána celoročně. Procházíme Pecou na malé náměstí s kašnou a přijímáme nabídku jednoho ze dvou místních hotelů na dobrý a poměrně levný oběd.

Polední pauzu využíváme i k odpočinku před závěrečným výstupem na hrad. Stoupání prověřilo naši fyzickou zdatnost a kocháme se pohledem na okolí z ptáčích perspektiv. Pouze část hradu je rekonstruována, slouží k uložení muzejních sbírek. Mají zde i pěkné sociální zařízení - a zdarma. Samotný hrad byl vystaven ve 14. století a jeden čas byl jeho majitelem odbojný český šlechtic Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic, popravený na Staroměstském náměstí. Po sestupu se napojujeme na modrou značku (tzv. Pižlovou stezku), po několika stech metrech opouštíme silnici vedoucí na Miletná a opět stoupáme lesní pěšinou až na „Krkonoskou vyhlídku“ (532 m). Otvírá se nám překrásný výhled na panorama Krkonos, vydýcháváme výstup a zanedlouho vyrazíme na poslední úsek naší cesty - 6 km na nádraží v L. Běláhoři. Cesta vede po rovině do obce Bukovina u Pecky a potom již jen sestupujeme lesem a rukama do Prostřední Nové Vsi. Cesta podél říčky Javorky nás přivádí do velice úpravného lázeňského městečka známého jako Lázně Běláhoř.

Protože do odjezdu vlaku zbývá téměř 1,5 hodiny, dopřáváme našim unaveným nohám odpočinek na lavičce. Když se v podvečer rozcházíme z chlumeckého nádraží, jsme naplněni příjemným pocitem ze zvládnutí cesty. Těšíme se na další výpravu!

Mgr. Jiří Veselý - Dan

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Antonín Benjamin Svojsík - zakladatel českého skautingu, se narodil 3. září 1876 a zemřel 17. září 1938. Čeští a slovenští skauti vzdali hold jeho památce u hrobu na pražském Slavíně.

Skautský den v Lešanech v sobotu 4. října 2008, sraz v 7.15 hod. na nádraží ČD. Vojenský historický ústav ve spolupráci s pražským Junákem a Aktivními zálohami České armády pořádají ve Vojenském muzeu v Lešanech „1. skautský den v Lešanech“; na programu je nejen předvádění a prohlídka techniky, ale řada soutěží a aktivit pro všechny věkové kategorie. Připravuje Mika.

Výprava „Posázavským pacifikem“ ve středu 22. října 2008. Sraz v 7.15 hod. na nádraží ČD. Minimální chůze, pohled z vlaku na známá i neznámá místa Sáza-vy - vede Mika.

Vzpomínka na mrtvé - 31. října ve 13.00 hod. se sejdem u hřbitovní brány, abychom uctili památku zemřelých skautů, kteří již odešli do Věčných lovišť, svíčkou na jejich hrobech.

Karel Felgr - Černý havran, dlouholetý vůdce chlumeckého střediska Junáka a nositel řady skautských vyznamenání, by se 11. října dožil 94 let. Zemřel 30. 3. 2001 a na jeho počest nese chlumecké středisko Junáka - svazu skautů a skautek ČR název „Středisko Černého havrana“.

Václav Hájek - Akela, dlouholetý obětavý skautský činovník a pedagog, který nesměl po roce 1968 vykonávat svoje povolání, by se 2. 9. 2008 dožil 86 let.

MOUDRA

„OMNES AEQUO ANIMO PARENT,
UBI DIGNI IMPERANT - VŠICHNI
OCHOTNĚ POSLECHNOU, POROUČÍ-LI LIDÉ HODNÍ VLÁDY“

Publilius Syrus

Měli jsme skromné a moudré pedagogy, rodiče, skautské vůdce - bez řeči a se samozřejmostí jsme jejich pokyny plnili. Ctili jsme jejich osobnosti, které pro nás byly životním vzorem. Kde jsou ty doby - dnes máme V.I.P. (pomazané politiky, nevychované zbohatlíky, více jak sebevědomé bohemy uměleckého světa), ale osobností, které by pro nás a hlavně pro mladou generaci byly vzorem, je poskrovnu...!

Publilius Syrus žil v 1. stol. př. n. l., narodil se jako otrok v syrské Antiochii a po propuštění působil v Římě jako herec a skladatel. Z jeho aforismů, plných životní moudrosti, byla sestavena sbírka „Myšlenky“, oblíbená dodnes.

Skautskou stezku připravil br. Vlad.Köhler - Mika

Pestré i nenápadné, především ale ploché

V tomto dílu bych se chtěl věnovat dalšímu živočišnému řádu, který, přestože je v přírodě kolem nás velice početně zastoupen řadou druhů i velkým počtem jedinců, je většinou z nás přehlížen nebo dokonce řazen k těm, které přírodu hyzdí. Řeč je o ploštících. Je pravda, že některé druhy ploštic nejsou, hodnoceno velice subjektivními estetickými měřítky, zrovna krásné, nevynikají krásnými barvami a tvary, typický je pro ně dokonce specifický zápach, na druhé straně ale mezi ploštici najdeme takové, které by mohly dosáhnout velice pěkného umístění v soutěži o nejzajímavější či dokonce nejkrásnější hmyzí druh. Mnohé ploštice se totiž vyznačují pestrým a nápadným zbarvením či zajímavými detaily tvaru těla. Zbarvení většiny ploštic je ovšem celkem nenápadné v odstínech hnědé, šedé nebo zelené. Přesto se na každém druhu dá najít něco zajímavého, co by mělo přitáhnout naši pozornost.

Naše ploštice jsou svým vzrůstem mezi ostatním hmyzem průměrné s délkou těla nejčastěji od 5 do 15 mm. Obrem mezi našimi ploštici je jehlanka válcovitá, která měří až 40 mm. Jak to tak mezi hmyzem bývá, naše ploštice se nemohou měřit se svými příbuznými z tropických krajů, kde se vyskytují i druhy delší než 10 cm. Název řádu správně napovídá, že charakteristickým znakem všech jeho zástupců je ploché tělo. Ploštice mají hlavu zřetelně oddělenou od těla a na jejím vrcholu mají umístěn často velmi pevný sáček směřující směrem dozadu mezi kyčlemi končetin. Velmi typickou je pro ploštice stavba svrchní části těla. Polokrovky za širokým štítem jsou odděleny výrazným štítkem, který bývá u některých druhů nápadně a charakteristicky vyvinut. Dalším dobrým rozpoznávacím znakem bývá blanitá zadní část polokrovek. Jako všechna pravidla i tato mají své výjimky, a tak najdeme ploštice s odlišnou stavbou a strukturou křídel a krovek, některým zcela chybějí (např. známé štěnice domácí).

Celosvětově je známo téměř 60 000 druhů ploštic, u nás žije asi 1000 druhů. Různé druhy ploštic žijí velmi rozdílný život. Najdeme druhy líně popelozající po listech rostlin, vynikající plavce, vytrvalé chodce, obtížné kousavce i lou-

Ruměnice bezkřídla

pežníky. Z pohledu hospodářského je většina našich ploštic neutrální, existují ale druhy škodící na hospodářských rostlinách nebo naopak druhy vyložené užitečné tím že hubí jiné škůdce (mšice, různé larvy apod.). V přírodě ploštice můžeme pozorovat cca od května do října, některé druhy dokonce celoročně.

V následujících odstavcích si představíme jen několik málo typických, zajímavých či na Chlumecku hojných druhů.

Snad nejznámější ploštici je výrazná **ruměnice bezkřídla** (*Pyrhocoris apterus*). Je to celkem robustní ploštice s kapkovitým tvarem těla a typickou červeno-černou kresbou. Blanitá zadní část polokrovek není často vyvinutá, a tak jsou černé články zadečku svrchu obnažené. Ruměnice je velmi hojná, nacházíme ji v parcích, alejích, zahradách i mnohde jinde.

Čeledi, kterou nelze opomenout, jsou kněžicovití (*Pen-tatometidae*). Z mnoha druhů kněžicovitých lze hojně pozorovat **kněžici zelenou** (*Palomena viridissima*). Tento druh, stejně jako ostatní kněžice, může sloužit jako vzor plošti-

Kněžice chlupatá

Kněžice pásovaná

cového těla – široký štít, výrazný štítek, typická blanitá část polokrovek. Není jistě překvapením, že kněžice zelená je typicky zbarvena rovnoměrně zeleně (na jaře a v létě), na podzim zbarvení přechází do rezavě hnědé. Velký štítek sahá až k začátku membrány polokrovek, která je kourově šedá. Změnu barvy na podzim před přezimováním mají na svědomí látky rostlinného původu nahromaděné v polokrovkách. Larvy i dospělce najdeme hojně na listnatých stromech a keřích, v sadech a zahradách, na okrajích lesů apod. Z kněžic zmíníme ještě zbarvením zajímavou a také hojnou **kněžici chlupatou** (*Dolycoris baccarum*). Tvarem cca 10–12 mm dlouhého těla se podobá kněžici zelené, výrazně se od ní ovšem odlišuje barvou, která je v základu rezavě černošedá, typickým znakem je hnědavý štítek se světlým zakončením a téměř černobíle proužkované okraje přecházejících zadečkových článků. Druhové jméno této létavé kněžice je odvozeno od ochlupení jejího těla i nohou. Jako posledního zástupce kněžic si popíšeme **kněžici pásovanou** (*Graphosoma lineatum*). Jedná se o skutečně krásnou ploštici opět s typickým tvarem těla. Tento druh vyniká na první pohled svým estetickým černočerveným pru-

hovááním po celém těle. Štítek je tak velký, že překrývá celé polokrovky, a tak nepozorujeme jinak typickou membránu polohovek v zadní části těla. Nejtypičtějším stanovištěm, na kterém se tato ploštice hojně vyskytuje, jsou okraje lesů a louky a především pak okoličnaté rostliny.

Do soutěže krásy byste asi neposlali zástupkyni kněžicovitých (*Acanthosomatidae*) **vroubenku smrdutou** (*Mesoce-*

Vroubenka smrdutá

rus marginatus). Je to celkem nápadná (12 až 16 mm dlouhá) a v našem okolí poměrně hojná ploštice. Zajímavá je především poměrně členitým tvarem na povrchu drsného těla, na kterém vyniká široký štít přesahující šířku polokrovek, nahoru natočené okraje zadečkových článků a dlouhá červenavá tykadla. Membrána polokrovek je zřetelně protkaná žilkami a často se výrazně odlišuje od základního hnědošedého zbarvení ostatních částí těla.

Od výše zmíněných druhů se tvarem těla i způsobem života odlišují vodní ploštice, z nichž k nejznámějším patří jistě **vodoměrka štíhlá** (*Hydrometra stagnorum*). Každý jistě někdy pozoroval její špendlíkovité tělo s dlouze protáhlou hlavou, které se na tenkých chůvovitých nohách lehce pohybuje po vodní hladině. Vodoměrka je široce rozšířená a hojná. Žije dravě, ve stojatých i mírně tekoucích vodách loví hmyz spadlý na hladinu i komáří larvy, které u hladiny dýchají vzduch. Vodoměrka není vázána jen čistě na vodní hladinu, a tak ji můžeme někdy potkat i poměrně daleko od vody. Další zajímavou vodní ploštici je **bruslařka obecná**

Bruslařka obecná

(*Gerris lacustris*). Bruslařka je často zaměňována s vodoměrkou, od ní se ale odlišuje velmi krátkým předním párem nohou a dalšími dvěma páry dlouhých nohou typicky diagonálně roztažených. Má také mnohem kratší hlavu a není tak štíhlá jako vodoměrka. Je hojná na stojatých

hladinách tůňek, rybníků i zahradních bazénů. Bruslařka bruslí po hladině pomocí dvou zadních párů noh, přední nohy jí pomáhají při lovu hmyzu spadlého do vody. Mezi vodními ploštici ovšem najdeme i výjimečné a kuriózní druhy. **Jehlanka válcovitá** (*Lanatra linearis*) je naší největší ploštici s délkou těla až 40 mm a typickým štíhlým tělem, uchopovacíma předníma nohama a dýchací trubičkou dlouhou stejně jako tělo. Vysloveně mediální hvězdou je pak **splešťule bahenní** či **blátivá** (*Nepa rubra*). Tato velká a velice plochá ploštice má poměrně velké tělo mandlového tvaru a délky až 25 mm. Typickým znakem je také klíškovitý přední pár noh určených k lovu. Splešťule loví vodní hmyz, pulce i malé rybky. I když má křídla, nelétá. Vodní ploštice jsou obecně velmi zajímavé a zasloužily by si vět-

Splešťule blátivá

ší prostor, v tuto chvíli tedy alespoň zmiňme některé další druhy: Hojnými a znamenitými plavci i letci jsou např. **klešťanka velká** (*Corixa punctata*), **znakoplavka obecná** (*Notonecta glauca*), známou je i „vodní včela“ **bodule obecná** (*Ilyocoris cimicoides*).

Zmínění by si zasloužili jistě celá řada dalších druhů tohoto velmi pestrého hmyzího řádu, na závěr jsem však vybral jeden druh, který je znám také snad každému, aniž by si uvědomoval, že se jedná o ploštici. Tímto druhem je **ště-nice domácí** (*Cimex lectularius*). Tělo štěnice je okrouhlé či oválné, dlouhé 3,5 až 8 mm. Jedná se o bezkřídlo ploštici, zadeček tedy nekryjí ani polokrovky, ani spodní křídla. Díky tomu můžeme na zadečku pozorovat, kdy a jak se ště-nice naposledy nasytila – obsah střev prosvítá zadečkem a po dobrém obědě je tedy štěnice tmavě červená. Tento cizopas-ník pochází ze Středního východu, odkud byl zavlečen do celého světa. Štěnice je obyvatelem hygienicky zanedbaných lidských příbytků, častá je v netopýřích koloniích pod stře-chami zámků a kostelů. Přes den se ukrývá pod tapetami, v rozích nábytku apod., v noci pak vylézá a napadá spící osoby, kterým nabodává kůži a saje krev. Neklesne-li teplota pod 13 °C, probíhají vývojové cykly štěnice nepřetržitě po celý rok.

Přesto, že jsme skončili štěnicí, která je nejčastější příčinou nedobré pověsti všech ploštic, doufám, že souhlasíte se mnou, že většina ploštic si tuto pověst nezaslouží a že se naopak jedná o hmyzí řád, jehož druhy naši přírodu velice obohacují a zaslouží si naši pozornost.

Text a fotografie: **Pavel Trhoň**

Zdroje: Siegfried Rietschel: Hmyz, Rebo Productions CZ, 2003
J. Zahradník, J. Hobrandtová: Náš hmyz, Albatros, 1981

III. CHLUMECKÝ TRIATLONEK

OSŽ a vedení železniční stanice Chlumec nad Cidlinou děkuje všem níže uvedeným sponzorům za podporu III. Chlumeckého triatlONU dne 30. 8. 2008. Právě díky nim jsme mohli tento závod v takové míře uskutečnit.

Ještě jednou vřelě díky a doufáme v zachování vaší přízně pro další ročníky.

Za organizační tým **Vladimír Kubík**

SPONZOŘI III. CHLUMECKÉHO TRIATLONU:

Autosalon Louda - Chlumec n.C. ♦ Cestovní agentura GE-MA PLUS ♦ Hudební klub Říhův dům ♦ Cholasta Vít - Ski servis a výškové práce ♦ Jiry s.r.o. - Chlumec n.C. ♦ Josef Tománek - Dřevona Lovčice ♦ Kinský dal Borgo a.s. ♦ Komerční banka - pobočka Chlumec n.C. ♦ Kovoplast Chlumec n.C. ♦ Krajské centrum osobní dopravy Hradec Králové ♦ Kříž-elektronik Chlumec n.C. ♦ Květinový ráj - Petra Veselá ♦ Město Chlumec n.C. ♦ M&M Mikšovský s.r.o. - prodej pohonných hmot ♦ MT servis Pavel Jelínek ♦ Odborové sdružení železničářů žst Chlumec n.C. ♦ Projektční kancelář Ing. Pavel Kubík - Chlumec n.C. ♦ Rezonanční pila a.s. Chlu-

mec n.C. ♦ Restaurace „U Jelena“ ♦ Staročeská pivnice a zahrádka - Chlumec n.C. ♦ Studio Resi - Chlumec n.C. ♦ Terom Ing. Antonín Mrkvička - Chlumec n.C. ♦ Teleservis Šafránek ♦ Truhlářství Kvasnička - Převýšov ♦ Uzlová žst Hradec Králové ♦ Vera s.r.o. Softwerová firma - Chlumec n.C. ♦ Vodoinstalatérství Vladimír Beer ♦ VPS (výroba potravinářských strojů) - Chlumec n.C.

Účastníci a příznivci třetího ročníku Chlumeckého triatlONU mohou najít veškeré fotografie na:

www.janhodac.com/triatlonek.html

Jan Hodač

NA PRVNÍCH MÍSTECH SE UMÍSTILI:

muži

příjmení a jméno	ročník	organizace	plavání	x	kolo	x	běh	x	pivo=celk. čas	Pořadí
Kohoutek Pavel	1954	Chlumec n/C	8:53	17	1:06:28	1	1:27:40	2	1:31:24	1
Pařízek Radek		Nová Paka	7:18	2	1:06:28	2	1:27:40	1	1:32:50	2
Nebeský Bohuslav	1973	Chlumec n/C	9:13	25	1:11:34	4	1:32:30	3	1:35:54	3

ženy

příjmení a jméno	ročník	organizace	plavání	x	kolo	x	běh	x	pivo=celk. čas	Pořadí
Brzaková Markéta	1978	Chlumec n/C	10:04	6	0:50:16	1	1:16:02	1	1:18:20	1
Procházková Věra	1979	Úžst Nymburk	10:21	8	0:51:53	4	1:18:10	2	1:20:42	2
Horníková Václava	1964	Chlumec n/C	10:38	11	0:51:55	5	1:19:15	3	1:20:51	3

Chlumecký triatlonek - moje pocity

Stalo se již tradicí, že poslední prázdninový víkend se koná na Chárovně Chlumecký „triatlonek“ – tedy spíše „kvadriatlonek“ neboť pořadatelé ke klasickým triatlonovým disciplínám plavání, kolo a běh přidali netradiční čtvrtou disciplínu - tři piva.

Jak jsem „přežil“ III. ročník

Letošní prázdniny utekly jako voda, a tak „už“ týden před závodem jsem oprášil své silniční kolo a společně s kamarádem Martinem a jeho ženou vyjel v neděli na zkušební tréninkovou jízdu a obhlídku trati. Stejně jako před rokem jsem zjistil, že mě tlačí boty, zadní zpuchřelá galuska by potřebovala vyměnit a došly mi baterie v počítači. V pohodovém tempu odšlapeme jeden okruh a po příjezdu domů se jdu ještě proběhnout – snažím se tělo donutit (marně), aby si vzpomnělo na kdysi natrénované dávky (v době studií na VŠ jsem chodil do kroužku triatlONU). Druhý den mám nohy ztuhlé, snažím se je protahovacími cviky uvolnit.

Na středu navečer jsme naplánovali další trénink. Tentokrát se snažíme jet „naplno“, střídáme se na čele a 18 km okruh odšlapeme průměrnou rychlostí 34 km/h. Takto absolvovat závod, tak budu spokojen. Po dojezdu se jdu opět kousek proběhnout - při triatlonu je třeba natrénovat i přechod mezi jednotlivými disciplínami, právě přechod na běh po jízdě na kole je nejtěžší.

Do sobotního závodu nalepím novou galusku, silniční pedály a boty vyměním za horská „SPD-čka“. Kolo je připraveno. Horší je to se mnou. Roky přibývají, kondice a schopnost regenerace ubývá. Ráno a večer se snažím protahovacími cviky uvolňovat svaly.

A je tu sobota.

Snažím se tělo připravit na zátěž, snídám ovesné vločky s ovocem, kontroluji kolo, do tašky balím plavky, plavecké brýle, běžecké boty a oblečení, do láhve trochu iontového nápoje.

Pouštím se do prací na zahrádce, čas ale nějak rychle utíká, nahonem obědvám těstoviny se zeleninou a tro-

chou šunky a už jsou pro mě kamarádi a na kolách. Odjíždíme na Chárovnu.

Tady už je živo. Jdeme se zaregistrovat. Dostáváme startovní číslo, holky z týmu pořadatelů nám jej fixem píší na obě ramena (pro identifikaci po plavání). Jdeme se převléknout. Oblečení volí každý individuálně, co mu vyhovuje, podle svých zkušeností a počasí. Já si беру plavky, po plavání si přes ně obléču elastické kraťasy, cykloдрес a speciální „našlapovací“ boty na kolo a po kole se přezuju do bot na běh. Převlékání je totiž další disciplínou triatlONU, započítává se do celkového času.

Potkávám spoustu kamarádů, aktivních i rekreačních sportovců, bavíme se o různých věcech, ale hlavně o tom, co nás čeká. „Startovní horečka“ začíná.

Po nutných organizačních pokynech odcházíme ke starému písáku. Každý hledá výhodné místo pro kolo a věci na převlečení. Přece jen 75 chlapů a 15 žen nějaké místo zaberou. Snažím se jít stranou a alespoň trochu se rozcvíčit. Nejprve odstartují ženy a až

doplavou a vyjedou na cyklistickou část, odstartují muži. Přesně ve 14:00 zazní výstřel a ženy se vrhají do vody.

Zhruba po 8 minutách vyběhají první závodnice za mohutného povzbuzování z vody a vyrazí na kolo. Po odjezdu poslední z nich jdou do vody ke svému startu chlapi.

Jsem klidný, situace pro mě není nová, vím, co mě čeká. Protože plavání je moje „dobrá“ disciplína, snažím se najít výhodné místo na startu. 30 sekund do startu. Zhluboka dýchám a pozoruji startéry Láďu Kubíka a pana starostu Uchytily. S výkřikem start se vrhám do vody a úvodními rychlými kraulařskými tempy se snažím vydobýt pozici v čelní skupince plavců. Po asi 15-ti vteřinovém sprintu přecházím do svého úsporného prsařského stylu. Ve vodě je zpočátku vřava, různě se křížíme, ale postupem času si každý najde svoje místo a tempo a míří k otočce kolem bójky na protější straně. Vždy si říkám: „Nech se vybláznit, absolvuj disciplínu ve svém tempu“, ale marně - člověk se nechá strnout davem a vyrazí. Přestože plavecká část není dlouhá, v závodním tempu dává zabrat. Jsem ale spokojen. Z vody vyběhám kolem 10. místa. Neztrácím čas sušením a jen na sebe oblékám další věci. Ještě helmu, rukavice a vyjždím na kolo. Je třeba se trochu rozjet na lehčí převod a až se člověk dostane do tempa, jede se naplno. Asi

po 1 km mě předjíždí Pavel Kohoutek (pozdější vítěz), který je výborný časovkář. Využívám toho a zapojuji se do skupiny za něho. To byla jízda. Vzpomínám na své staré silničářské a triatlonové časy. Rychlost se pohybuje mezi 42 – 45 km/h. Jedu na hraně, po rovině jsem zatím schopen se za Pavlem udržet. Dojíždíme jednoho závodníka za druhým. Za Bílou Vchynicí dostihujeme dva vedoucí závodníky. Skupina se spojuje. Přichází však stoupání v Kunčaticích. Zde již Pavlovi nestačím a čelní skupina mi ujíždí. Zbytek prvního okruhu dojíždím sám. Zjišťuji, že „v zápalu boje“ jsem si zapomněl zapnout počítač na kole, a tak nevím, jak rychle jsme to vlastně jeli. Ale to nevadí, důležitéjší je, jak se cítím. Zpomalení mi prospělo, tělo si trochu odpočinulo a dojel jsem cyklistu před sebou. Chvilku jedeme ve dvou, u Koles nás dojíždí další dvojice a zbytek okruhu střídáme ve čtyřech a udržujeme slušné tempo. Před dojezdem k Chárovně zvolňuji a jedu lehčí převod, aby si nohy trochu před během odpočinuly. Seskakuji z kola, předávám jej pořadatelům, rychle se přezouvám do běžeckých bot a vyrazím k nejnáročnější sportovní disciplíně – běhu. Úvodní metry zvládám nad očekávání dobře, nohy nemám ztuhlé a běží se mi dobře. Začátek běžeckého okruhu je po asfaltové silnici k novému písáku a hlavně zde není

stín. Slunce se do nás opírá. Konečně vbíhám do stínu, tělu se trochu uleví, ale přichází první krize. Postupně mě předbíhá jeden závodník za druhým a pomalu, ale jistě se propadám do hloubi startovního pole. Nejhorší je, že dostávám křeče do břicha. Neumím si pomoci, 3x musím běh přerušit a vždy kousek jít. Bojuju sám se sebou. Konečně vyběhám z lesa na silnici a do cíle je už jen asfaltová rovinka od Pamětníka. Tempo však nijak nezvyšuji. Na Chárovně sice čeká cíl „sportovní“ části, ale čeká nás čtvrtá, pro mě nejtěžší, disciplína, tři piva. Piva bych nebyl schopen vypít, a tak piju pito. Je to možná ještě horší, neboť pito je v třetinových lahvičkách, a tak musím a 5x přelit obsah z lahve do pülitru. Už při druhé lahvi mám problém její obsah do sebe dostat. Tělo vyčerpané sportovní částí odmítá cokoliv přijímat. Marně jsem sledoval výkon Vaška Chlumeckého, který mohutným „pivním“ finišem zvládl tuto disciplínu v rekordním čase (okolo 2 minut). Na takové „zrychlení“ ve finiši však nedokázal reagovat žádný závodník. Mně tato disciplína trvala snad 20 minut. Konečně hlásím: „Číslo 49 končí“ a mohu tělu dopřát zasloužený odpočinek.

Gratuluju kamarádům k absolvování závodu a po chvilce oddechu už v hloučku klábosíme o všem možném a čekáme na tradiční tombolu a vyhlášení vítězů.

Všichni zaslouží uznání za své výkony: jak aktivní sportovci, kteří si přišli zazávodit, tak i rekreační sportovci, kteří si prostě přišli triatlonek vyzkoušet a měli odvahu poprat se na náročné trati s vlastním tělem.

Upřímně děkuji pořadatelskému týmu v čele s otcem Chlumeckého triatlONU Láďou Kubíkem za skvělou organizaci a zajištění. Uspořádat akci takového rozsahu už opravdu není sranda a museli jí věnovat pěknou dávku svého času.

Na závěr můj osobní názor: čtvrtá disciplína v rozsahu tří piv je po sportovní části skutečně krutá. Rozumím argumentu, že to odlišuje Chlumecký triatlonek od ostatních triatlONů a i diváčky je to atraktivní, ale přimlouval bych se za snížení na kompromisní dávku dvou piv pro chlapy.

Trénujte, IV. ročník je už za nece-
lý rok.

Jirka Pšenička

Inzerce

Volejbalová extraliga v Chlumci

Stalo se již tradicí, že na počátku srpna patří kurty pod sokolovnou odbíjené. Letos se konal již 27. ročník Chlumckého volejbalového léta, ve kterém se představila všechna družstva mužské extraligy včetně české reprezentace i některé ligové B týmy. Sešly se v rekordním počtu patnácti, neboť trenéři si zvykli zařazovat chlumcký turnaj do předsezonní přípravy. I tentokrát se diváci dočkali zajímavé podívané. Hráči nešetřili herními kombinacemi, tvrdostí při smečích ani překvapivými „ulejvkami“.

Nejvyrovnanějším týmem se nakonec stal VO Příbram, který zaslouženě získal prvenství před JMP Brno a VK Karbo Benátky. Zdeněk Haník, nahrávač vítězného mužstva, byl vyhlášen nejlepším hráčem turnaje.

Souběžně probíhal i turnaj krajských družstev mužů, kde z pětice zúčastněných měly nejvíce sil Chvaletice. V turnaji žen zvítězilo družstvo s poetickým názvem 3x smrt.

Do nedělního turnaje OPEN 4+2 se přihlásilo 10 krajských a 13 okresních smíšených družstev. A opět se bojovalo neméně urputně, i když na amatérské úrovni. Po celodenním měření sil se ukázalo, že nejezranějšími byla družstva Na ex a NALIM ŠEKIL. Nutno ještě podotknout, že mnozí hráči dorazili již v sobotu, aby zhlédli výkony svých úspěšnějších kolegů, a poté nocovali ve stanech.

Přes počáteční obavy pořadatelů týkající se jednak počasí a jednak dodržení časového harmonogramu zápasů se akce vydařila.

Velký dík patří všem sponzorům, kteří turnaj finančně podpořili či zabezpečili materiálně, a členům volejbalového a tenisového oddílu i všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě a organizaci akce. **e.v.**

FK CHLUMEC - ml. elévové

FK CHLUMEC - AC SPARTA PRAHA 0:2 a 4:0
br.: Mahr 2, Pokorný, Zavoral

V pátek 15. 8. se, na chlumckém stadionu, představili v dvojutkání mladší přípravky domácí hráči proti Spartě Praha. V prvním utkání byl na chlumckých hráčích znát přílišný respekt ze soupeře. Ve druhém zápase už byli domácí lepší. V nevlídném počasí přihlíželo utkání přes sto diváků, kteří na závěr odměnili oba týmy velkým potleskem.

sestava FK CHLUMEC: Filip Fírbacher - Vitek Fuxa, Martin Pilný, Adam Suchánek, Willy Gallamb, Vojta Cholasta, Péta Staněk, Honza Novotný, Lukáš Heger, Pavel Pokorný, Filip Bambas, Vojta Doležal, Vojta Kycelt, Honza Mahr, Matěj Váňa, Honza Kralovič, Jakub Zavoral. Trenéři Martin Fírbacher, Ladislav Heger, Petr Kycelt.

Slovensko - Malé Karpaty - návštěva ve mlýně

Pokusím se případné čtenáře alespoň slovně zavést do velmi krásného, avšak zapomenutého kraje a zároveň vystihnout jeho atmosféru.

Aby byl můj pohled částečně srozumitelný, musím udělat jakýsi průřez mým putováním.

Na samotě za obcí Dechtice stával malý vodní mlýn našeho strýce, kde pod okny mlýna proudila v kamenném asi 3 m širokém korytu voda, která pramenila pod mohutnou skálou v nedaleké dědině.

Součástí každého mlýna a jeho zařízení na samotné mletí bývala i truhlářská dílna, neboť většinu zařízení tvořilo dřevo, kromě součástí kovových. Mlynáři a jejich pomocníci bývali lidé fyzicky zdatní a mlynář musel ovládat několik řemesel.

Předchůdci a stavitelé bývalých mlýnů, kterým se říkalo sekerníci, dokázali s primitivními nástroji sestavit celý mlýn sami. Součástí těchto mlýnů byla i dřevěná ozubená kola. Pouštěli se do

takových převodů, kterým se říká královské, kdy dvě kola na sebe kolmá zapadají do sebe.

Strýc vyprávěl o svých toulkách po světě a říkal, vždy si všiměj věcí, které by ti v budoucnu mohly být užitečné. Tehdy uviděl první vodní turbínu, kterou si později do mlýna nainstaloval. Mlýn už nebyl obyčejný klapálek s vodním kolem, ale už zde pracovala vodní turbína a po spřažení s dynamem dokázala vyrábět i elektrickou energii.

Prostě idyla nejen v technice, ale i v kuchyni. Tetička byla výborná kuchařka a její buchty z vlastní mouky byly nedostižné a mně velmi chutnaly.

Na mlýn navazovala rozlehlá zahrada s vinohradem a k tomu vinohradu a hlavně k vinnému sklípku se váže příhoda, která se stala po II. světové válce.

Na Slovensku se tvrdě bojovalo, strýc poučen z první světové války věděl, že se bude i rabovat. Měl strach hlavně o vinný sklípek, kde bylo uloženo několik ročníků velmi dobrých vín. Zvláště

pak jeden ročník, který schovával, až se mu bude vdávat jeho dcera, což je ve zdejších kraji zvykem.

Vchod do sklípku byl dokonale zamaskován a osázen. Na jednu věc však strýc zapomněl. Sklep musel být odvětrán a k tomu měla sloužit šachta vyvedená kdesi do zahrady.

Když zem začala dunět pod výbuchy děl i mlýn dostal několik menších zásahů, které našťásti jeho mohutné kamenné zdi až na nějaké opravitelné šrámy vydržely. Strýc na místa zásahů některé delaborované miny na památku osadil.

Přišla armáda, začala být velká žízeň a ze strany osvoboditelů se množily dotazy. Kde máš sklípek, když máš vinohrad. Tak dlouho hledali, až našli v zahradě konec odvětrávací šachty. Pak už stačilo jen kopat, až do sklípku, a pak už nezbylo vůbec nic. Ať žije přátelství všech národů, život má přece jen větší cenu.

Jindřich Celler

OSMIČKY V NAŠICH DĚJINÁCH

Po prohrané válce s Pruskem se Rakousko proměnilo v dualistický rakousko-uherský stát, rozdělený řekou Litavou. Západní část, Předlitavsko, tvořily země zastoupené ve vídeňské říšské radě, to jest země vlastního Rakouska, české země (Čechy, Morava, Slezsko), Halič a území od Bukoviny až po Dalmácii, zatímco východní část, království uherské, podléhala uherské vládě a zákonům stanoveným uherským sněmem. Obě části měly společného panovníka, císaře Františka Josefa I., jakož i ministra zahraničních věcí, jímž se stal Beust s titulem kancléře, ministra vojensství a ministra financí. Některé další státní záležitosti (obchod, celní otázky, daně, peněžnictví a branná politika) nebyly sice společně spravovány, ale přesto podléhaly společně dohodnuté regulaci na základě oboustranně schválených zásad.

Ve všech českých zemích zavládlo rozhořčení. České národní hnutí ztratilo spojení s východními Slovany stálo se svými státoprávními požadavky v obklíčení Němců, jejichž centralistickým snahám se novým uspořádáním říše dostalo podpory. Chmurné vyhlídky potvrzovala ústava uzákoněná v prosinci 1867. Vycházela plně z dualistického systému a zcela ignorovala řešení národnostní a jazykové otázky. V celé říši, ale zejména v českých zemích se pozvedla vlna odporu. Čeští politikové se začali poohlížet po oporách v zahraničí.

V květnu 1867 delegace vedená Palackým, Riegrem a Grégrem přicestovala navzdory varování polských emigračních kruhů na národopisnou výstavu do Moskvy, aby se přihlásila k myšlence slovanské jednoty. Byla vřele uvítána, a dokonce počtena audiencí u cara. Její očekávání však cesta nesplnila. Ruský imperátor nepřislíbil žádnou podporu českému národnímu hnutí, neboť sám byl utlačovatelem četných národů ve své říši. Naopak ujistil rakouského vyslance, že české záležitosti pokládá za vnitropolitickou doménu Rakousko-Uherska. České představy o panslavismu, jak je objasnil Rieger v moskevském parku Sokolniki, narazily na ruský nesouhlas. Pro českou veřejnost byla nicméně moskevská cesta mluvčích ná-

roda povzbuzením, neboť v Rusku spatřovala, i když neopodstatněně, svého ochránce.

Předlitavská vláda, v níž křeslo ministra vnitra obsadil vůdce moravských Němců dr. K. Giskra a ministrem spravedlnosti se stal vůdce německých liberálů v Čechách dr. E. Herbst, tvrdšíjné odmítala jakékoli české nároky na státoprávní postavení českých zemí. Podněcovala tím v Čechách i na Moravě narůstající nespokojenost, která vyústila na jaře roku 1868 v mohutnou vlnu protestních táborů lidu, konaných pod širým nebem, většinou na památných místech, jako demonstrace za národní práva. Tábory lidu, pořádané navzdory zákazům a policejním zákrokům, za účasti mladočeských politiků, se z Čech rozšířily i na Moravu a do Slezska, kde se požadovalo státoprávní sjednocení Moravy a Čech a smír Němců a Čechů. Odhaduje se, že těchto demonstrací se v českých zemích zúčastnilo celkem okolo 400 000 lidí.

Na první schůzi nového českého zemského sněmu 22. srpna 1868 poslanci staročeského i mladočeského názorového proudu vystoupili se společnou deklarací, která dokazovala, že české království se zeměmi rakouskými nebylo nikdy spojeno jinak, než společnou děděnou dynastií. Zdůrazňovala státoprávní svébytnost českých zemí a protestovala proti neústavnímu postupu předlitavské říšské rady při schvalování rakousko-uherského vyrovnání, kdy se nebral v úvahu příslibený již zřetel k svéprávnosti českých zemí. S deklarací se svým osvědčením z 24. srpna 1868 se ztotožnili i čeští poslanci na moravském sněmu, s tím rozdílem, že momenty státoprávní stavěli do větší rovnováhy s momenty národnostními. Zástupci německé šlechty a liberálů, kteří měli v tomto sněmu většinu, se postavili za prosincovou dualitní ústavu a trvali na nezávislosti a samostatnosti markrabství moravského ve svazku zemí mocnářství, přičemž Němce a Čechy prohlásili za rovnoprávné kmeny moravského národa. Také slezský sněm, ovládaný Němci, odmítl historicky zdůvodněný státoprávní svazek Čech, Moravy i Slezska a označil Slez-

sko za bezprostřední nezávislou součástí Rakouska.

Deklarace českých poslanců podnítila novou, ještě mohutnější vlnu táborů lidu v Čechách, ale i na Moravě a ve Slezsku. Do demonstrací, na nichž se rozdával text deklarace a spontánně byl schvalován její obsah, se zapojovali i dělníci. Na 600 000 lidí tak podpovělo stanovisko poslanců.

Síla české opozice takto mohutně podporovaná veřejným míněním vyvolala rozpory ve vládním kabinetu v otázce přístupu k českým státoprávními požadavkům. Názorová nejednotnost vůči federalistickým tendencím se řešila rekonstrukcí vlády a nakonec její demisi. V té době se již i sám císař ujistil o nutnosti dosáhnout vyrovnání i s Čechy, jak mu to při jeho návštěvě v Praze v roce 1868 radil hrabě Clam-Martinic i Palacký s Riegrem. Nová vláda hraběte Potockého zahájila s českou opozicí jednání, jehož výsledkem bylo koncem července rozpuštění českého zemského sněmu a vypsání nových voleb, v nichž česká opozice dosáhla vítězství. Její představitelé však nadále odmítali účastnit se jednání zemské; ho sněmu stejně jako vstoupit do říšské rady, dokud nebude uskutečněno spravedlivé vyrovnání.

K. Richter

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění ze str. 11:

DVOŘÁKOVA

Inzerce

Histories základního školství v Čechách a na Chlumecku

dokončení

Uvedení nových nařízení do praxe probíhalo však poněkud pomaleji. V újezdské kronice nacházíme zápis z roku 1870, kdy si učitel Jan Živný stěžuje: „V roku školním 1870 byla velmi špatná návštěva školy dílem o zimě pro veliké mrazy a sněhy, dílem pro nevědomost samých rodičů, kteří odrostlejší děti ke škole patřící posílali k továrně a ke dvoru na vejdelek a v letních měsících s dobyt看“. Početní stav žáků újezdské školy se pohyboval od 180 do 200 dětí. Třídní výkazy jsou pravidelně vedeny od školního roku 1875/6. Ani v tomto roce však není školní docházka přespolních, ale ani domácích dětí nijak utěšitelná. V říjnu a počátkem listopadu chodily děti do školy častěji, ale od konce listopadu do konce března je jejich docházka velmi špatná. Zajímavostí je, že i dívky jsou zapsány v třídním výkaze příjmením, které není přechýlené do ženské podoby.

Zemský zákon z roku 1870 nařizoval, že se veřejná národní škola zřídí všude, kde je v okruhu jedné míle (dle pětiletého průměru) více než 40 dítek školou povinných, které musí do školy docházet přes půl míle. Pokud je docházka v některém ročním období ze vzdálenější obce obtížná, vysílá se tam mladší učitel (podučitel). Ten tam v expozituru po čas potřeby vyučoval třikrát týdně. Zákon ale také pamatoval na to, jak dosáhnout dobré školní docházky. Pokud rodiče nepošlou děti školou povinné do školy na začátku školního roku, „upadnou do peněžité pokuty, která mezi 1 až 5 zlatými se má vyměřiti, a kdyby platiti nemohli, změnití ve vazbu nejvýše 24 hodin“. Místní školní rada kontroluje každých 14 dní přehled o docházce dětí, případné tresty rodičům jsou stejné. Nedostatečná omluva nepřítomnosti se pokládá za neomluvenou absenci. Pokud rodiče neposlali děti do školy z důvodu „ziskuchtivosti“, trest se zvyšoval (do 10 zlatých, do 2 dní vazby). Totéž platilo při opakovaném provinění (až 20 zlatých, 4 dny vazby).

Bylo dobrým zvykem, že panstvo z chlumeckého zámku obdarovávalo chudé žáky ve všech školách svého panství. Tak například na Štědrý den roku 1882 navštívil hrabě Kinský se svou choť újezdskou školu a obdaroval tři chudé děti ze Štítu „celým oblekem“. Školská soustava, jak vidíme, byla u nás tehdy již dobře promyšlena. V Čechách byl v roce 1890 nejmenší počet negramotných mužů v celé monarchii - 4,6 %. Negramotnost českých žen byla stále přece jen o něco vyšší - 6,9 %. Taková negramotnost byla tehdy nejvyšší v Evropě vůbec. Krajově docházelo samozřejmě k určitým rozdílům.

Zastavme se ještě jednou u újezdské školy. Nová školní budova čp. 43 byla v Újezdě postavena v roce 1879 a poté se souběžně učilo i ve staré škole. Hygienické podmínky byly však neustále zlepšeny. Zápis z roku 1894 o tom hovoří zcela jasně: „V tomto školním roce postaveny jsou na severní straně nové školní budovy záchody počtem 7, nákladem asi 280 zlatých. Na dvorečku staré budovy postaveny jsou 3 nové záchody. Do té doby byl pro všechnu školní mládež bez rozdílu na pohlaví jediný a ještě chatrný záchod na dvorečku staré školní budovy.“ Připomeňme, že školu v tomto roce navštěvovalo 212 žáků a působili zde čtyři učitelé. Během školního roku 6 žáků zemřelo.

Již jsme se zmínili o školních prázdninách, které neodmyslitelně patří ke škole a ke školství, tedy i do jeho historie. Jak jsme již zmínili, jejich délka a umístění do školního roku se v průběhu let měnila. Zastavme se u nařízení c.k. ministra duchovních záležitostí a vyučování ze dne 21. prosince 1875 č. 19.109 „v příčině upravení běhu, prázdnin a času vyučovacího na středních školách“, které platilo i pro školy obecné. Podle tohoto nařízení měli žáci a studenti škol v Čechách hlavní prázdniny od 16. července do 15. září, školní rok tedy trval od 16. září do 15. července. Vánoční prázdniny

trvaly od 24. prosince do 1. ledna, pololetní byly třídní, velikonoční od středy před nedělí velikonoční do úterý po oné neděli. Svatodušní svátky školy držely od soboty před nedělí svatodušní až po následující úterý. Volno měly děti i na jmeniny císaře pána (4. 10. – František, narozeniny císařovy spadaly do období hlavních prázdnin). Nezapomeňme ale, že se tehdy učilo i v sobotu. Dalšími povinnostmi byly např. návštěvy kostela.

Pokud bylo v týdnu 25 vyučovacích hodin, učily se 3 hodiny dopoledne a odpoledne 1-2 hodiny. Jeden den v týdnu byl volný (zpravidla čtvrtek) a v sobotu se učilo pouze dopoledne. Přestávky musely být před třetí a čtvrtou hodinou vždy 10 minut a měly se konat pokud možno na čerstvém vzduchu v areálu školy. Náboženství se vyučovalo zvlášť, v době mimo pravidelné vyučování. Podle tehdejší legislativy bylo od roku 1886, v době od 1. června do 15. července, možno za určitých klimatických okolností vyhlásit zvláštní prázdniny, lidově zvané „vedřiny“. Mohly být vyhlášeny např. v případě veder, když teplota v 10 hodin dopoledne dosáhla 22,5 °C.

Zdravotní péče o školní děti se dostávala rychle na vysokou úroveň. V roce 1877 jsou ve školách přijata opatření proti šíření nakažlivých nemocí. V roce 1879 ministerstvo vydává výnos o opatřeních proti rostoucí krátkozrakosti mládeže, roku 1882 byl vydán zákaz dětem nosit ozdoby z celulóidu (pro hořlavost). Roku 1887 byla vydána pravidla dezinfekce ve školách při nakažlivých nemocích, o rok později zákaz kouření pro školní mládež. V 1902 byl vydán předpis, jehož tématem je ochrana proti tuberkulóze, roku 1913 zákon o omezení a potlačení přenosných nemocí, od roku 1919 se zavádí povinné očkování proti neštovicím. V roce 1922 vyšel zákon o zákazu podávání alkoholu osobám mladším 18 let.

Vyučování na obecných a měšťanských školách bylo dlouhou dobu té-

měř vylučně záležitostí mužů a svobodných žen. U žen – učitelek byl zaveden jakýsi „celibát“, takže ty, které se provdaly, zpravidla se svou prací skončily. Hlavním důvodem bylo to, aby bylo dodrženo ono ustanovení tehdy platného školního řádu, které po učitelích vyžadovalo, aby se zdrželi veškeré činnosti, která by mu bránila řádně vykonávat učitelské povinnosti. Povinnosti mateřské takovými činnostmi nepochybně v tomto pojetí byly. Pak ale přichází do školství nový fenomén, o němž si mnozí dnes myslí, že je to produkt až moderní doby. Nárůst feminizace škol a učitelských sborů. K výraznější feminizaci obecného školství dochází poprvé za I. světové války, kdy bylo nutno, právě tak jako v řadě dalších pracovních činností, nahradit muže, kteří byli povoláni na frontu. Podle údajů z dobového tisku z celkem asi 18.000 učitelů obecných, měšťanských a středních škol v Čechách jich v roce 1917 zbylo pouze 10.000. Podíl žen – učitelek tak proto v té době stoupl na předtím nikdy neslýchaných 35 %! Problém, který tím nastal, ovšem tehdy nebyl ani tak ve feminizaci. Spíše v nekvalifikovanosti nastoupivších učitelů a učitelek, což s sebou přinášelo další problémy.

V chlumecké pětitřídní škole vystavené v roce 1829 v domě čp. 75 na Praž-

ském předměstí se vyučovalo až do roku 1875. Místní školní rada byla v Chlumu ustavena v roce 1871 a měla zejména samosprávnou dohlédací a poradní funkci. Pro chudé žáky a studenty založili chlumečtí i tzv. školní krejcarový spolek (1873), který jako dobročinná organizace podporoval nemajetné rozdělováním učebních potřeb, popřípadě šatstva. V polovině sedmdesátých let byly na chlumecké škole vytvořeny dvě paralelní třídy vyšších ročníků pro chlapce a dívky. Jelikož se to podle tehdejších názorů osvědčilo, byly v osmdesátých letech takto rozděleny i nižší třídy. Takže v roce 1886 vznikly vlastně dvě školy, chlapecká a dívčí. Od roku 1873 mělo město i chlapeckou měšťanskou školu o třech třídách. První ročník byl umístěn ve staré školní budově. Již v roce 1874 byla na náměstí (čp. 50/I) postavena samostatná budova měšťanské školy, která vznikla přestavbou a nástavbou podlaží původního měšťanského domu.

Poněvadž počet žáků chlumeckých škol neustále vzrůstal, rozhodlo se městské zastupitelstvo, po jistém váhání, reagovat na výzvy Zikmunda Kozelky a postavit novou školní budovu. K tomuto účelu vykoupilo tři stodoly se zahrady i s nevyhovující nemocnicí. Na tomto pozemku byl vystavěn impozantní

objekt v novorenesančním slohu. Stavba byla zahájena v červnu 1898 a již v září 1899 mohlo začít vyučování. V témže roce byla v Chlumu nad Cidlinou zřízena i měšťanská škola pro dívky. Při oslavě padesátého výročí měšťanské školy v roce 1923 byl před školou odhalen pomník J. A. Komenského. Byl vytvořen sochařem Soukupem z Podhorského Újezda podle návrhu Jana Štursy.

Se zvyšujícím se počtem venkovských obyvatel, na přelomu 19. a 20. století, docházelo na Chlumecku ke zřizování nových vesnických škol. První z obcí bylo Nové Město, které si vlastní školu zřídilo roku 1869. V dalších letech v soudním okrese Chlumeck nad Cidlinou vyrostly nové školy v Polních Chřčích (1875), Lučicích (1876), Hlavečnicku (1878), Převýšově (1885), Kosičích (1887), Kosičkách (1889), Choťovicích (1894), Hradištku (1901) a v Lišicích postavili školu stejně jako v Klamboš, tedy v roce 1902.

Tady vyprávění o základním školství na území Čech a na Chlumecku končí. Nová historie školství se začala psát v samostatném Československu po rozpadu Rakousko-uherské monarchie, ale o tom až někdy příště.

Pro Chlumecké listy připravil
Lubomír HAVRDA

Holandsko podruhé

Ještě dříve, než vylíčím Slavnost květin, musím popsat, jak na nás zapůsobil slavný Amsterdam. První sobotu jsme měli volný celý den. Večer bylo představení. Jiří Suchý se rozhodl, že si strávíme co nejkulturněji, a to návštěvou slavného Amsterodamu a jeho nejvýznamnějšího pokladu a tím byla Galerie Van Gogha. Přibral pochopitelně Bělu a také mne, a protože projevil zájem o kulturu i světem protřelý Ján Roháč, byl přibrán i on. Suchý i Ján jeli vlastními auty, jelo se tedy dvěma vozy. Světák Ján, obeznámený se světovými centry, prohlásil, že on pojedou jako první a my v jeho závěsu. Všichni, kdo jeli v závěsu, ví dobře, co to znamená. Je to prostě nervák. Z Haagu do Amsterod-

damu to bylo po dálnici, a tak to nebylo tak obtížné, až na to, že to byl snad ten nejdešivější den v holandském kalendáři, takže jsme po poradě před vjezdem do města usoudili, že nejprve zajedeme do Galerie - snad se zatím počasi umoudří, takže si posléze budeme moci město prohlédnout a snad nejen z okýnek auta.

Ján světově rozevlátě nastoupil do svého auta (měl nejlepší značku, která se tehdy u nás dala sehnat) a srdnatě v proudech deště jel podle mapy do středu Amsterodamu. A tady nastaly patálie!

Amsterdam je sestaven z drobných uliček, mostů a můstků, protože středem ulic ještě navíc vedly kanály s nepatrnými zábradlíčky, zato obsypa-

né auty. Auta kolen grachtů (i v nich - to bylo asi překvapení pro majitele), pod stromy, podél chodníků. Ulicemi projížděly tramvaje a i v tom dešti cyklisti. Kola byla všude. Opřená o zábradlíčka, o stěny obchodů a obchůdků, proplétala se mezi auty, sem tam byla napadána i ve vodách grachtů. A v tom nepochopitelném provozu jsme hledali GALERII VINCENTA VAN GOGHA! Ptát se obyvatel na místo určení? Většinou kroutili hlavou, z obchůdků nás nanavigovali do galerie, ale oděvů. Prosáklí proudy deště (vylézt z auta bylo za trest) jsme na křižovatkách pobíhali, ptali se, ale Galerie van GOGH nikdo neznal. Až jeden důvtipnější, asi inteligent, se dovtipil a s údivem řekl: „Ach,

FAN CHOCH!“ My trvali na GOGOVÍ. On nám posunčinou vysvětlil, že G je u nich CH! A V je F! Ó, ó, divili jsme se, a tak jsme nakonec dojeli správně! ÓCH, do GALERIE FAN CHÓÓCH!

Ch mají Holanďané v každé větě několikrát, takže nejsou nasydlí, chrapí, protože jsou Holanďani.

Ovšem mají i fan Chócha. Jak je možné, že národ, který nechodí do divadel, na koncerty a asi nechodí ani do galerií, má takové malířské velikány. V této galerii výtvarného umění nebyly sály jen s Vincencem van Goghem, ale i s malíři z předchozího století, pak jeho současníci a malíři 20. století. Obrazy van Gogha jsou zázraky malířství - později, když jsem opět navštívila Amsterdam, bloudila jsem celý den jen Steedelijkmuzeem. Tak se ve skutečnosti muzeum jmenuje a sbírky van Gogha tvoří celé křídlo muzejního paláce - našťastě je tu i v přízemí kavárna, aby si unavený divák odpočinul.

Van Gogh za své umění zaplatil životem. Výrazovější a silnější umění neexistuje. I když jsou zde velcí mistři, ta jeho opravdovost - na každém tahu štětce je vidět vyrané maximum ze sebe sama - je asi neopakovatelná.

Jsou tu obdivuhodné a bohaté sbírky moderního francouzského umění i moderní ruské avantgardy. Běla s Jiřím obdivovali nejvíc Marc Chagalla a nachytali mne, když objevili obraz, neklamně z ruky Chagalla - byl to Malevič, zapřísáhlý umělec, malující kompozice z nejjednodušších geometrických útvarů. Tady, coby mladý, vycházel společně s Chagallem z jedné základů, z jedné světové malířské školy. Byli ve svém mládí obdivovateli socialistické revoluce a jejich ideálů a výchozím stylem byly zdánlivě jednoduché, formálně v lidovém stylu, obrazy ze života prostých lidí.

Odpoledne skutečně přestalo pršet. Projížděli jsme, kam nás kola vedla, a ocitli se u přístaviště výletních parníků. To si přece nenecháme ujít! A tak jsme udělali parníčkem s třepetajícími se vlaječkami se püloblouk zálivem, kolem kterého se Amsterdam rozkládá. Záliv byl jako hlava chobotnice a její chapadla sahala hluboko do města. Jedním chapadlem jsme do něho zajeli. Špičaté měšťanské domy stály na jeho kamenných hrázích a pro svůj zrcadlový obraz v rozčeřené vodě kanálu se zdá-

ly být větší a ještě bizarnější. Z jedné strany hleděly na vodu a přes vodu do stejných protějších oken. A druhou stranou do ulice, stálými dešti lesklé a vypulírované, jak bývá u nás... Bývá u nás někdy tak čisto? Myslím, že ani ne. Ani po velké bouřce. Měli jsme dům Rembrandta. Stál mezi už nově postavenými, ale na chlup stejnými. Zdá se, že Holanďani jsou velcí tradicionalisté - i když spíše vycházejí z toho, že se tu jinak a lépe stavět nedá. Špičaté střechy odvádí rychle vodu do kanálů, nesmí být vyšší, poněvadž podloží by ve vlhké zemi větší zátěž neuneslo a ceny pozemků jsou tak drahé, že širší dům by byl příliš drahý. A navíc jsme se dozvěděli, že místní boháčci jsou tak obezřetní, že své bohatství nedávají najevo - probůh - jen ne před sousedy! Bohaté domy si staví raději někde v teplejších zemích, prostě, kde se jim líbí.

Majitel hotelu a divadla nás do jednoho územíčka jejich zašíváren před naším odjezdem zavezl a bylo to velmi zajímavé. Měli tu vystavenou celou vesnici a ve starém stylu, jak vystřiženou z Breughelových obrazů. Střechy byly doškové, ale ne jak bývaly u nás - ty by v místním počasí rychle protekly. Tady měli jejich sílu snad i půl metru, takže domy byly jak modelované, s vikýři a s bohatě rozvedeným půdorysem. Byly opravdu krásné. Všechno jako původní, středověké, ale přecitlivě dokonalé. V Holandsku ani boháčci nekazí charakteristický vzhled jejich krajiny. Je to krásná, stylově vyhraněná země. Proti té stylové spoušti u nás, s výstavbou kdekoli... Někdy si říkám, že si svou zem ani nezasloužíme! Páni architekti!

Byl čas se vrátit. Večer bylo představení. V šest už jsme kmitali v zákulisí, já roznášela kostýmy v herecké šatně, shledávala, zda je vše v pořádku, prohlížela obleky muzikantům, ke kterým jsem přidávala čisté košile. V tehdejších západních zemích v prádelnách prali a žehlili košile v každém městě. A byly připravené k odebrání hned druhý den. Odevzdávali je nažehlené, že vypadaly jako nové, adjustované jak při nákupu. Ještě jsme s Hrabošem zkontrolovali rekvizity a rychlé převleky, oblékané v průběhu představení.

Dnes měli přijít novináři a zástupci města - prostě mělo to být pro divadlo důležité představení. Hlediště se kupo-

divu zaplnilo alespoň z jedné třetiny, takže zavládla veselá nálada, že nás Holanďani konečně zaregistrovali.

Hrabánek proběhl a zkontroloval herce, na světla Vlasty Duška a zvukarínu bylo spolehnouti i bez kontroly, takže úderem osmé poprvé udeřil do gongu. Představení probíhalo bez otřesů, všichni si dávali záležet. Po přestávce stoupá suverenita a větší bezstarostnost. Šatny divadla byly o poschodí níže, hudebníci byli nastoupeni u svých nástrojů ještě za tmy. Hrabánek udeřil do gongu poprvé nastal šum rychle dobíhajících, vrzání sedadel - po druhém gongu se opozdílci prodírali, jak to tak bývá až na střed, kdy kvůli nim musí povstat div ne celá řada, a tak bylo v pološeru slyšet mezinárodní PAR-DON a sykání. A poslední úder! Jevišťe se rozsvítilo, šéf kapely Havlík třikrát poklepl naleštěnou lakýrkou a zdvihl ruce - spustil orchestrálku. Pro herce a zpěváky se v tu dobu nic nedělo, jen ti, co měli první nástup, stáli před šatnami ve veselé a družné debatě. Pro jistotu jsem vyšla nahoru, pro každý případ. Muzikanti skončili a Havlík nastartoval „Mám oči sněhem zaváté“. To už měl stát v zákulisí Karel Gott.

„Kde je?“ ptá se očima Havlík a s ne-skrývaným udivením se dívá do zákulisí a hledá očima Karla. Ten nikde. Naznačuji, že pro něj letím. Havlík začíná na stejné téma improvizovat a já už ze schodů syčím na Hrabánka v nejlepší zábavě, že není Karel. Zaposlouchal se do hudby a ztuhnut „KARLE! Ježíšmarjá. Nahoru.“

Karel se celý nešťastný brání: „Ne to už nestihnu - to nejde! JÁ TAM NEPŮJDU!“ Zoufale vzdoroval, ale Hrabánek ho chytil za límec, jako když se vyhazuje nežádoucí hosté z baru, a vytlačil ho po schodech za kulisy - Karel se vzpouzel, a tak jej Hrabánek doslova vhodil na scénu. Zpocený kapelmajstr Havlík duchapřítomně po předlouhé předehře začal od začátku, udýchaný Karet se chytil a spustil - obecnostvo myslelo, že to byl záměr, takže odměnili sice trochu dlouhý geg potleskem. Suchý + Šlitr byli v té době v šatně, takže se o nerváku dozvěděli až o několik dnů později a v milosrdném světle, takže vše prošlo jen s delším pokáráním, protože takové prohřešky, obzvláště v zahraničí se nesmí stát! UŽ NIKDY!

M.A.

Sňatek uzavřený v obřadní síni MěÚ

16. 8. 2008

Martin Rek
Marcela Křivková

Chlumeck nad Cidlinou
Chlumeck nad Cidlinou

Sňatky uzavřené na zámku Karlova koruna

2. 8. 2008

Martin Fajl
Markéta Hofmanová

Hradec Králové
Hradec Králové

Jiří Schindler
Iva Janečková

Praha 4
Pardubice

7. 8. 2008

Martin Černý
Hana Odstrčilíková

Jeřice
Brno

8. 8. 2008

Zbyněk Tříška
Blanka Vlková

Pardubice
Pardubice

Petr Slonek
Veronika Kuricová

Syrovátka
Osice

Vladimír Ullrich
Milada Hilnerová

Hlušice
Smidary

Petr Smazal
Zuzana Fišerová

Radim
Radim

Jiří Masařík
Michaela Bočková

Hradec Králové
Most

Ivo Šmída
Eva Ustohalová

Chlumeck nad Cidlinou
Olešnice

9. 8. 2008

Petr Oliva
Petra Hladíková

Hradec Králové
Hradec Králové

Jan Molič
Veronika Korčáková

Velký Osek
Kolín

Jan Dobrovolný
Milena Kvapilová

Spojil
Spojil

Petr Dvořák
Zuzana Krákorová

Liberec
Liberec

15. 8. 2008

Radek Šárovec
Petra Podhradská

Křečkov
Poděbrady

22. 8. 2008

Václav Hančar
Jiřina Hochbergerová

Kněžice, část Osek
Běrunice

29. 8. 2008

Jiří Volný
Simona Loudová

Chlumeck nad Cidlinou
Chlumeck nad Cidlinou

30. 8. 2008

Stanislav Martínek
Monika Štočková

Městec Králové
Městec Králové

Roman Suchánek
Lucie Dědková

Městec Králové
Běrunice

Marek Smetana
Lenka Erbenová

Praha 4
Praha 4

Jan Haken
Stanislava Dejlová

Češov
Vysoké Veselí

David Fífera
Monika Pavlásková

Městec Králové
Běrunice

Ondřej Bureš
Jana Pilnáčková

Bukovka
Kbel

Sňatky uzavřené v zámecké zahradě

2. 8. 2008

Roman Bajer
Veronika Potůčková

Dolní Ředice
Pardubice

7. 8. 2008

Michal Zeiner
Hana Fraňková

Praha 10
Praha 9

Za matriku I. Uchytlová

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 9, vydáno 25. září 2008 • Náklad 1100 ks • Vydává Město Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/1, IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumeck nad Cidlinou • Řídí redakční rada • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 2. 10. 2008**

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Monika Dzurková
Vanesa Midlochová
Karolína Synková

Patrik Šantroch
Adéla Vaková

Odešli z našich řad

Božena Čížková
Václav Dobřichovský
Marie Bourová
Věra Zimová
Jaroslav Kostka

95 let
67 let
78 let
80 let
91 let

Otakar Henzl
Emil Myška
Jan Hlaváč
Ladislav Prokop

86 let
80 let
83 let
81 let

Za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

Výročí narození - říjen 2008

80 let
Paní **Radmila Vondráčková** nar. 16. 10. 1928
K Jezu 135, Chlumec nad Cidlinou

Paní **Vlasta Cyvínová** nar. 21. 10. 1923
Říhova 365, Chlumec nad Cidlinou

85 let
Paní **Jiřina Svobodová** nar. 13. 10. 1923
Čelakovského 41, Chlumec nad Cidlinou

Paní **Ludmila Vlková** nar. 27. 10. 1923
Říhova 365, Chlumec nad Cidlinou

Paní **Marie Gulidová** nar. 17. 10. 1923
Sadová 559, Chlumec nad Cidlinou

Všem jubilantkám srdečně blahopřejeme.

Za správní odbor: **Mgr. Zdena Valentová**

Děkujeme všem přátelům a známým
za účast a květinové dary při posledním rozloučení
s panem
Janem HLAVÁČEM
Děkujeme pracovníkům pohřební služby
za vypravení pohřbu
a p. Vosáhlovi za přednesenou řeč.
rodina Hlaváčova

Rádi bychom poděkovali všem přátelům a známým,
kteří se přišli rozloučit
s panem **Václavem SOUKUPEM**.
Děkujeme též za květinové dary.
manželka a dcery

Dne 12. 9. 2008 uplynulo 5 let, kdy nás navždy
opustil náš milovaný tatínek a dědeček,
Josef VILGOŠ.
Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.
dcera a syn s rodinou

Děkuji všem přátelům a známým,
že se přišli rozloučit na poslední cestě
s mým manželem

**Václavem
DOBŘICHOVSKÝM**

Dík patří i panu Netíkovi
za jeho vzornou pohřební službu.
manželka Jiřina Dobřichovská

Již čtyři roky nám, maminko, chybíš.
Jak rádi bychom s Tebou oslavili
Tvůj svátek Marie.
Vzpomíná s láskou
rodina Dobrovodských a Daškova.

Inzerce